

บทที่ 3

ผลการวิจัยและทฤษฎีสนับสนุน

ในการเสนอผลการวิจัยข้อมูลการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เป็นแรงผลักดันให้ภรรยาเข้ามาศึกษานั้น จะได้เสนอผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการศึกษา ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์การกระทำผิดที่เกิดขึ้น ส่วนที่ 3 เป็นการทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนนี้เป็นข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการศึกษา จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกลุ่มตัวอย่างซึ่งเมื่อผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาแล้ว พบว่าข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 คน สามารถสรุปออกมา ในรูปแบบของตารางได้ดังต่อไปนี้

1.1 อายุปัจจุบัน

ตารางที่ 1 : แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ .

อายุ/ปี	จำนวน/คน	ร้อยละ
29	1	10.00
32	1	10.00
36	1	10.00
45	2	20.00
47	2	20.00
48	1	10.00
50	1	10.00
66	1	10.00
รวม	10	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับอายุ โดยแบ่งออกเป็น อายุ 29 ปี มี 1 ราย ร้อยละ 10.00 อายุ 32 ปี มี 1 ราย ร้อยละ 10.00 อายุ 36 ปี มี 1 ราย ร้อยละ 10.00 อายุ 45 ปี มี 2 ราย ร้อยละ 20.00 อายุ 47 ปี มี 2 ราย ร้อยละ 20.00 อายุ 48 ปี มี 1 ราย ร้อยละ 10.00 อายุ 50 ปี มี 1 ราย ร้อยละ 10.00 และอายุ 66 ปี มี 1 ราย ร้อยละ 10.00 กลุ่มตัวอย่างมีอายุสูงสุด 66 ปี อายุต่ำสุด 29 ปี และมีอายุโดยเฉลี่ย อยู่ในช่วงอายุ 44.5 ปี

1.2 อายุขณะกระทำผิด

ตารางที่ 2 : แสดงจำนวนและร้อยละ ของอายุขณะกระทำผิดของกลุ่มตัวอย่าง

อายุขณะกระทำผิด/ปี	จำนวน/คน	ร้อยละ
25	1	10.00
27	1	10.00
30	1	10.00
39	1	10.00
40	1	10.00
41	2	20.00
42	1	10.00
43	1	10.00
55	1	10.00
รวม	10	100.00

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุขณะกระทำผิด โดยแบ่งออกเป็น อายุ 25 ปี มี 1 ราย ร้อยละ 10.00 อายุ 27 ปี มี 1 ราย ร้อยละ 10.00 อายุ 30 ปี มี 1 ราย ร้อยละ 10.00 อายุ 39 ปี มี 1 ราย ร้อยละ 10.00 อายุ 40 ปี มี 1 ราย ร้อยละ 10.00 อายุ 41 ปี มี 2 ราย ร้อยละ 20.00 อายุ 42 ปี มี 1 ราย ร้อยละ 10.00 อายุ 43 ปี มี 1 ราย ร้อยละ 10.00 อายุ 55 ปี มี 1 ราย ร้อยละ 10.00 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีอายุขณะกระทำผิดสูงสุด 55 ปี อายุขณะกระทำผิดต่ำสุด 25 ปี และโดยเฉลี่ยแล้วกลุ่มตัวอย่างจะมีอายุอยู่ในช่วง 38.3 ปี

1.3 อายุของสามีขณะเกิดเหตุ (ถึงแก่กรรม)

ตารางที่ 3 : แสดงจำนวนและร้อยละ ของสามีกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุขณะเกิดเหตุการณ์การกระทำผิด

อายุขณะกระทำความผิด/ปี	จำนวน/คน	ร้อยละ
29	1	10.00
31	1	10.00
33	1	10.00
35	1	10.00
42	1	10.00
44	1	10.00
46	1	10.00
47	1	10.00
58	1	10.00
64	1	10.00
รวม	10	100.00

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของสามีกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุขณะเกิดเหตุการณ์การกระทำผิด โดยแบ่งออกเป็น อายุ 29 ปี มี 1 ราย ร้อยละ 10.00 อายุ 31 ปี มี 1 ราย ร้อยละ 10.00 อายุ 33 ปี มี 1 ราย ร้อยละ 10.00 อายุ 35 ปี มี 1 ราย ร้อยละ 10.00 อายุ 42 ปี มี 1 ราย ร้อยละ 10.00 อายุ 44 ปี มี 1 ราย ร้อยละ 10.00 อายุ 46 ปี มี 1 ราย ร้อยละ 10.00 อายุ 47 ปี มี 1 ราย ร้อยละ 10.00 อายุ 58 ปี มี 1 ราย ร้อยละ 10.00 อายุ 64 ปี มี 1 ราย ร้อยละ 10.00 ซึ่งสามีตัวอย่างมีอายุสูงสุดขณะเกิดเหตุและถึงแก่กรรม 64 ปี อายุต่ำสุดขณะเกิดเหตุและถึงแก่กรรม 29 ปี และโดยเฉลี่ยแล้ว สามีกลุ่มตัวอย่างจะมีอายุขณะเกิดเหตุและถึงแก่กรรม อยู่ในช่วงอายุ 42.9 ปี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.4 ภูมิฐานะ

ตารางที่ 4 : แสดงจำนวนและร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิฐานะของกลุ่มตัวอย่าง และ ภูมิฐานะของสามี

ภูมิฐานะเดิม	ภรรยา		สามี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	1	10.00	-	-
ภาคกลางนอกจาก กทม.	1	10.00	-	-
ภาคเหนือ	5	50.00	7	70.00
ภาคใต้	1	10.00	1	10.00
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2	20.00	2	20.00
รวม	10	100.00	10	100.00

จากการศึกษาพบว่า ภูมิฐานะเดิมของภรรยาที่นำสามีที่นำสามีส่วนใหญ่ อยู่ในภาคเหนือ จำนวนร้อยละ 50.00 รองลงมา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลางซึ่งรวมกรุงเทพมหานครด้วยแล้ว จะมีจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 20.00 ในขณะที่สามี จะมีภูมิฐานะเดิมอยู่ในภาคเหนือมากที่สุด คือ ร้อยละ 70.00 รองลงมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 20.00 จากการสัมภาษณ์พบว่าส่วนใหญ่ภรรยาที่นำสามีและสามีที่ถูกนำจะเป็นคนในท้องถิ่นเดียวกัน และหลังจากการสมรสก็ไม่ได้ย้ายภูมิลำเนา แสดงว่า ภรรยาที่นำสามีและสามีที่ถูกนำ มีวิถีชีวิตที่ไม่แตกต่างกัน คือ ส่วนใหญ่จะอยู่ในต่างจังหวัดและไม่มีการเปลี่ยนแปลงภูมิลำเนา หลังการสมรส

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.5 ระดับการศึกษา

ตารางที่ 5 : แสดงจำนวน และร้อยละของระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างภรรยาที่นำสามี และสามีที่ ถูกฆ่า : เปรียบเทียบตามระดับการศึกษา

การศึกษา	ภรรยาที่นำสามี		สามีที่ภรรยาฆ่า	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษาตอนต้นและต่ำกว่า	8	80.00	7	70.00
ประถมศึกษาตอนปลาย	1	10.00	-	-
มัธยมศึกษาตอนต้น	-	-	1	20.00
มัธยมศึกษาตอนปลาย	-	-	-	-
อาชีวศึกษา	1	10.00	-	-
อุดมศึกษา	-	-	2	20.00
รวม	10	100.00	10	100.00

ภรรยาที่นำสามีส่วนใหญ่ร้อยละ 80.00 มีการศึกษาในระดับประถมต้นและต่ำกว่า และร้อยละ 10.00 จบการศึกษาระดับอาชีวศึกษา ในขณะที่สามีมีการศึกษามากกว่า คือ จบชั้นอุดมศึกษา ร้อยละ 20.00 เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาของภรรยาที่นำสามีแล้วพบว่า มีความสัมพันธ์กับ อาชีพในข้อที่ว่าบุคคลที่ได้รับการศึกษาสูงจะนำไปสู่การมีอาชีพที่ดีกว่าและมีรายได้ที่เพิ่มขึ้นมาสู่ครอบครัว การที่ภรรยาที่นำสามีส่วนใหญ่มีโอกาสน้อย มีอาชีพเกษตรกร และรับจ้าง ซึ่งถือว่าเป็นอาชีพที่มีความไม่แน่นอนในด้านรายได้สูง ทำให้ภรรยาที่นำสามีขาดโอกาสทางสังคมอื่น ๆ ด้วย เช่น การเข้ามาหางานทำในกรุงเทพมหานคร การได้มีโอกาสพบปะผู้คนเพื่อที่จะเลือกเป็นสามีที่มีการศึกษาสูงขึ้น เป็นต้น

ส่วนที่ 2 : ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์การกระทำผิดที่เกิดขึ้น

ข้อมูลในส่วนนี้เป็นข้อมูลแสดงจำนวนและร้อยละเกี่ยวกับเหตุการณ์การฆ่าที่เกิดขึ้น ณ เวลานั้น ซึ่ง ได้แก่ เวลาที่เกิดเหตุ สถานที่เกิดเหตุ อาวุธที่ใช้และวิธีการที่ภรรยาฆ่าสามี ส่วนของร่างกาย ที่ผู้ถูกกระทำ ถูกทำร้ายจนเป็นเหตุให้เสียชีวิต แรงผลักดันที่ภรรยาที่นำสามีคิดว่าเป็นแรงผลักดันให้ นำสามี ความรู้สึกแรกของภรรยาที่นำสามี เมื่อเหตุการณ์สิ้นสุดลงและการทบทวนเหตุการณ์การกระทำผิด ซึ่งข้อมูลทั้งหมดได้มาจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเมื่อได้ทำการศึกษแล้วพบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์การกระทำผิดที่เกิดขึ้น ทั้ง 10 ราย สามารถสรุปออกมาในรูปแบบของ ตารางได้ ดังต่อไปนี้

1.1 เวลาที่เกิดเหตุ

ตารางที่ 6 : แสดงจำนวนและร้อยละ ของเวลาที่เกิดเหตุภรรยาฆ่าสามี จำแนกตามช่วงเวลา

เวลาที่เกิดเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
06.01 น. – 12.00 น.	3	30.00
12.01 น. – 18.00 น.	1	10.00
18.01 น. – 24.00 น.	5	50.00
24.01 น. – 06.00 น.	1	10.00
รวม	10	100.00

2.2 สถานที่เกิดเหตุ

ตารางที่ 7 : แสดงจำนวนและร้อยละ ของสถานที่เกิดเหตุภรรยาฆ่าสามี จำแนกตามที่พักอาศัย

สถานที่เกิดเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
ในบ้านของตนเอง	7	70.00
บ้านเช่า	3	30.00
นอกบ้าน เช่น ถนน	-	-
รวม	10	100.00

2.3 อาวุธที่ใช้และวิธีการที่ภรรยาใช้ฆ่าสามี

ตารางที่ 8 : แสดงจำนวนและร้อยละ ของอาวุธที่ใช้และวิธีการที่ภรรยาที่ฆ่าสามีใช้ฆ่าสามี
จำแนกตามอาวุธที่ใช้

อาวุธและวิธีการที่ใช้	จำนวน	ร้อยละ
ใช้ปืนยิง	4	40.00
ใช้มีด, ฟัน, แทง	6	60.00
อื่นๆ	-	-
รวม	10	100.00

จากการศึกษาพบว่าสถานที่เกิดเหตุเป็นบ้านพักอาศัยของภรรยาที่ฆ่าสามีและสามี สำหรับเวลาที่เกิดเหตุ นั้น มีทั้งในช่วงกลางวันและกลางคืนในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ กลางวัน ร้อยละ 40.00 และกลางคืน ร้อยละ 60.00 ช่วงเวลาที่เกิดเหตุมากที่สุด ได้แก่ช่วงเวลา 18.01 น. – 24.00 น. ร้อยละ 50.00 รองลงมาคือช่วง 06.01 น. – 12.00 น. ร้อยละ 30.00 ส่วนอาวุธและวิธีการที่ใช้ ส่วนใหญ่จะใช้มีดฟันหรือแทง ร้อยละ 60.00 รองลงมาคือ ไร่ปืนยิง ร้อยละ 40.00 จากการสัมภาษณ์ภรรยาที่ฆ่าสามีให้เหตุผลของการใช้อาวุธว่า จะหยิบฉวยสิ่งของใกล้มือ ซึ่งโดยมากจะเป็นเครื่องใช้ภายในครัวเรือน สำหรับอาวุธปืนนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นของสามีหรือของญาติที่วางอยู่ใกล้มือหรือแ่่งเอามาในระหว่างการทะเลาะถกเถียง กรณีที่เป็นของคนเองโดยมิได้ใช้ส่วนตัวหรือซื้อหาไว้สำหรับฆ่าสามีโดยเฉพาะนั้นมีอยู่เพียง 1 รายเท่านั้น

2.4 ส่วนของร่างกายสามีที่ถูกทำร้ายจนเป็นเหตุให้เสียชีวิต

ตารางที่ 9 : แสดงจำนวนและร้อยละ ของส่วนจากร่างกายสามีที่ถูกทำร้ายเป็นเหตุให้เสียชีวิต จำแนกตามส่วนของอวัยวะสำคัญของร่างกาย

ส่วนจากร่างกายที่ถูกอาวุธ	จำนวน	ร้อยละ
ศีรษะ	2	20.00
บริเวณลำคอ	4	40.00
บริเวณช่องอก	4	40.00
รวม	10	100.00

จากการศึกษาพบว่า ส่วนจากร่างกายที่ถูกอาวุธทำร้ายจนเป็นเหตุให้เสียชีวิตนั้น ปรากฏว่าเป็นอวัยวะสำคัญ ๆ ของร่างกาย ได้แก่ ส่วนศีรษะ ร้อยละ 20.00 บริเวณลำคอ ร้อยละ 40.00 และบริเวณช่องอก ร้อยละ 40.00 โดยที่ส่วนศีรษะจะถูกอาวุธปืนยิงในระยะใกล้ บริเวณลำคอจะถูกมีดฟันหรือเชือดถูกหกลดคมขาด และบริเวณช่องอก ถูกกระสุนปืนหรือถูกมีดแทงช่องอกเบื้องซ้ายตัดชั่วหัวใจ หรือทะลุปอด

2.5 แรงแผลกดันให้ภรรยาฆ่าสามี

ตารางที่ 10 : แสดงจำนวน และร้อยละของเหตุผลที่ภรรยาที่ฆ่าสามีฆ่าสามีจำแนกตามแรงแผลกดัน

แรงแผลกดันให้ภรรยาที่ฆ่าสามีฆ่าสามี	จำนวน	ร้อยละ
คับแค้นใจ	4	40.00
บันดาลโทสะ	1	10.00
หึงหวง	3	30.00
ต้องการป้องกันตัว	1	10.00
อื่น ๆ เช่น อุบัติเหตุ, กดัว, เกลียศ	1	10.00
รวม	10	100.00

จากตารางที่ 10 จะพบว่า ภรรยาที่ฆ่าสามี ร้อยละ 40.00 คิดว่า ความคับแค้นใจในแบบที่รุนแรงทั้งที่สะสมมาก่อน เป็นเวลานานและความคับแค้นใจที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลัน เป็นแรงแผลกดันให้ฆ่าสามี กรณีความหึงหวงที่เป็นแรงแผลกดันให้ฆ่าสามี ร้อยละ 30.00 ซึ่งแรงแผลกดันในข้อนี้ จากการสัมภาษณ์พบว่า เมื่อเกิดความหึงหวงจะมีภรรยาที่ฆ่าสามี ฆ่าสามี ในทันทีทันใดนั้น ส่วนหนึ่งและอีกส่วนหนึ่งเก็บอารมณ์ไว้ไม่แสดงออกให้สามีรู้ แล้ววางแผนฆ่าในเวลาต่อมา นอกจากนี้ยังพบว่า มีภรรยาที่ฆ่าสามีฆ่าสามีเนื่องจากต้องการป้องกันตนเองและ/หรือมารดาให้พ้นจากอันตรายที่ใกล้จะเกิดจากสามีผู้เป็นต้นเหตุ นั้น ร้อยละ 10.00 และเป็นอุบัติเหตุภรรยาไม่ได้ตั้งใจให้เกิดเหตุการณ์ฆ่าสามีขึ้น ร้อยละ 10.00

2.6 ความรู้สึกแรกของภรรยาที่ฆ่าสามี รู้สึกภายหลังเหตุการณ์สิ้นสุดลง

ตารางที่ 11 : แสดงจำนวนและร้อยละ ความรู้สึกแรกของภรรยาที่ฆ่าสามีเมื่อเหตุการณ์สิ้นสุด
จำแนกตามความรู้สึก

ความรู้สึกแรกเมื่อเหตุการณ์สิ้นสุด	จำนวน	ร้อยละ
คกใจและหวาดกลัว	4	40.00
เสียใจและรู้สึกผิด	3	30.00
เฉย ๆ	1	10.00
อื่น ๆ เช่น نگกับเหตุการณ์ ไม่มีสติ	2	20.00
รวม	10	100.00

2.7 การทบทวนเหตุการณ์

ตารางที่ 12 : แสดงจำนวนและร้อยละ ของการทบทวนเหตุการณ์ หากภรรยาที่ฆ่าสามีสามารถกลับไปอยู่ในเหตุการณ์ได้อีก จำแนกตามพฤติกรรมการกระทำ

หากสามารถกลับไปอยู่ในเหตุการณ์ได้อีก	จำนวน	ร้อยละ
ไม่กระทำการใด ๆ	9	90.00
กระทำได้ซึ่งได้กระทำไปแล้ว	1	10.00
รวม	10	100.00

จากการศึกษาพบว่า ความรู้สึกแรกของภรรยาที่ฆ่าสามีส่วนใหญ่ ร้อยละ 40.00 จะตกใจและหวาดกลัว รองลงมา ร้อยละ 30.00 จะรู้สึกเสียใจ และร้อยละ 10.00 รู้สึกงงกับเหตุการณ์ขาดสติไปชั่วคราว ความรู้สึกแรกของภรรยาที่ฆ่าสามีเมื่อเหตุการณ์สิ้นสุดเป็นส่วนหนึ่งของความรู้สึกต่อการตายของสามี คือความรู้สึกตกใจและหวาดกลัวต่อเหตุการณ์ที่ตนเองได้กระทำความผิดร้ายแรงทำให้ตกใจและหวาดกลัวต่อผลการกระทำ ส่วนผู้ที่รู้สึกตกใจมากจนมีมึนงง ไม่มีสติ มีอยู่ร้อยละ 20.00 เป็นความรู้สึกต่อการสูญเสียสามีและพ่อของลูกและคิดถึงต่อไปอีกว่าตนเองและบุตรจะเป็นอย่างไร ภายหลังจากเกิดเหตุการณ์นี้แล้ว นอกจากนั้นจะมี ผู้ที่มีความรู้สึกเฉย ๆ รู้สึกปลอดภัยไปรงที่ได้หลุดพ้นจากสภาวะกดดันแต่ ขณะเดียวกันก็คิดถึงผลของการกระทำผิดของตนด้วย ภรรยาที่ฆ่าสามี ผู้ที่รู้สึกกังวลใจและรู้สึกผิดนั้นจะเสียใจที่ได้กระทำสิ่งที่รุนแรงและรู้สึกว่าได้กระทำความผิดซึ่งในตอนนี้ แม้จะเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายแต่ในความรู้สึกที่แท้จริงแล้วไม่รู้สึกว่าผิด เนื่องจากเป็นการกระทำตอบโต้ต่อความไม่เป็นธรรมที่ตนเองได้รับอันเป็นที่ชอบด้วยเหตุผล ในการทบทวนเหตุการณ์ของภรรยาที่ฆ่าสามีว่าหากสามารถกลับไปอยู่ในเหตุการณ์ได้อีกครั้งหนึ่ง จะเลือกกระทำอย่างไรนั้น จากการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 90.00 ตอบว่าจะไม่กระทำการใด ๆ ดังเช่นที่ได้กระทำไปแล้ว เพราะผู้ที่กระทำ เพราะบันดาลโทสะและหึงหวง รู้สึกว่าตนเองถูกรังแกไป ส่วนผู้ที่รู้สึกคับแค้นใจต้องคำพิพากษาให้ถูกจำคุก หมกมือเกาะภาพ ไม่ได้อยู่กับลูกและมีตราประทับไปตลอดชีวิตว่าเคยจำคุก ซึ่งมาถึงวันนี้ ภรรยาที่ฆ่าสามีรู้สึกที่ไม่คุ้มค่ากัน

ส่วนที่ 3 : การทดสอบสมมติฐาน

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ปึงจี้ที่เป็นแรงผลักดันให้ภรรยาฆ่าสามีมีสมมติฐานทั้งหมด 8 ข้อ คือ 1. ปึงจี้ด้านรายได้และภาระหนี้สินของครอบครัวเป็นแรงผลักดันให้ภรรยาฆ่าสามี 2. การรับรู้ประสบการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่ให้แก่นิคเป็นแรงผลักดันให้ภรรยาฆ่าสามี 3. การรับรู้ประสบการณ์ความรุนแรงในครอบครัวของตนเองเป็นแรงผลักดันให้ภรรยาฆ่าสามี 4. การที่ภรรยา

ถูกทำร้ายร่างกายเป็นแรงผลักดันให้ฆ่าสามี 5. การที่ภรรยาถูกทำร้ายจิตใจเป็นแรงผลักดันให้ฆ่าสามี 6. การที่ภรรยาถูกข่มเหงทางเพศเป็นแรงผลักดันให้ฆ่าสามี 7. ค่านิยม ความเชื่อ เกี่ยวกับสถานภาพและบทบาทที่เป็นใหญ่ของสามีเป็นแรงผลักดันให้ภรรยาฆ่าสามี 8. ความผิดหวังในชีวิตสมรสจากที่คาดหวังไว้เป็นแรงผลักดันให้ภรรยาฆ่าสามี ผู้ศึกษาวิจัยได้ทำการศึกษาโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 รายแล้ว นำข้อมูลที่ได้มาทั้งหมดมาสนอ เพื่อการทดสอบสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ทั้ง 8 ข้อ ดังต่อไปนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 : ปัจจัยด้านรายได้และภาระหนี้สินของครอบครัว เป็นแรงผลักดันให้ภรรยาฆ่าสามี

ในการทดสอบสมมติฐานข้อ 1 มีกรณีที่ต้องพิจารณา 2 ประเด็นคือ การประกอบอาชีพซึ่งเป็นที่มาของรายได้ของครอบครัว และภาระหนี้สินของครอบครัว ซึ่งจะต้องพิจารณาถึงรายละเอียดลักษณะของอาชีพที่ภรรยาที่ฆ่าสามี และสามีรวมตลอดถึงสมาชิกในครอบครัวว่าประกอบอาชีพอะไร รายได้หลักของครอบครัวมาจากที่ใด จำนวนเงินที่เป็นรายได้ การจัดการการใช้รายจ่ายภายในครอบครัวเป็นของผู้ใด และกรณีที่มีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย อันเป็นเหตุก่อให้เกิดหนี้สินนั้น เป็นอย่างไร ซึ่งจะได้พิจารณาประเด็นต่าง ๆ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 ราย ดังต่อไปนี้

“นางป๊าก” อาชีพช่วยบิดามารดาทำนา ทำไร่ เป็นที่นาของตนเอง จำนวน 30 ไร่ รายได้ประมาณ 3,000 บาท/เดือน สามีมีอาชีพรับจ้างทั่วไป รายได้ไม่แน่นอน ประมาณ 1,500-2,000 บาท/เดือน สามีส่งเงินมาให้ป็นค่าใช้จ่ายในบ้านเดือนละ ประมาณ 500-600 บาท สามีและนางป๊ากจะช่วยกันหาเงิน นางป๊ากเป็นผู้รับผิดชอบจัดการเรื่องค่าใช้จ่ายในบ้าน ต่อมากายหลังสามีมาขอเงินไปเล่นการพนัน กินเหล้า สูบบุหรี่ และเอาไปให้ผู้หญิงอื่นเงินรายได้ที่มีจึงไม่เหลือพอเก็บหากไม่มีเงิน นางป๊ากก็จะไปขอยืมจากพี่ของนางป๊ากและส่งคืนทุกครั้ง นางป๊ากมีบุตรรวม 3 คน รายได้ที่ได้รับแต่ละเดือนจะพยายามใช้จ่ายให้พอดีกับรายจ่าย มักไม่ค่อยมีเงินเหลือเก็บ บางครั้งต้องมีการหยิบยืมจากญาติพี่น้อง และส่งใช้กินโดยไม่มีคอกเก็บ แม้ว่าจะออกมาภายหลังสามีจะเป็นหนี้การพนันและหนี้จากการดื่มสุราเป็นจำนวนมาก บุตรสาวของนางป๊ากซึ่งแต่งงานกับชาวต่างประเทศซึ่งเป็นผู้มีฐานะร่ำรวยได้ส่งเงินมาปลดปล่อยหนี้สินจนหมดสิ้นเรียบร้อยแล้ว นอกจากนั้น ยังส่งเงินมาให้นางป๊ากและสามีใช้โดย ไม่ต้องทำงาน ก่อนหน้าที่จะเกิดเหตุการณ์ฆ่าสามีขึ้น

“นางนิค” อาชีพทำนา ทำสวนยางพารา และค้าขาย รายได้ไม่แน่นอน เนื่องจากเป็น การช่วยบิดามารดาทำนา ทำสวนยางพารา นางนิคจะทำขนมไปขายเป็นครั้งคราว ลงทุนเลี้ยงหมู

พอมีรายได้เป็นค่าใช้จ่ายในบ้าน และให้ถูกไปโรงเรียนระหว่างที่ถูกเรียนหนังสือ นางนิคมมีบุตรสาว 1 คน ตามีไม่ได้ประกอบอาชีพ ไม่มีรายได้ บางครั้งช่วยเหลือของหมู่บ้าน นางนิคมเป็นผู้หารายได้มาจุนเจือครอบครัวด้วยการขายของ ทำสวนยาง จะควบคุมการใช้จ่ายเงินในบ้าน ไม่เคยเป็นหนี้ ไม่ต้องกู้เงิน เก็บเงินจากการขายของและเลี้ยงหมูขาย หากเงินไม่พอใช้ นางนิคมจะพยายามทำขนมหรือไปรับจ้างทำงานเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อให้มีรายได้โดยไม่ต้องเป็นหนี้ผู้ใด

“นางภา” อาชีพทำงานรับจ้างอยู่ในโรงงานทอผ้า มีรายได้ประมาณ 1,500-3,000 บาท/เดือน ตามีอาชีพรับจ้างอยู่บริษัทเอกชนก็เกี่ยวกับการเกษตรแห่งหนึ่งรายได้มากกว่า 15,000 บาท/เดือน นางภามีความเป็นอยู่สุขสบายตามีสามารถเลี้ยงดูได้ โดยที่นางภาไม่จำเป็นต้องทำงาน ไม่มีภาระหนี้สิน

“นางพร” อาชีพรับจ้างที่โรงงานผลิตน้ำดื่ม มีรายได้ประมาณ 3,200 บาท/เดือน มีบุตรที่อยู่ในอุปการะ 2 คน ตามีไม่ได้ประกอบอาชีพที่ใดเป็นหลักแหล่งแน่นอน หนำซ้ำตัวเองด้วยการเป็น “หมอลู่” ซึ่งมีรายได้ไม่แน่นอน ในครอบครัวทั้งนางพรและตามี ช่วยกันหาเงินแต่ตามีจะใช้เงินมากกว่าซึ่งนางพรต้องพยายามใช้เงินที่หามาได้ให้พอ เพราะตามีจะไม่เคยสนใจไม่เคยให้เงินถูกเลข ถูกป่วยเป็นโรคไต นางพรต้องหาเงินไปรักษานองตลอด นางพรไม่เคยมีเงินเก็บเนื่องจากลงแรงทำงานไปครั้งใดถึงเวลาที่จะได้เงินตามีก็จะออกปากไล่ ทุกครั้งไป ถ้าเงินไม่พอหรือไม่มีเงินใช้นางพรจะไปขอยืมจากมารดาตามี ซึ่งมารดาตามีจะให้มาทุกครั้ง เพราะทราบว่า นางพรเอาไปใช้ในสิ่งที่ไม่จำเป็นจริง ๆ ไม่ได้เอาไปใช้ในทางที่เสียหายแต่อย่างใด นางพรเคยขอยืมมาทั้งหมด 3 ครั้ง ใช้คืนหมดสิ้นแล้วก่อนเกิดเหตุการณ์ไม่มีภาระหนี้สิน

“นางจิน” อาชีพพนักงานบัญชีของบริษัทรถยนต์แห่งหนึ่ง รายได้ประมาณ 8,000 บาท/เดือน ตามีอาชีพรับจ้างอยู่บริษัทคอมพิวเตอร์แห่งหนึ่งรายได้ประมาณ 9,000 บาท/เดือน ยังไม่มีบุตร จึงไม่มีภาระในเรื่องหนี้สินแต่อย่างใด รายได้เพียงพอกับรายจ่าย และมีเงินเหลือเก็บทุกเดือนเสมอ นางจินเคยให้เงินเก็บส่วนของนางจินจำนวนหนึ่งแก่ตามีไปลงทุน ทำธุรกิจกับเพื่อน โดยที่นางจินไม่เคยได้รับผลกำไรหรือได้เงินคืนจากตามีเลย ซึ่งนางจินไม่ได้คิดใจในเรื่องนี้คิดว่า เป็นสามีภรรยา ก็ควรช่วยเหลือกัน

“นางคำ” อาชีพช่วยบิดามารดาทำนา ทำไร่ข้าวโพด และรับจ้างส่งผักขายที่ตลาดไท รายได้ประมาณ 5,000-5,500 บาท/เดือน ไม่รวมรายได้จากการทำไร่ข้าวโพด ซึ่งเป็นการช่วยบิดามารดา ทำไร่ด้วยอีกส่วนหนึ่งตามีไม่มีอาชีพเป็นหลักแหล่ง หากไม่มาสุรจะ ไปรับจ้างทำงานทั่วไป รายได้ไม่แน่นอน ประมาณ 1,000-1,500 บาท/เดือน มีบุตร 3 คน มารดาของนางคำช่วยเหลือ

บุญตรีให้ คำใช้จ่ายในบ้านมักไม่ค่อยพอใช้เนื่องจากสามีมักจะเป็นหนี้เพื่อนบ้านจากการพนันและจากการดื่มสุรา ซึ่งนางคำจะต้องเป็นผู้นำเงินไปใช้คืนให้เสมอ ๆ ผู้ที่เป็นผู้หาเงินอันเป็นรายได้หลักของครอบครัวคือนางคำสามีทำงานรับจ้างทั่วไปไม่เคยนำเงินรายได้มาให้นางคำหรือบุญตรีไว้ใช้จ่ายเลย นางคำเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายในบ้านรวมตลอดทั้งค่าเช่า และค่ารักษาพยาบาลของบุตรคนกลางและคนเล็ก หากไม่มีเงินนางคำจะขอยืมจากมารดาหรือพี่น้อง และใช้คืนจนครบในภายหลัง ก่อนเกิดเหตุการณ์มีหนี้สินอยู่เป็นจำนวนมาก และเป็นหนี้ที่ขอยืมจากญาติพี่น้องของนางคำ

“นางนิล” อาชีพทำนา ทำไร่ เป็นที่นาของบิดามารดา จำนวน 50 ไร่ โดยบิดามารดา และพี่น้องของนางนิล จะช่วยกันทำนาและทำไร่มีรายได้โดยเฉลี่ยประมาณ 3,000 บาท/เดือน บางช่วงจะเลี้ยงวัวไว้ขายจะมีรายได้เพิ่มขึ้นเป็นพิเศษบ้าง สามีไม่ได้ประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่งจึงทำให้มีรายได้ไม่แน่นอน นางนิลมีบุตรชายทั้งหมด 3 คน สามีไม่ได้ช่วยส่งเสียเลี้ยงดูบุตรทั้ง 3 คน นางนิลจะเป็นผู้หารายได้หลักของครอบครัว รวมตลอดถึงการใช้จ่ายในบ้าน หากรายได้ไม่พอกับรายจ่ายจะไปขอความช่วยเหลือโดยขอยืมจากมารดาเสมอ ซึ่งจะพยายามส่งใช้คืนให้ครบทุกครั้งที่ยืมมา

“นางดา” อาชีพทำไร่ไถนาสุบมีที่ดินของตนเอง 4 ไร่ รายได้ของนางดาและสามีรวมกัน ประมาณ 2,000-3,000 บาท/เดือน และหากสามีไปรับจ้างเงินของในคตาคจะมีรายได้เพิ่มขึ้น แต่เป็นรายได้ที่ไม่แน่นอน นางดาจะนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการอุปการะเลี้ยงดูบุตรสาว 1 คน นางดาจะเป็นผู้จัดการเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในบ้าน จะปรึกษารือกับสามีในการใช้จ่ายเงิน ก่อนเกิดเหตุการณ์ไม่มีภาระหนี้สิน นอกจากนั้นไม่มีภาระในการอุปการะญาติพี่น้องคนอื่น

“นางจุก” อาชีพรับจ้างส่งของทั่วไป รายได้ประมาณ 6,500 บาท/เดือน สามีอาชีพรับราชการเป็นข้าราชการชั้นผู้น้อย รายได้ประมาณ 6,500 บาท/เดือน นางจุกต้องส่งเสียเลี้ยงดูบุตรที่เกิดจากสามีเก่า 2 คน และลูกของน้องสาวอีก 2 คน นอกจากนั้นนางจุกยังส่งเงินให้มารดาสามีใช้เสมอ ๆ สามีเป็นหนี้สหกรณ์ของทางราชการ ประมาณ 100,000 บาท โดยนางจุกนำเงินนี้มาลงทุนรับเฟอร์นิเจอร์ไม้ไปส่งขายตามที่ต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอีกด้วย ทั้งนี้เพื่อให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายต่อเดือนที่ค่อนข้างสูง นอกจากหนี้ของสามีแล้วนางจุกไม่มีภาระหนี้สินอื่นอีก

“นางเกด” อาชีพรับจ้างทำงานอยู่ในโรงงานทำน้ำปลา รายได้ประมาณ 3,000 บาท/เดือน สามีมีอาชีพตีบตามล้อรับจ้าง รายได้ไม่แน่นอน มักจะมาขอเงินนางเกดไปซื้อเหล้าเสมอ ในครอบครัวนางเกดเป็นผู้หาเงินรายได้หลัก เนื่องจากสามีมีอาชีพตีบตามล้อ รายได้จึงไม่แน่นอน นางเกดพยายามแนะนำให้สามีทำงานมากขึ้นแทนที่จะเอนเวลาไปดื่มสุรากับเพื่อน นางเกดไม่เคย

เป็นหนี้ใคร เคยเป็นแต่เจ้าหนี้ นางเกดไม่มีภาระส่งเสียเลี้ยงดูบุตร เนื่องจากบุตรทั้ง 4 คน มีงาน
ทำสามารถเลี้ยงตัวเองได้ทั้งหมดแล้ว

ตารางที่ 13 : แสดงจำนวนและร้อยละ ของอาชีพของภรรยาที่ฆ่าสามี และสามีที่ถูกภรรยาฆ่าก่อน
และหลังสมรส จำแนกตามลักษณะอาชีพ

อาชีพ	ก่อนสมรส				หลังสมรส			
	ภรรยา		สามี		ภรรยา		สามี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	-	-	1	10.00	-	-	3	10.00
รับราชการ	-	-	1	10.00	-	-	1	10.00
รับจ้าง	1	10.00	1	10.00	3	30.00	1	10.00
ถูกจ้าง	-	-	-	-	2	20.00	1	10.00
ค้าขาย	1	10.00	-	-	1	10.00	1	10.00
ทำไร่,นา,สวน	8	80.00	7	70.00	4	40.00	3	30.00
รวม	10	100.00	10	100.00	10	100.00	10	100.00

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 : แสดงจำนวนและร้อยละ ของรายได้ของภรรยาที่ฆ่าสามีและสามี จำนวนตามจำนวนรายได้ที่ได้รับต่อเดือน

รายได้ บาท/เดือน	ภรรยาที่ฆ่าสามี		สามีที่ภรรยาฆ่า	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,000	-	-	-	-
1,000 – 3,000	5	50.00	2	20.00
3,001 – 6,000	2	20.00	-	-
6,001 – 9,000	2	20.00	1	10.00
9,001 – 12,000	-	-	1	10.00
12,001 – 15,000	-	-	-	-
15,001 ขึ้นไป	-	-	1	10.00
รายได้ไม่แน่นอน	1	10.00	4	40.00
ไม่มีรายได้	-	-	1	10.00
รวม	10	100.00	10	100.00

จากการสัมภาษณ์เจาะลึกกลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 ราย และจากตารางที่ 13 จะพบว่า ภรรยาที่ฆ่าสามีและสามีมีอาชีพด้านการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ทั้งก่อนและหลังการสมรส กล่าวคือ ภรรยาที่ฆ่าสามีมีอาชีพเกษตรกรรม ทำไร่ ทำนา หรือทำสวน ก่อนสมรส ร้อยละ 80.00 หลังสมรสร้อยละ 40.00 สามีมีอาชีพเกษตรกรรมก่อนสมรส ร้อยละ 70.00 และหลังสมรสมีอาชีพเกษตรกรรม และรับจ้าง เท่ากันคือ ร้อยละ 30.00

การที่ภรรยาที่ฆ่าสามีและสามี ประกอบอาชีพด้านการเกษตรที่ด้อยอาศัยที่ดินเป็นส่วนใหญ่ ทำให้มีการย้ายถิ่นน้อย ภูมิฐานะส่วนใหญ่ของภรรยาที่ฆ่าสามีและสามียังคงมีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัด และจากตารางที่ 13 ซึ่งแสดงถึงการศึกษาเรื่องรายได้ของภรรยาที่ฆ่าสามีที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและสามี พบว่า ภรรยาที่ฆ่าสามี มีรายได้เฉลี่ยค่อนข้างต่ำ คือ มีรายได้อยู่ในช่วง 1,000–3,000 บาท/เดือน ร้อยละ 50.00 และร้อยละ 20.00 ตามลำดับ ส่วนภรรยาที่ฆ่าสามีและสามีที่ประกอบอาชีพไม่เป็นหลักแหล่งอันมีผลให้มีรายได้ไม่แน่นอน ร้อยละ 10.00 และร้อยละ 40.00

การที่เดิมก่อนสมรสสามีประกอบอาชีพทำไร่ ทำนา หรือทำสวน ซึ่งเป็นที่ดินของบิดามารดา แล้วเมื่อทำการสมรสแล้วสามีมาช่วยภรรยาทำนา ทำไร่ ในที่ที่เป็นของบิดามารดาของภรรยา เมื่อมองในด้านของแรงงานจะเห็นว่า ได้แรงงานเพิ่มขึ้น แต่ผลผลิต รายได้ ไม่เพิ่มขึ้น

ประกอบกับลักษณะของอาชีพที่ทำอยู่นั้น ไม่สามารถเพิ่มรายได้อย่างรวดเร็วได้ ดังนั้นเมื่อสามีออกไปทำงานรับจ้างทั่วไปเพื่อหารายได้มันเพิ่มเติมแก่ครอบครัว จึงเป็นสิ่งที่คิดที่ครอบครัวจะได้มีรายได้ที่มันคงมากขึ้น แต่เมื่อสามีไปหางาน ทำงานรับจ้างได้เงินมาแล้ว ไม่ได้ส่งกลับมาให้ภรรยาและบุตรใช้ กลับเอาไปใช้ส่วนตัว นำไปเล่นการพนัน กินเหล้า จนเกิดเป็นหนี้สินผูกพันมาถึงภรรยาจนต้องเป็นฝ่ายทำงานหาเงินเพิ่ม เพื่อเลี้ยงดูบุตรและไว้ให้สามีใช้ ดังเช่นสามีของนางปึก นางพร นางคำ นางนิต และนางเกด ซึ่งทั้ง 5 รายนี้ ต้องรับสภาพที่เป็นผู้หาเลี้ยงครอบครัวต้องเป็นผู้หารายได้หลักของครอบครัวแม้จะรู้สึกไม่พอใจหรือรู้สึกอึดอัดอันดันใจบ้าง ก็จำเป็นต้อง อุตทน เพื่อความอยู่รอดของตัวเองและบุตร

เมื่อรายจ่ายของครอบครัวมีมากกว่ารายได้ เป็นรายจ่ายที่เกิดจากการที่สามีเสียการพนัน หนี้ค่าสุรา หรือเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการเจ็บไข้ได้ป่วยของสมาชิกในครอบครัวของนางคำ หรือการมีภาระอุปการะเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัวที่มีเป็นจำนวนมาก ดังเช่น ครอบครัวของนางจุก ทำให้บุคคลเหล่านี้ ต้องดิ้นรนขวนขวายที่จะหาเงินมาเพิ่มขึ้นให้เพียงพอ โดยกู้ยืมจากญาติพี่น้อง บิดามารดา โดยไม่มีดอกเบี้ย ในรายของนางจุกนั้น เนื่องจากสามีรับราชการ จึงกู้เงินจากสหกรณ์ที่สามีเป็นสมาชิกอยู่แต่ละค่อย ๆ ผ่อนชำระพร้อมดอกเบี้ย เมื่อพิจารณาถึงลักษณะของอาชีพซึ่งเป็นอาชีพทำไร่ ทำนา ทำสวน รับจ้างทั่วไป ที่มีรายได้ไม่แน่นอน ภาระการหารายได้หลักของครอบครัวเป็นของภรรยา รวมตลอดถึงภาระหนี้สินที่เกิดจากสามี เป็นผู้ก่อไว้เรื่อย ๆ แม้จะไม่ต่อเนื่องกัน แต่ก็ไม่สิ้นสุด จึงอาจเป็นเหตุที่สะสมไว้ อันจะก่อให้เกิดความรำคาญใจ หรือความคับแค้นใจที่ละเอียดละล่อน้อยเพิ่มขึ้นทุกวัน ๆ เมื่อประกอบเข้ากับเหตุผลหลักแล้ว อาจเป็นเหตุทำให้ภรรยาฆ่าสามีได้

ส่วนในรายของนางดา นางเกด นางจิน และนางภานัน แม้จะประกอบอาชีพในลักษณะเดียวกันกับทั้ง 6 ราย ดังกล่าวข้างต้น แต่เนื่องจากสามีของนางจิน และนางภา เป็นผู้ที่จบการศึกษาในระดับที่สูงกว่าภรรยา มีงานทำที่เป็นหลักแหล่งมั่นคง มีรายได้พอสมควร ทั้งสามีและภรรยา และไม่มีภาระหนี้สินแต่ประการใด พร้อมกันนั้นสามีของทั้ง 4 รายนี้ ไม่เล่นการพนัน ไม่ติดหนี้ค่าสุรา และมีบุตรในอุปการะน้อย จึงทำให้รายได้ที่ได้รับเพียงพอกับรายจ่าย และยังมีเงินเหลือเก็บอีกด้วย ทั้ง 4 รายนี้ จึงไม่มีกรณีที่จะต้องพิจารณาในเรื่องปัจจัยด้านรายได้และภาระหนี้สิน ที่เป็นแรงผลักดันให้ฆ่าสามี ดังนั้น สมมติฐานในข้อ 1 ที่ว่า ปัจจัยด้านรายได้และภาระหนี้สินเป็นแรงผลักดันให้ฆ่าสามีนั้น สามารถทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างได้ 6 ราย อีก 4 ราย ไม่อาจนำมาพิจารณาได้ เนื่องจากไม่มีประเด็นที่จะต้องพิจารณา

สมมติฐานข้อที่ 2 : การรับรู้ประสบการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ที่ให้กำเนิดเป็นแรงผลักดันให้ภรรยาฆ่าสามี

ในการทดสอบสมมติฐานข้อ 2 มีกรณีที่ต้องพิจารณาในเรื่องการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา สถานภาพของบิดามารดาสภาพครอบครัวของภรรยาที่ฆ่าสามี การอุปการะเลี้ยงดูในวัยเด็ก สภาพการเลี้ยงดูในวัยเด็ก และวิธีแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างบิดามารดาเพื่อแสดงถึงความรุนแรงในครอบครัวที่ให้กำเนิด จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 ราย ปรากฏรายละเอียด ดังต่อไปนี้

“นางปุก” บิดามารดา ไม่เรียนหนังสือ อาชีพ ทำนา มีนของตนเอง ประมาณ 30 ไร่ มีบุตร 4 คน นางปุกเป็นคนที่ 4 บิดามารดา ป่วยเป็นไข้ไม่ทราบสาเหตุ ถึงแก่กรรมตั้งแต่ นางปุกอายุได้ประมาณ 12-13 ปี นางปุกจึงไม่เรียนหนังสือต่ออีก ช่วยพี่ ๆ ทำนา มีรายได้ไม่แน่นอน แล้วแต่ว่าทำได้มากน้อย รายได้โดยเฉลี่ย 1,000 บาทต่อปี บิดามารดาเลี้ยงดูบุตรโดยไม่มี การคว่ำกถ่าวอบรมสั่งสอนเช่นทั่ว ๆ ไป ภายหลังบิดามารดาถึงแก่กรรม ที่ ๆ ช่วยกันดูแลเลี้ยงดูจนนางปุกแต่งงาน นางปุกชื่อฟิง ที่ ๆ เหมือนกับเคารพชื่อฟิงบิดามารดา มีเพื่อนทั้งผู้หญิง ผู้ชาย เพื่อนบ้าน และเพื่อนที่โรงเรียน เวลาที่บิดามารดามีปัญหาขัดแย้งกันจะปรึกษากันหรือกัน พุดจากกันในครอบครัวไม่ทะเลาะหรือทำร้ายร่างกายกัน

“นางนิต” บิดามารดาอาชีพทำนา ทำสวนองพารา และค้าขาย บิดารือนหนังสือที่วัดของหมู่บ้าน มารดาไม่ได้เรียนหนังสือ แต่พอจะอ่านออกบ้างเขียนหนังสือไม่ได้ มีบุตรทั้งหมด 4 คน ชาย 3 คน หญิง 1 คน คือนางนิต ซึ่งเป็นคนสุดท้อง สภาพครอบครัวมีพอกินพอใช้ ไม่ฝืดเคือง อยู่กันอย่างประหยัด บิดามารดาขยันทำมาหากิน สอนให้ลูก ๆ รู้จักทำมาหากินทุกคน รายได้ของครอบครัวในสมัยนั้น ประมาณ 4,000-5,000 บาท/ปี ลักษณะของครอบครัว เป็นครอบครัวขยาย นอกจากบิดามารดา จะให้การเลี้ยงดูแล้ว คาซายก็ยังช่วยเหลือดูหลาน ๆ ด้วย การเลี้ยงดูในวัยเด็ก ให้ การศึกษาอบรมเลี้ยงดูอย่างใกล้ชิด ค่อนข้างตามใจ เนื่องจากเป็นถูกผู้หญิงคนเดียว และเป็นคนสุดท้องในการเลี้ยงดู ความแบบของวัฒนธรรมไทยสมัยก่อน กล่าวคือ เมื่อถึงวัยอันสมควรก็จะจัดหาคู่ ให้แต่งงานลักษณะกึ่งคลุมถุงชน บิดามารดาของนางนิต แนะนำผู้ชายให้เป็นคนรู้จักกัน บ้านใกล้เรือนเคียงกัน อยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน บิดามีภรรยาที่ของคนเดียวคือมารดาของนางนิต ในครอบครัว เคยมีความขัดแย้งเกิดขึ้น เช่นที่ครอบครัวทั่ว ๆ ไปมีบิดามารดาใช้วิธีแก้ปัญหาโดยการที่ปรึกษาหารือกัน ไม่เคยเห็นบิดามารดาทำร้ายกัน

“นางภา” บิดามารดา อาชีพทำนา ทำไร่ มีนาของตนเอง ประมาณ 25 ไร่ จบการศึกษา ชั้น ป.4 มีบุตรทั้งหมด 8 คน ชาย 4 คน หญิง 4 คน นางภาเป็นคนที่ 4 สภาพของครอบครัวในขณะ นั้น จัดอยู่ในชั้นพอกินพอใช้ บิดามารดาเลี้ยงดูบุตรเองทุกคนทั้งหมด ไม่คู่ ไม่ดี ไม่ทะเลาะวิวาทคำ ทอกัน การคบเพื่อนต่างเพศของนางภา รวมทั้งพี่สาวและน้องสาว บิดาจะให้พี่ชาย น้องชาย ช่วยดู แดหากมีเพื่อนผู้ชายมาคุยด้วยที่บ้าน บิดามีภรรยาเพียงคนเดียวไม่ค่อยมีปัญหาขัดแย้งกันทำไคนัก มักจะพูดคุยกันปรึกษากันในครอบครัว ลูก ๆ จะไม่เห็นพ่อแม่ ทะเลาะตบตีทำร้ายร่างกายซึ่งกัน และกัน

“นางพร” บิดามารดาอาชีพทำนา บิดามารดาถึงแก่กรรมเมื่อนางพรอายุได้ 27 ปี มีพี่น้องทั้งหมด 7 คนเป็นชาย 3 คน หญิง 4 คน นางพรเป็นคนที่ 4 สถานภาพของบิดามารดาอยู่ พอกินไม่พุ่มเฟือย บิดามารดาเลี้ยงดูบุตรทั้ง 7 คนด้วยตนเอง บิดามีภรรยาเพียงคนเดียวไม่มีผู้หญิง อื่นอีก มักไม่ค่อยให้ลูกสาวคบเพื่อนผู้ชาย หากจะมีเพื่อนผู้ชายมาหาจะต้องมาคุยกันที่บ้านไม่ให้ไป พบที่อื่น พี่ชายจะคอยดูแลแทนเวลาที่บิดาไม่อยู่ เมื่อเวลาที่บิดามารดามีปัญหาขัดแย้งกัน จะคุย ปรึกษาหารือกัน ไม่ทำร้ายกัน ไม่ทะเลาะวิวาทได้เองกัน

“นางจิน” บิดามารดาเป็นคนไทยเชื้อสายจีน ทั้งบิดาและมารดาจะพูดภาษาไทยไม่ ค่อยได้ ในครอบครัวจะใช้ภาษาจีนเวลาที่สนทนากัน มีพี่น้อง 2 คน พี่ชายปัจจุบันอายุ 30 ปี แด่ง งานมีบุตรแยกครอบครัวไปแล้ว และนางจิน ผู้เลี้ยงดูนางจินในวัยเด็กคือ อาง (ดา) อาม่า (ยาย) เนื่องจากบิดามารดาแยกทางกัน บิดามีภรรยาหลายคน แต่ไม่มีบุตรด้วยกัน มารดาทำอาชีพค้าขาย รายได้พอกินพอใช้ เนื่องจากมารดาต้องทำงานหาเงิน จึงไม่มีเวลาจะดูแลเลี้ยงดูนางจินและพี่ชาย ดา กับยายจะเลี้ยงนางจินคนแบบค่านิยมของชาวจีน กล่าวคือ ให้ความสำคัญกับผู้ชายมากกว่าผู้หญิง ดาชายจะคว่ำก้านางจินเสมอ ๆ บางครั้งก็จะถูกตีด้วยมือ ในลักษณะเป็นการสั่งสอน หากคือหรือ ไม่เชื่อฟัง บิดามารดามักจะปัญหาขัดแย้งกัน ในเรื่องที่มีมารดาเป็นฝ่ายทำงานหาเงินเลี้ยงครอบครัว แต่บิดาไม่ค่อยทำงาน และมักจะขอเงินจากมารดาจึงเกิดการทะเลาะอยู่เสมอ ๆ เมื่อบิดามีภรรยา หลายคน มารดาจึงแยกทางไม่อยู่ด้วย นางจินมีความรู้สึก ว่า ไม่ชอบที่บิดามีภรรยาหลายคน ขาด ความรับผิดชอบเคยคิดไว้ว่า จะไม่เลือกคนที่มิมีนิสัยมีภรรยาหลายคนเหมือนบิดาเป็นสามี ดาชาย เลี้ยงดูโดยไม่ค่อยให้อิสระในการคบเพื่อนต่างเพศทำไคนัก นางจินต้องหลบหรือแอบไปพบกับ คู่รักโดยไม่ให้ผู้ใหญ่วินิจฉัย

“นางคำ” บิดามารดาเป็นคนจังหวัดเพชรบูรณ์ ไม่ได้รับการศึกษาอาชีพทำนาทำไร่ มี รายได้ประมาณ 6,000 – 7,000 บาท/ปี มีบุตรทั้งหมด 5 คน ชาย 1 คน และหญิง 4 คน สถานภาพ ของครอบครัวมีพอกินพอใช้ ไม่เป็นหนี้บิดามารดาเลี้ยงดูนางคำและพี่ ๆ ด้วยตนเอง ไม่คู่หรือดี

ถูกเลข เพราะไม่มีเรื่องขัดแย้งในครอบครัว พี่น้องรักใคร่กันดี บิดาถึงแก่กรรมเมื่อนางคำอายุได้ 15 ปี นางคำแต่งงานกับสามีเมื่ออายุได้ 16 ปีเศษ บิดามารดาให้อิสระในการคบเพื่อนต่างประเทศโดยให้อยู่ในสายตาของผู้ใหญ่ ภายหลังจากบิดาถึงแก่กรรม มารดาไม่ได้แต่งงานใหม่อีก เวลาที่บิดามารดามีปัญหาขัดแย้งกัน จะใช้วิธีประนีประนอม ค่อยๆ พูดจาปรึกษาหารือกัน ไม่เคยเห็นบิดามารดาใช้กำลังทำร้ายซึ่งกันและกัน

“นางนิล” บิดามารดาไม่ได้รับการศึกษาจากโรงเรียน บิดามารดามีอาชีพทำนา ทำไร่ ข้าวโพด มีบุตร 11 คน ชาย 4 คน และหญิง 7 คน สภาพของครอบครัวมีรายได้พอเลี้ยงครอบครัว โดยไม่เป็นหนี้ บุตรทุกคนจะช่วยบิดามารดาทำนา ทำไร่ บิดามารดาเป็นผู้เลี้ยงดูบุตรทั้ง 11 คน ด้วยตนเอง ในครอบครัวไม่ทะเลาะกันอย่างรุนแรง ไม่ค่อยมีความขัดแย้งกัน นอกจากบิดามารดาจะต้องเลี้ยงดูบุตรทั้ง 11 คนแล้ว ยังต้องให้การอุปการะเลี้ยงดูอาผู้หญิง 2 คน และอาผู้ชายอีก 1 คน เนื่องจากปู่ย่า ถึงแก่กรรม ตั้งแต่บิดาและน้องยังเด็กอยู่ การเลี้ยงดูของบิดาเป็นไปในลักษณะที่ดูแลน้อง บิดามารดาให้อิสระในการคบเพื่อนต่างประเทศ แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ในความดูแลของพี่ชาย หรือน้องชาย หากนางนิลหรือพี่น้องผู้หญิงจะมีเพื่อนผู้ชายมาคุยด้วย บิดามีภรรยาเพียงคนเดียว ทำงานหนักเนื่องจากมีสมาชิกของครอบครัวเป็นจำนวนมาก

“นางตา” บิดามารดาไม่ได้รับการศึกษาจากโรงเรียน มีอาชีพรับจ้างทำนา ทำไร่ มีบุตรทั้งหมด 8 คน เป็นชาย 4 คน และหญิง 4 คน สถานภาพของบิดามารดาถือได้ว่าค่อนข้างยากจน เดิมมีที่ดินเป็นของตนเอง เมื่อนำไปจ้างงนเพื่อนำเงินมาเป็นค่าปุ๋ย ค่ายาฆ่าแมลง จึงมีหนี้สินพอกพูนขึ้น จนไม่สามารถไถ่ที่นาออกมาได้ แม้ว่าจะมีฐานะค่อนข้างยากจน แต่บิดามารดาก็เลี้ยงดูบุตรทั้ง 8 คน ด้วยตนเอง โดยให้บุตรคนโตที่พอช่วยพ่อแม่ทำงานและเลี้ยงดูน้อง ๆ บิดามีภรรยาเพียงคนเดียว ไม่คู่ ไม่ดี ไม่ค่อยจะมีเรื่องทะเลาะเบาะแว้ง หรือมีปัญหาขัดแย้งกัน เพราะต่างต้องช่วยกัน ทำมาหากิน บิดามารดาไม่ค่อยใส่ใจในเรื่องการคบหาเพื่อนต่างประเทศของบุตรเท่าใดนัก เพียงแต่ดักเตือนมิให้ทำผิดศีลธรรม จาริด และประเพณีอันดีงามเท่านั้น

“นางจุก” บิดามารดาจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปัจจุบันบิดาอายุ 76 ปี ไม่ได้ทำงาน มารดาถึงแก่กรรมไปแล้ว มีบุตร 11 คน ถึงแก่กรรมไปแล้ว 3 คน เหลือ 8 คน เป็นชาย 4 คน และหญิง 4 คน อาชีพทำไร่ ทำนา รายได้ 6,000-7,000 บาท/ปี สถานภาพของบิดามารดาพอมีพอกิน สภาพครอบครัวบิดามารดาเป็นผู้เลี้ยงดูบุตรด้วยตนเอง มารดาชอบดื่มสุรา ในเวลาที่มีงานบุญของหมู่บ้าน บิดาจะคว่ำและตีสังฆเวลาที่ทำผิด บิดาไม่อนุญาตให้บุตรสาวคบเพื่อนต่างประเทศ บิดามีภรรยาคือมารดาเพียงคนเดียว เมื่อเวลามีปัญหาขัดแย้งกันบิดามารดาจะแก้ปัญหาโดยการเถียงหลบไป เพื่อให้อารมณ์เย็นลงแล้วจึงค่อยมาปรึกษาหารือกันในภายหลัง

“นางเกด” บิดมารดาจบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 อาชีพทำไร่ข้าวโพด และ
 ทำนา บิดมารดามีบุตรรวม 13 คน ถึงแก่กรรมไป 5 คน เหลือ 8 คน เป็นชาย 4 คน และหญิง 4 คน
 สถานภาพของบิดมารดามีพอกินพอใช้ เดิมชื่อบุตรเองทั้ง 8 คน ในครอบครัวอยู่กันแต่เฉพาะบิดา
 มารดาและบุตร บิดาให้อิสระในการคบเพื่อนต่างเพศ บิดามีภรรยาคนเดียว บิดมารดาจะคอยดักเตือน
 บุตรให้ช่วยกันทำงานและตั้งใจเรียนหนังสือ ไม่คู่ ไม่ดี และ ไม่เคยเห็นบิดมารดาทะเลาะกัน

ตารางที่ 15 : แสดงจำนวนและร้อยละ ของการศึกษาของบิดมารดาภรรยาที่นำสามี และบิดา
 มารดาสามี จำแนกตามระดับการศึกษา

การศึกษา	บิดา				มารดา			
	ภรรยา		สามี		ภรรยา		สามี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยเรียนหนังสือ	5	50.00	-	-	5	50.00	-	-
ประถมศึกษาตอนต้น	5	50.00	4	40.00	5	50.00	4	40.00
ประถมศึกษาตอนปลาย	-	-	-	-	-	-	-	-
มัธยมศึกษาตอนต้น	-	-	-	-	-	-	-	-
มัธยมศึกษาตอนปลาย	-	-	-	-	-	-	-	-
ไม่ทราบ	-	-	6	60.00	-	-	6	60.00
รวม	10	100.00	10	100.00	10	100.00	10	100.00

ตารางที่ 16 : แสดงจำนวนและร้อยละ ของอาชีพบิดมารดาของภรรยาที่นำสามี และบิดามารดา
 ของสามี จำแนกตามลักษณะอาชีพ

อาชีพของบิดา-มารดา	บิดา				มารดา			
	ภรรยา		สามี		ภรรยา		สามี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีอาชีพ (แม่บ้าน)	1	10.00	-	-	-	-	-	-
รับราชการ	-	-	-	-	-	-	-	-
รับจ้างถูกจ้าง	-	-	-	-	-	-	-	-
ค้าขาย	-	-	-	-	2	20.00	-	-
ทำไร่ นา สวน	9	90.00	7	70.00	8	80.00	8	80.00
ไม่ทราบ	-	-	3	30.00	-	-	2	20.00
รวม	10	100.00	10	100.00	10	100.00	10	100.00

ตารางที่ 17 : แสดงจำนวน และร้อยละของสถานภาพของบิดามารดาของภรรยาที่ฆ่าสามีและ บิดามารดาของสามี จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพของบิดามารดา	ภรรยาที่ฆ่าสามี		สามีที่ภรรยาฆ่า	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อยู่ร่วมกัน	9	90.00	6	60.00
แยกกันอยู่,หย่า	1	10.00	2	20.00
บิดาและ/หรือมารดาถึงแก่กรรม	-	-	-	-
ไม่ทราบ	-	-	2	20.00
รวม	10	100.00	10	100.00

ครอบครัวเป็นสถาบันสำคัญที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการวางรากฐานพัฒนาการของบุคคล และเป็นเงื่อนไขสำคัญของครอบครัวที่มีผลอย่างมากต่อการเรียนรู้ถึง ตัมพันธภาพระหว่าง บิดามารดาและบุตรโดยทั่วไปนั้น บิดามารดาจะเป็นผู้อบรมเลี้ยงดูและวางพื้นฐานบุคลิกภาพให้แก่ บุตร ฝึกระเบียบวินัยและแบบแผนของสังคมให้แก่บุตร การศึกษาของบิดามารดาจึงเป็นปัจจัย สำคัญในการวางพื้นฐานที่ดีให้แก่บุตร เช่นเดียวกับอาชีพซึ่งเป็นตัวกำหนดสถานภาพทางสังคม และเศรษฐกิจให้แก่ครอบครัว และเป็นตัวสำคัญในการกำหนดคให้บุคคลได้เรียนรู้และได้ใช้ ทรัพยากรของสังคมในคุณภาพที่แตกต่างกัน

จากตารางที่ 15 – ตารางที่ 17 จะพบว่าบิดามารดาของภรรยาที่ฆ่าสามีมีพื้นการศึกษาที่ ไม่สูงนัก คือ ส่วนใหญ่บิดาจะจบชั้นประถมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 50.00 และไม่เคยเรียนหนังสือ ร้อยละ 50.00 มารดาจบชั้นประถมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 50.00 ไม่เคยเรียนหนังสือ ร้อยละ 50.00 อาชีพของบิดามารดาภรรยาที่ฆ่าสามี ส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร ร้อยละ 90.00 ซึ่งไม่แตกต่างจากบิดา มารดาของสามีเท่าใดนัก เท่าที่กลุ่มตัวอย่างทราบ บิดาและมารดาของสามีจะจบชั้นประถมศึกษา ตอนต้น ร้อยละ 40.00 และอาชีพส่วนใหญ่จะเป็นเกษตรกร ร้อยละ 80.00 (ตารางที่ 15 และ 16)

ในส่วนของสถานภาพบิดามารดาของภรรยาที่ฆ่าสามีและสามีไม่แตกต่างกัน คือ ส่วน ใหญ่บิดามารดาจะอยู่ร่วมกัน ร้อยละ 90.00 และของสามี ร้อยละ 60.00 แยกกันอยู่หรือหย่าร้างกัน ร้อยละ 10.00 และ 20.00 ตามลำดับ แสดงว่าภรรยาที่ฆ่าสามีและสามีส่วนใหญ่ไม่ได้มาจากครอบครัวแตกแยก

ตารางที่ 18 : แสดงจำนวนและร้อยละ ของสภาพครอบครัวก่อนสมรสของภรรยาที่นำสามีและ สามีจำแนกตามสภาพของครอบครัว

สภาพครอบครัวก่อนสมรส	ภรรยาที่นำสามี		สามีที่ภรรยานำ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ครอบครัวเดี่ยว	9	90.00	8	80.00
ครอบครัวชาย	1	10.00	-	-
ไม่ทราบ	-	-	2	20.00
รวม	10	100.00	10	100.00

จากการศึกษาพบว่า ภรรยาที่นำสามีและสามีมาจากครอบครัว ที่มีลักษณะและขนาด ไม่แตกต่างกัน คือ มาจากครอบครัวที่อยู่ร่วมกันระหว่างบิดา-มารดา-บุตร มีอยู่ร้อยละ 90.00 และ สามีที่มีจากสภาพครอบครัวดังกล่าว มีอยู่ร้อยละ 80.00 จากการชูดคุณสมบัติของจะสรุปเกี่ยวกับ ครอบครัวเดิมของภรรยาที่นำสามีได้ว่าไม่มีความแตกต่างกันมากนัก โดยมากจะเป็นลักษณะ ครอบครัวไทยในชนบทที่เป็นครอบครัวเดี่ยว มีอาชีพทางการเกษตรมีข้อสังเกตเกี่ยวกับครอบครัว เดิม คือ มีกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 20.00 ไม่ทราบภูมิหลังของครอบครัวสามีเลย

ตารางที่ 19 : แสดงจำนวนและร้อยละ ของผู้ให้การอุปการะเลี้ยงดูในวัยเด็กของภรรยาที่นำสามี จำแนกตามผู้เลี้ยงดูในวัยเด็ก

ผู้เลี้ยงดูในวัยเด็ก	จำนวน	ร้อยละ
บิดา-มารดา	8	80.00
ปู่ ย่า ตา ยาย	1	10.00
พี่น้อง	1	10.00
ไม่อยู่กับใครนาน	-	-
รวม	10	100.00

ตารางที่ 20 : แสดงจำนวนและร้อยละ ของสภาพการเลี้ยงดูในวัยเด็กของภรรยาที่นำสามี
จำแนกตามสภาพการเลี้ยงดู

การเลี้ยงดู	จำนวน	ร้อยละ
เข้มงวดกวดขัน	1	10.00
ความใจทุกอย่าง	1	10.00
ไม่คงเส้นคงวา	-	-
ให้ความรัก อบอุ่น ซอมรับ	6	60.00
ลงโทษรุนแรง	-	-
ใช้เหตุผล	2	20.00
รวม	10	100.00

ตารางที่ 21 : แสดงจำนวน และร้อยละของวิธีแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างบิดามารดาภรรยาที่
นำสามี จำแนกตามวิธีการแก้ปัญหา

วิธีแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างบิดา-มารดา	จำนวน	ร้อยละ
หลีกเลี่ยง ไม่เผชิญหน้ากัน	-	-
ปรึกษาหารือกัน ประนีประนอมกัน	7	70.00
ถกเถียง ทะเลาะกัน	2	20.00
ทำร้ายร่างกายหรือทำลายข้าวของ	-	-
ไม่เข้าประเด็นเพราะไม่เคยทะเลาะกัน	1	10.00
รวม	10	100.00

เนื่องจากข้อมูลตามตารางที่ 19 - 21 เป็นข้อมูลเฉพาะของภรรยาที่นำสามีฝ่ายเดียว เนื่องจากส่วนใหญ่จะไม่ทราบข้อมูลในส่วนนี้ของสามี เพราะไม่เคยรู้จักกันมาก่อนและในระหว่างอยู่ร่วมกัน ก็ไม่เคยบอกเล่าให้ฟัง

จากการศึกษาถึงการเลี้ยงดูในวัยเด็ก พบว่าภรรยาที่นำสามี ร้อยละ 80.00 เดิมโตมากับบิดามารดา ร้อยละ 10.00 อยู่กับปู่ ย่า ตา ยาย เนื่องจากมารดาแยกทางกับบิดา โดยส่วนใหญ่ภรรยาที่นำสามี จะได้รับการเลี้ยงดูอย่างได้รับความอบอุ่นและการเอาใจใส่ สำหรับความสัมพันธ์ในครอบครัวระหว่างบิดามารดาโดยมากจะมีความสัมพันธ์ที่ติดต่อกัน การแก้ปัญหาความขัดแย้งของบิดามารดานั้น เป็นการทะเลาะถกเถียงกัน ร้อยละ 20.00 และใช้วิธีปรึกษาหารือประนีประนอมกัน ร้อยละ 70.00 ไม่มีการทำร้ายร่างกายอย่างรุนแรงหรือทำลายข้าวของ

การพิจารณาว่าการกระทำอย่างไรจึงถือว่าเป็นความรุนแรงในครอบครัวนั้น เกดส์ และสเตราส์ ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความรุนแรงในครอบครัว หมายถึง “การกระทำตามความตั้งใจ หรือกระทำที่ถูกรับรู้ว่าตั้งใจที่จะทำให้ผู้อื่นรู้สึกเจ็บปวดและได้รับบาดเจ็บทางด้านร่างกายตั้งแต่การเจ็บปวดเล็กน้อยไปจนถึงการกระทำอันควรถูกดำเนินคดี” และได้แบ่งพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความรุนแรงโดยปกติ (Normal Violence) หมายถึง การตั้งใจหรือรับรู้ว่าตั้งใจกระทำให้เกิดการเจ็บปวดหรือบาดเจ็บต่อผู้อื่น เป็นการพิจารณาพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจากความตั้งใจของผู้กระทำ จึงเป็นการให้ความหมายพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงที่คลุมเครือไม่ชัดเจน การพิจารณาพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงจึงขึ้นอยู่กับการให้ความหมายของผู้กระทำแต่ละคนซึ่งอาจให้ความหมายของการกระทำที่แตกต่างกัน พฤติกรรมที่คนทั่วไปเห็นว่าเป็นการกระทำที่รุนแรงเกินกว่าเหตุ แต่ตัวผู้กระทำเองอาจเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่รุนแรงก็ได้ การตัดสินใจว่าพฤติกรรมใดเป็นการใช้ความรุนแรงโดยคำนึงเฉพาะความตั้งใจของผู้กระทำไม่ชัดเจนเพียงพอในการกำหนดว่าพฤติกรรมใดเป็นการใช้ความรุนแรง แต่สิ่งที่ ปรากฏให้เห็น ถือได้ว่ามีความรุนแรงเกิดขึ้นในครอบครัวแล้ว

2. ความรุนแรงที่เกินกว่าเหตุ (Abusive Violence) หมายถึง การกระทำเกินกว่าเหตุที่ทำอีกฝ่ายให้ได้รับความเจ็บปวดหรือได้รับความเจ็บ เป็นการพิจารณาการใช้ความรุนแรงจากบุคคลภายนอกโดยไม่คำนึงถึงเจตนาของผู้กระทำ

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 ราย ทำให้ได้ทราบถึง ข้อมูลรายละเอียดที่จะนำมาพิจารณาถึงการรับรู้ประสบการณ์ความรุนแรงของครอบครัวที่ให้กัมนิตทั้ง 10 ราย พบว่า มีภรรยาที่ฆ่าสามีจำนวน 8 ราย คือ นางปึก นางนิต นางภา นางพร นางคำ นางนิต นางดา และนางเกด ได้รับการเลี้ยงดูจากครอบครัวที่ไม่ใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา บิดามารดาไม่ทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกัน เลี้ยงดูบุตรด้วยตนเอง อบรมสั่งสอนโดยไม่ดุ ไม่ว่า ถูก ๆ จะอยู่ในโอวาทของบิดามารดา บิดามารดาเป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องของการทำมาหากินเลี้ยงปากท้องครอบครัว ประกอบกับการที่เป็นครอบครัวเกษตรกรกรรม มีวิถีการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย ไม่ซับซ้อน และใช้แรงงานหนัก ในแต่ละวัน จึงไม่พบความรุนแรงในครอบครัว ประกอบกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 8 ราย แต่งงานตั้งแต่อายุยังน้อย โอกาสที่จะอยู่ในครอบครัวจึงเป็นระยะเวลาช่วงสั้น ๆ เท่านั้น ส่วนในรายนางจุกนั้น บิดามารดาจะทำโทษด้วยการตีเวลาที่ถูก ๆ ทำความผิด ซึ่งเป็นการตีสั่งสอนตามสิทธิของพ่อแม่ที่จะมีอำนาจในการตี ดู ว่าถูก เพื่อเป็นการอบรมสั่งสอน ไม่อาจถือว่าเป็นการใช้ความรุนแรงที่เกินขอบเขตอันจะเป็นการทำให้เกิดการรับรู้และเลียนแบบความรุนแรง ที่ใช้ในครอบครัวของตนเอง ในรายของนางจิน การที่บิดามารดาแยกทางกัน มารดาต้องทำงานหาเงินจึงฝากดาษาให้

ช่วยเหลือซึ่งกัน การที่ได้รับการเลี้ยงดูจากตาและยาย ผู้มีเชื้อสายจีน ซึ่งเลี้ยงดูตามแบบค่านิยมของ ชาวจีน ที่ให้ความสำคัญกับเพศชายมากกว่าเพศหญิง ประกอบกับการได้พบเห็นเวลาที่บิดามารดา ทะเถาะกัน และบิดามารดาทำร้ายร่างกายมารดาแม้จะไม่บ่อยนัก ก็เป็นที่นางจินรับรู้และคิดอยู่ เสมอว่า จะไม่เลือกมีสามีที่มีลักษณะนิสัยเหมือนบิดา เพราะไม่ต้องการมีครอบครัวที่มีปัญหา ดังเช่นครอบครัวของบิดามารดา

ในราชของนางจินที่ออกกล่าวได้ว่า เคยมีประสบการณ์การรับรู้ความรุนแรงในครอบครัว 1 รายแล้ว กลุ่มตัวอย่างอีก 9 ราย ไม่ปรากฏรูปแบบความรุนแรงในครอบครัวในรูปแบบของการ ทำร้ายร่างกายและการทำร้ายจิตใจรวมตลอดถึง การล่วงเกินทางเพศจึงอาจกล่าวได้ว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 90.00 เป็นผู้ที่ไม่เคยได้รับรู้ประสบการณ์ความรุนแรงในครอบครัว อันจะเป็นบรรทัดฐานที่ ทำให้เกิดการยอมรับการใช้ความรุนแรงหรือมีโอกาสได้ประสบกับตัวแบบ บทบาทที่ให้ความ รุนแรงเพื่อที่จะให้เกิดการเรียนรู้และเถินแบบพฤติกรรมการใช้ความรุนแรงเป็นวิธีการ ในการแก้ปัญหาการฉ้อราษฎร์บังหลวงนี้ คงมีเพียงร้อยละ 10.00 ที่การรับรู้ประสบการณ์ความรุนแรงที่ได้พบเห็น นั้น กลับเป็นแรงเสริมทางบวกที่ไม่ให้เลือกผู้ที่มีนิสัยทำร้ายร่างกาย หรือผู้ที่ชอบใช้ความรุนแรงมา เป็นคู่ชีวิต

ดังนั้น สมมติฐานในข้อการรับรู้ประสบการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่ให้กำเนิด เป็นแรงผลักดันให้ฆ่าตัวตายนั้น ไม่อาจสรุปได้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 ราย ไม่เคยได้รับรู้ ประสบการณ์ความรุนแรงในครอบครัวมาก่อน มีเพียง 1 ราย ที่เคยรับรู้ประสบการณ์ความรุนแรง แต่ก็มีอาจถือได้ว่าการรับรู้ประสบการณ์ความรุนแรงนี้ เป็นปัจจัยสาเหตุหลักโดยตรงที่นางจินฆ่า ตัวตายนอกจากข้อมูลดังกล่าวจึงพอสรุปได้ว่าครอบครัวที่ให้กำเนิดของภรรยาที่ฆ่าตัวตายเป็นกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัว อันจะเป็นผลให้กลุ่มตัวอย่าง รับรู้ ประสบการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่ให้กำเนิด เป็นแรงผลักดันให้ภรรยาฆ่าตัวตายนั้น

สมมติฐานข้อที่ 3 : การรับรู้ประสบการณ์ความรุนแรงในครอบครัวของตนเอง เป็นแรงผลักดันให้ ภรรยาฆ่าตัวตายนั้น

ในการทดสอบสมมติฐานข้อ 3 กรณีการรับรู้ประสบการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ของตนเองมีข้อพิจารณาถึงความรุนแรงในครอบครัวของภรรยาที่ฆ่าตัวตายนั้น ที่เกิดขึ้นในแต่ละครอบ ครัวในประเด็นสำคัญ ๆ คือ

1. การขัดแย้งกันในครอบครัวซึ่งประกอบด้วย การขัดแย้งกันในส่วนตัว เช่น บุคลิกภาพ ค่านิยม ทักษะคิด แบบของความประพฤติ บทบาท เป็นต้น และการขัด

- แข่งกันทางสังคม เช่น อาชีพ อาตุ ลักษณะครอบครัวแบบขยาย การหึงหวงอย่างไรเหตุผล
2. รูปแบบการใช้ความรุนแรง ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และการล่วงเกินทางเพศ
  3. ระยะเวลาที่ใช้ชีวิตร่วมกัน
  4. เหตุผลการยอมรับการใช้ความรุนแรงในครอบครัว เช่น ความเข้มของการผูกพันระหว่างสามีภรรยา กิจกรรมที่มีการกระทบกระทั่งกัน สิทธิในการกำหนดพฤติกรรมหรือความพยายามที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมของอีกฝ่าย ความเป็นส่วนตัวของครอบครัว การคาดหวังจากสังคม เป็นต้น

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 รายปรากฏรายละเอียด ดังต่อไปนี้

“นางป๊ิก” เนื่องจากสามีมีนิสัยชอบดื่มสุรา ทุบทุฟรี และเล่นการพนัน เมื่อเล่นการพนันหมดตัว ไม่มีเงินจะมาขอเงินนางป๊ิก ซึ่งหากนางป๊ิกไม่ให้ ก็จะทำร้ายร่างกาย โดยใช้มือคบหน้าบ้าง ใช้ปืนขู่บ้าง ใช้ปลายกระบอกลบดินนางป๊ิก ซึ่งการทุบตีเกิดขึ้นหลังจากแต่งงานได้ประมาณ 6 เดือน นางป๊ิกเคยต่อสู้ปรากฏว่า ยิ่งเจ็บตัวมากขึ้นเนื่องจากไม่สามารถสู้แรงได้ ครั้งใดที่ไม่มีเงินให้ก็จะถูกทำร้าย สามีจะเป็นผู้เริ่มทุบตีก่อน และในเวลาที่ถูกทำร้ายจะไม่มีใครอยู่ด้วย มักจะเป็นเวลาที่บิดาสามีไปทำงาน บุตรสาวบุตรชายไปโรงเรียน บางครั้งเพื่อนบ้านทราบเรื่องก็ไม่มีใครจะช่วยเหลือได้ เพราะตามความคิดของคนทั่วไป คิดว่าเป็นเรื่องของตัวเมียทะเลาะกัน ได้แต่มีคำพูดที่แสดงความเวทนาสงสาร บางคนก็จะพูดว่า นางป๊ิกโง่งเองที่ได้สามีเช่นนี้ ซึ่งทำให้นางป๊ิกเกิดความอับอายว่าตัวเองโง่งเองที่เลือกสามีไม่ดีมาแต่งงานด้วย เพราะฉะนั้น เมื่อถูกทำร้ายครั้งใด ก็จะพยายามเก็บเรื่องไว้ ไม่บอกให้ใคร ๆ ทราบ ญาติพี่น้องก็ไม่ค่อยยอมบอก เพราะที่ ๆ ของนางป๊ิกเคยพูดไว้ตอนก่อนจะแต่งงานว่า สามีนางป๊ิกจะเป็นคนเจ้าชู้ แต่นางป๊ิกดูคนไม่เรียบร้อยกับสามียังไม่เคยชอบพอผู้หญิงคนอื่นให้เห็น จึงแต่งงานด้วย ซึ่งการถูกทำร้ายร่างกายนี้ นางป๊ิกถูกทำร้ายร่างกายมาตลอดระยะเวลา 22 ปี ที่อยู่ร่วมกับสามี นอกจากนั้นแล้วนางป๊ิกรู้สึกเสียใจที่สามีเจ้าชู้ชอบเอาเงินเอาทองไปให้ผู้หญิงอื่น นางป๊ิกและบุตร 3 คน ไม่เคยรังเกียจบุตรของสามีที่เกิดจากภรรยาอื่นคนแรก ได้ตั้งเสียค่าเลี้ยงดูให้ทุกเดือน ถือเสมือนว่าเป็นลูกคนหนึ่ง และบุตรของนางป๊ิกก็คิดว่าเป็นน้องคนหนึ่งเหมือนกัน แต่สามีไม่เคยสนใจ ยังคงมีผู้หญิงคนอื่น ๆ มาโดยตลอด นอกจากนี้ยังรู้สึกคับแค้นใจที่ไม่สามารถเลิกกับสามีได้ ต้องทนอยู่กับสามีมาตลอดเป็นระยะเวลาจนถึง 22 ปี

“นางนิค” สามีของนางนิคไม่มีอาชีพเป็นหลักแหล่ง ไม่ได้ทำงานมีรายได้ที่แน่นอน ค้มสุรามากจะเมาสุราทุกวัน เมื่อเมาแล้วมักชอบหาเรื่อง และมีการทำร้ายร่างกายนางนิคโดยการ

คบดีบ่อยครั้ง นางนิกไม่เคียดแค้นเพราะถือว่าเป็นเรื่องของคู่เมียกัน แต่พยายามไม่ให้บิดามารดาและพี่ชายทราบเรื่อง เหตุการณ์ทำร้ายร่างกายนี้มักจะเกิดขึ้นในบ้าน ไม่มีผู้ใดเห็นเหตุการณ์ สามีไม่เคียดชังโทษหรือแสดงความเสียใจในเรื่องการทุบตีนี้ ตัวของนางนิกเองไม่เคียดต่อผู้จะใช้วิธีหลบเลี่ยงมาโดยตลอด พฤติกรรมการทำร้ายจิตใจของสามีคือนางนิก คือคำพูดสุดท้ายของสามีก่อนเกิดเหตุการณ์ที่บอกให้นางนิกอยากกินอะไรก็ให้กิน คำพูดนั้นนางนิกรู้สึกเป็นคำพูดที่ทำร้ายจิตใจนางนิกมาก เนื่องจากตลอดเวลาสามีไม่เคยใช้หรือเคยพูดในลักษณะเช่นนี้มาก่อน จึงนางนิกเข้าใจว่าสามีหมายถึง การตั้งเสียเป็นครั้งสุดท้ายก่อนที่สามีจะฆ่านางนิก

“นางภา” ไม่ปรากฏว่ามีความรุนแรงเกิดขึ้นในครอบครัวของนางภา และตลอดระยะเวลาที่นางภาดังงานอยู่กินกับสามี จวบจนกระทั่งวันที่เกิดเหตุการณ์การกระทำผิด

“นางพร” ความรุนแรงในครอบครัวเกิดขึ้นครั้งแรกจากการที่นางพรถูกสามีทุบตี ซึ่งการทุบตีครั้งแรกเกิดขึ้นประมาณปีเศษหลังจากแต่งงาน เนื่องจากสามีเมาและมีปากเสียงกับนางพร เรื่องสามีมีผู้หญิงคนใหม่โดยสามีเป็นผู้เริ่มทุบตีก่อน เหตุการณ์เกิดในที่สาธารณะมีผู้เห็นเหตุการณ์แต่ไม่มีใครได้เข้าช่วยเหลือนางพร นางพรรู้สึกเจ็บปวดและเสียใจไม่เคยคิดต่อสู้และไม่เคียดแค้นความต่อสามีทุบตีทำร้ายอีก เนื่องจากทะเลาะกันเรื่องสามีดื่มสุรา และมีผู้หญิงอื่น เมื่อนางพรทราบและถามถึงสามีใช้มีดขู่ว่าจะไม่ให้นางพรมายุ่งเกี่ยวกับใคร ซึ่งนางพรไม่ได้รู้สึกโกรธแค้นในเรื่องนี้แต่อย่างใด นอกจากนั้น การที่นางพรแต่งงานมาอยู่ด้วยกันช่วยทำมาหากิน เริ่มจากไม่มีอะไรเลย พอมีฐานะขึ้นมา สามีก็ไล่ออกจากบ้านหากหมดเงินทองที่หาไว้ให้ ก็จะมามากกลับไปนางพรกลับไปครั้งใด ก็ต้องเริ่มต้นจากศูนย์ใหม่ทุกครั้ง ลงทุนลงแรงไปพอจะมีรายไ้ก็กลับมาที่ไปหาผู้หญิงอื่น ให้นางพรออกจากบ้านทุกครั้งและจากการที่สามีชู้กับเพื่อนว่า เดี่ยวธ้านางพรรู้เรื่องสามีกลับไปหาภรรยาเก่า หรือมีผู้หญิงใหม่นางพรก็หนีไปเอง ไปตามก็กลับมา ซึ่งนางพรรู้สึกแค้นความรู้สึกกับสามีคนนี้มาก และไม่ใช่ว่าแค่ครั้งเดียวแต่ก็ไม่เคยคิดว่าจะพูดให้สามีรู้ เพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์ ซึ่งการที่สามีทำร้ายจิตใจถึง 3 ครั้งนับว่าเป็นเหตุสะสมมานาน กัดคนนางพรมาตลอด ระยะเวลา 10 ปี แม้จะไม่ได้อยู่ด้วยกัน ตลอด 10 ปีเต็ม อยู่บ้างไม่ได้อยู่ด้วยกันบ้างก็ตาม

“นางจิน” ตลอดระยะเวลาที่คบหากันจนกระทั่งใช้ชีวิตร่วมกันฉันสามีภรรยา ความรุนแรงในครอบครัวที่นางจินประสบมีเพียงครั้งเดียว ซึ่งมีสาเหตุมาจากการที่สามีเกิดความหึงหวงที่เห็นนางจินให้ความสนิทสนมกับเพื่อนผู้ชายคนหนึ่ง จึงมีเพศสัมพันธ์กับนางจินในลักษณะที่รุนแรงมากกว่าปกติ จนกระทั่งนางจินต้องเข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลประมาณ 2 - 3 วัน หลังจากเหตุการณ์ครั้งนั้น ไม่ปรากฏความรุนแรงในครอบครัวอีกเลย จวบจนกระทั่งสามีไปมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงคนใหม่เป็นเหตุให้นางจินคิดและตกลงใจที่จะฆ่าสามี

“นางคำ” สามีนางคำมีนิสัยและพฤติกรรมเปลี่ยนไปจากคนที่ขยันทำมาหากินถึงครอบครัวเป็นอย่างคึกคักเป็นคนคิดการพนัน คิดผู้หญิง คิดเหถ้า บุหรี และท้ายที่สุดคิดยา โดษนางคำไม่ทราบสาเหตุที่ทำให้สามีเปลี่ยนแปลงไป นอกจากนั้นสามีไม่ให้ความสนใจอบรมเลี้ยงดูบุตรของตนเอง ทั้งไม่ช่วยทำงานหาเงินเพื่อมารักษาบุตรสาวซึ่งป่วยเป็นโรคไตอีกด้วย และสามีมีพฤติกรรมที่ไม่สมควรต่อมารดาของนางคำ นอกจากนั้นความรุนแรงที่ปรากฏในรูปของการทำร้ายร่างกาย ปรากฏขึ้นในครอบครัวหลังจากแต่งงานได้ 6 ปี สาเหตุเนื่องมาจากสามีนางคำไปชอบผู้หญิงอื่นแล้วนางคำพูดคักเคือง โดษมิได้หึงหวงหรือแสดงอาการโกรธหรือไม่พอใจแต่อย่างใด แต่สามีไม่เข้าใจคิดว่านางคำจับผิดและหนะเรื่องสามี จึงทุบตีและห้ามไม่ให้นางคำยุ่งเกี่ยวเรื่องนี้อีก การถูกทำร้ายร่างกายครั้งนี้ไม่มีผู้ใดเห็นเหตุการณ์ ต่อมาสามีทำร้ายร่างกายบุตรคนที่ 2 เนื่องจากโมโหที่ใช้ให้ไปซื้อของแล้วบุตรชายไม่ได้ไปซื้อให้ในทันทีที่บิดาต้องการ นอกจากนั้นสามียังคงทำร้ายร่างกายมารดาของนางคำ เนื่องจากขอเงินแล้วมารดานางคำไม่ให้ นางคำไม่สามารถเลิกกับสามีได้ เนื่องจากไม่ต้องการให้บุตรขาดบิดา และไม่ต้องการให้ใครเชื่อว่า ครอบครัวแตกแยก ซึ่งพฤติกรรมทั้งหมดนี้ สามีปฏิบัติต่อนางคำบ่อย ๆ ระยะเวลาที่สามีเปลี่ยนแปลงไปจนถึงวันที่เกิดเหตุรวมระยะเวลา 15 ปี ก่อนเกิดเหตุการณ์สามีมาขอเงินนางคำแล้วไม่ได้ จึงเกิดโมโหพยายามจะทำร้ายนางคำ แต่ไม่สามารถทำร้ายได้จึงพยายามจะทำร้ายมารดานางคำ ซึ่งอยู่ใกล้ ๆ กัน เป็นเหตุให้นางคำป้องกันมารดาของตนเอง ด้วยการฆ่าสามี

“นางนิล” ความรุนแรงในครอบครัวของนางนิลปรากฏขึ้นตั้งแต่วันแรกที่แต่งงานจนกระทั่งถึงวันที่เกิดเหตุการณ์นั้นคือ เวลาที่สามีเมาสุราแล้ว จะต้องค่านางนิลเป็นประจำ ซึ่งเป็นสิ่งที่นางนิลไม่เข้าใจว่าทำไมสามีจึงมีพฤติกรรมเช่นนั้น นอกจากค่านางแล้ว จะต้องทุบทำลาชข้าวของที่มีอยู่ในบ้านเป็นประจำต่อมาคือการที่สามีรู้เห็นเป็นใจให้ญาติพี่น้องแสดงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมต่อนางนิล ในลักษณะที่เป็นการดูถูกเหยียดหยาม และอาจถือได้ว่าเป็นการกระทำที่คุกคามต่อร่างกายและจิตใจของการอยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยาเป็นอย่างยิ่ง การทำร้ายร่างกายเกิดขึ้นครั้งแรกหลังจากแต่งงานได้ประมาณ 3 ปี เนื่องจากนางนิลบ่นว่า ที่สามีชอบดื่มสุรามือเมาแล้วชอบทำลาชข้าวของในบ้านเสียหา สามีคบปากนางนิลหนึ่งที นางนิลไปอาศัยอยู่กับญาติโดยพบบุตร 2 คนไปด้วย นางนิลรู้สึกเสียใจที่สามีได้ทำกับคนเช่นนั้น จากเหตุการณ์ครั้งนั้น สามีไม่ได้ขอโทษ แต่ได้ไปคตมให้นางนิลกลับมาอยู่ด้วยกัน โดษให้สัญญาจะไม่ทำร้ายนางนิลอีก พฤติกรรมการกระทำของสามีประการต่อมาชอบทำร้ายร่างกายบุตรชาย ที เดะถูก ประมาณ 2 ปีก่อนหน้านี้ สามีเคยถือปืน ไล่จะฆ่า เนื่องจากนางนิล ไม่ยอมให้ทำร่วมหลับนอนด้วย

“นางดา” ไม่ปรากฏว่ามีความรุนแรงเกิดขึ้นในครอบครัวของนางดา และตลอดระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันมาจวบจนกระทั่งสามีไปมีความสัมพันธ์กับหญิงอื่น ครอบครัวจึงเริ่มมีปัญหาเกิดขึ้น

“นางจุก” สามีของนางจุกอายุน้อยกว่านางจุก 14 ปี ภายหลังจากแต่งงานอยู่กินกันได้ประมาณ 2 ปี สามีแสดงนิสัยเจ้าชู้ และแสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสมต่อหลานสาวของนางจุก ซึ่งนางจุกรับมาอุปการะเลี้ยงดูที่บ้าน การทำร้ายร่างกายครั้งแรกเกิดขึ้นปลายปีที่ 2 ของการแต่งงาน เนื่องจากสามีมีนิสัยเจ้าชู้ไปติดพันผู้หญิงอื่น ได้มาขอให้นางจุกอนุญาตให้สามีพาผู้หญิงคนที่ติดพันนั้นมาร่วมอาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน ซึ่งนางจุกไม่ยินยอมและไม่พอใจ จึงเกิดการถกเถียงทำให้นางจุกถูกสามีทำร้ายร่างกาย

“นางเกด” เนื่องจากนางเกดแต่งงานอยู่กินกับสามีผู้นี้เป็นระยะเวลาเพียง 9 เดือน ความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดขึ้นจึงมีเพียงการที่สามีเมาสุราแล้วหาเรื่องทะเลาะกับนางเกด เป็นเหตุให้นางเกดรู้สึกเมื่อหน้าอ และต้องการหลีกเลี่ยงที่จะไม่ให้เหตุการณ์ร้ายเกิดขึ้น ได้ให้บุตรสาวของสามีมารับตัวสามีกลับไปดูแล แต่เนื่องจากเกิดเหตุการณ์สามีทำร้ายร่างกายและนางเกดบันดาลโทสะ นำสามีคายก่อนที่บุตรสาวจะมารับสามีกลับไป (สามีถึงแก่กรรมขณะมีอายุ 64 ปี)

จากข้อมูลที่ได้พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 รายจะมีความขัดแย้งเกิดขึ้นในครอบครัวทั้งที่เป็นการขัดแย้งโดยส่วนตัวและการขัดแย้งทางสังคม การขัดแย้งที่ปรากฏให้เห็นชัดเจน เช่น บุคลิกภาพ ค่านิยม บทบาทของการเป็นสามีการเป็นพ่อ แบบของความประพฤติที่สามีควรจะเป็น เพราะสามีของนางปึก นางนิต นางพร นางคำ และนางนิต ตูบบุหรี กินหญ้า ไม่ทำงานและเล่นการพนันอีกด้วย ไม่ใส่ใจความเป็นอยู่ของสมาชิกในครอบครัว พฤติกรรมการขัดแย้งของภรรยาที่นำสามี และสามีเหล่านี้ จะแสดงออกในรูปของการทะเลาะเบาะแว้งกัน การมีปากเสียงกัน ซึ่งนำไปสู่ความรุนแรงในครอบครัวต่อไปได้ หากสามีลงมือทำร้ายร่างกายเมื่อใด ฝ่ายภรรยา มักจะหาทางหลบเลี่ยงหรือ มีการแสดงออกในรูปของการมีนขา เจอเมตต่อกัน ไม่พูดกัน อยู่บ้านเดียวกันแต่ไม่นอนร่วมกัน การขัดแย้งที่เกิดขึ้นนั้น จะมีทั้งที่เกิดเป็นระยะเวลาสั้น ๆ บางช่วงไม่ติดต่อกัน เช่น ในรายของ นางนิต นางพร และนางจุก และที่เกิดตลอดเวลาที่ใช้ชีวิตร่วมกันจนกระทั่งถึงวันเกิดเหตุ เช่น ในรายของนางนิต นางคำ และนางเกด ในส่วนของภรรยาที่นำสามีที่เหลืออีก 3 ราย คือ นางภา นางจิน และนางดา มีความขัดแย้งกันกับสามีในเรื่อง ความหึงหวงจากการที่ฝ่ายภรรยาทราบมาว่า สามีไปมีความสัมพันธ์กับหญิงอื่น ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวได้

เหตุผลของการที่ภรรยาที่ฆ่าสามี มีโอกาสรับรู้ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว ที่ประตอบอยู่แล้วยังยอมให้มีความรุนแรงเกิดขึ้นต่อมามาก เช่น ในราชของนางคำ นางนิต และนางเกศ อาจพิจารณาได้ว่า เนื่องมาจากความเข้มของการผูกพันกันในครอบครัว การได้ชื่อว่าเป็นสามีภรรยา การคาดหวังจากสังคมที่ไม่นิยมให้ครอบครัวต้องมีการเลิกร่างห่ากัน แยกทางกัน รวมทั้งความเป็นตัวของตัวเองของครอบครัวที่ฝ่ายภรรยา พยายามปกปิดไม่ให้ญาติทั้งของฝ่ายคน ฝ่ายสามีและเพื่อนบ้านรู้ เพราะความอับอาย ดังเช่น ในราชของนางคำ ที่แสดงความคิดเห็นว่าเพื่อนบ้านคำหนีสามี ก็เหมือนกับคำหนีเรา เพราะถือว่าเป็นคนคนเดียวกัน นางคำจึงไม่อยากถูกคำหนี การกระทำดังกล่าวจึงดูเหมือนกับว่า ในครอบครัวยอมรับการใช้ความรุนแรงที่เกิดขึ้นว่าเป็นสิ่งที่สามารถกระทำได้ เช่น ติพริของพ่อแม่ในการเขี่ยนตีลูก และการยอมให้คู่สมรสใช้กำลังต่อกัน

การมีปัญหาคัดแย้งกระทบกระทั่งของคู่สมรสจึงถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา แต่ถ้าคู่สมรสไม่พยายามทำความเข้าใจและคลี่คลายความขัดแย้งที่เกิดขึ้น อาจจะทำให้เกิดเหตุการณ์บานปลายเป็นอุปสรรคต่อชีวิตสมรสได้ จากการศึกษาพบว่า ภรรยาที่ฆ่าสามีและสามีมักจะมีทะเลาะถกเถียงกันบ่อยครั้ง ในเรื่องที่สามีเมาสุรา ขอบที่ขวเครว เจ้าชู้ และติคการพนัน เช่น ในราชของนางนีก นางนิต นางพร และนางจุก ซึ่งในการถกเถียงในเรื่องเหล่านี้ จะมีเรื่องของเงินทองแทรกอยู่ทุกครั้ง เนื่องจากการใช้ข้อของสามีเป็นไปในทางพุ่มเพื่อเกิ่นก่าถึงฐานะ แสดงถึงการขาดความรับผิดชอบต่อครอบครัวของสามี และพบว่าภรรยาที่ฆ่าสามีมักจะถูกทำร้ายร่างกายและจิตใจเป็นส่วนมาก มักจะถูกสามีทำให้รู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ เช่น ในราชนางคำ นางนิต นางเกศ และนางนิต มักจะถูกสามีทำให้โมโหและแค้นใจ สามีทำให้ผิดหวังอยู่เสมอ เช่นในราชของนางพร ถูกสามีทุบตี ทำร้ายร่างกายอย่างรุนแรง ทำให้ไม่สามารถทนอยู่ต่อไปได้ โดยขอหย่าจากสามีเพื่อจะได้หลุดพ้นจากความกดดันซึ่งไม่เป็นผลสำเร็จเนื่องจากสามีไม่ยอมหย่า ภรรยาที่ฆ่าสามีจึงหลบหนีไปอยู่ที่อื่นแต่ก็ถูกสามีพากลับมาจึงต้องทนอยู่ในสภาพดังกล่าวอีกต่อไป เช่น ในราชของนางพร

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 ราช จึงสรุปได้ว่า มีภรรยาที่ฆ่าสามีจำนวน 3 ราช คือ นางจิน นางภา และนางดา ที่มีความขัดแย้งในครอบครัวเกิดขึ้น เนื่องมาจากความหึงหวง ซึ่งเป็นผลต่อเนื่องไปถึงการทะเลาะเบาะแว้ง การมีปากเสียง ความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดขึ้น คือการฆ่าสามี และมีภรรยาที่ฆ่าสามีจำนวน 4 ราช ได้แก่ นางนีก นางนิต นางพร และนางจุก ที่รับรู้ประสบการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดขึ้น เป็นครั้งคราว มิได้เกิดขึ้นเสมอ ๆ อันเป็นเหตุต่อเนื่องให้เกิดการฆ่าสามีได้ ที่เหลืออีก 3 ราช คือ นางคำ นางนิต และนางเกศ เป็นผู้ที่รับรู้ประสบการณ์ความรุนแรงในครอบครัวมาโดยตลอดระยะเวลาที่ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ดังนั้น การรับรู้ประสบการณ์ความรุนแรงในครอบครัวของตนเองนี้ แม้จะมีโชตศนเหตุหลักที่เป็นผลให้ภรรยาฆ่าสามี แต่ก็ยังเป็นเหตุผลประกอบเหตุผลหลักที่สำคัญมากประการหนึ่ง ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การรับรู้ประสบการณ์ความรุนแรงในครอบครัวของตนเองเป็นเหตุผลร่วมที่เป็นปัจจัย ที่เป็นแรงผลักดันให้ภรรยาฆ่าสามี

สมมติฐานข้อที่ 4 : การที่ภรรยาถูกทำร้ายร่างกายเป็นแรงผลักดันให้ฆ่าสามี

ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 นี้ มีกรณีที่ควรจะพิจารณาประเด็นสำคัญ ๆ เพื่อประกอบการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การถูกทำร้ายร่างกายครั้งแรกเกิดขึ้นเมื่อใด สาเหตุที่สามีทำร้ายร่างกาย ความรุนแรงที่ภรรยาได้รับ ความรู้สึกขณะถูกทำร้าย และผลของการถูกทำร้ายเป็นอย่างไร และการทำร้ายร่างกายครั้งต่อ ๆ มา จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างของภรรยาที่ฆ่าสามี ทั้ง 10 ราย ปรากฏรายละเอียด ดังต่อไปนี้

“นางปุก” เนื่องจากสามีมีนิสัยชอบดื่มสุรา สูบบุหรี่และเล่นการพนัน เมื่อเล่นการพนันหมดตัว ไม่มีเงินจะมาขอเงินนางปุก ซึ่งหากนางปุกไม่ให้ก็จะทำร้ายร่างกาย โดยใช้มือคบหน้าบ้าง ใช้ปืนขู่บ้าง ใช้ปลายกระบอกจากปืนดินนางปุก ซึ่งการทุบตีเกิดขึ้นหลังจากแต่งงานได้ประมาณ 6 เดือน นางปุกเคยต่อสู้ปรากฏว่า อังเจ็บตัวมากขึ้นเนื่องจากไม่สามารถสู้แรงได้ ครั้งใดที่ไม่มีเงินให้ก็จะถูกทำร้าย สามีจะเป็นผู้เริ่มทุบตีก่อน และในเวลาที่ถูกทำร้ายจะไม่มีใครอยู่ด้วย มักจะเป็นเวลาที่บิดาสามีไปทำงาน นุศรตาวนุศรชายไปโรงเรียน บางครั้งเพื่อนบ้านทราบเรื่องก็ไม่ไม่มีใครจะช่วยเหลือได้ เพราะตามความคิดของคนทั่วไป คิดว่าเป็นเรื่องของคู่เมียทะเลาะกัน ได้แต่มีคำพูดที่แสดงความเวทนาสงสาร บางคนก็จะพูดว่า นางปุกโง่งงที่ได้สามีเช่นนี้ ซึ่งทำให้นางปุกเกิดความอับอายว่าตัวเองโง่งงที่เลือกสามีไม่ดีมาแต่งงานด้วย เพราะฉะนั้น เมื่อถูกทำร้ายครั้งใด ก็จะพยายามเก็บเรื่องไว้ ไม่บอกให้ใคร ๆ ทราบ ญาติพี่น้องก็ไม่ค่อยยอมบอก เพราะที่ ๆ ของนางปุกเคยพูดไว้ตอนก่อนจะแต่งงานว่า คู่ลักษณะท่าทาง สามีนางปุกจะเป็นคนเจ้าชู้ แต่นางปุกดูคนไม่เ็นประกอบกับสามียังไม่เคยชอบต่อผู้หญิงคนอื่นให้เห็น จึงแต่งงานด้วย ซึ่งการถูกทำร้ายร่างกายนี้ นางปุกถูกทำร้ายร่างกายมาตลอดระยะเวลา 22 ปี ที่อยู่ร่วมกับสามี ก่อนเกิดเหตุการณ์นางปุกถูกสามีทำร้ายร่างกาย เนื่องจากมาขอเงินไปเล่นการพนันอีก แล้วนางปุกไม่ให้ สามีจึงใช้ปืนคบที่ใบหน้าด้านขวา และตีที่ศีรษะพร้อมกับคว้าอีกหลายคำ และสามีพูดว่า จะนำนางปุกไปฆ่าในวันรุ่งขึ้น เป็นเหตุให้นางปุกเกิดความแค้น และฆ่าสามีในคืนวันนั้น

“นางนิต” สามีของนางนิต ไม่มีอาชีพเป็นหลักแหล่ง ไม่ได้ทำงานมีรายได้ที่แน่นอน คืมสุรามากจะเมาสุรารทุกวัน เมื่อเมาแล้วมักชอบหาเรื่อง และมีการทำร้ายร่างกายนางนิตโดยการคบตีบ่อยครั้ง นางนิตไม่เคยแจ้งความเพราะถือว่าเป็นเรื่องของคู่เมียทะเลาะกัน แต่พยายามไม่ให้บิดามารดาและที่ชายทราบเรื่อง เหตุการณ์ทำร้ายร่างกายนี้มักจะเกิดขึ้นในบ้าน ไม่มีผู้ใดเห็นเหตุการณ์ สามีไม่เคยขอโทษหรือแสดงความเสียใจในเรื่องการทุบตีนี้ ตัวของนางนิตเอง ไม่เคยต่อสู้จะใช้วิธีหลบเลียงมาโดยตลอด

“นางพร” การทบทวนครั้งแรกเกิดขึ้นประมาณปีเศษหลังจากแต่งงาน เนื่องจากสามีเมาและมีปากเสียงกับนางพร เรื่องสามีมีผู้หญิงคนใหม่โดยสามีเป็นผู้เริ่มทบทวนก่อน เหตุการณ์เกิดในที่สาธารณะมีผู้เห็นเหตุการณ์แต่มีได้เข้าช่วยเหลือนางพร นางพรรู้สึกเจ็บปวดและเสียใจไม่เคยคิดต่อสู้และไม่เคยแจ้งความ ต่อมาสามีทบทวนทำร้ายอีก เนื่องจากทะเลาะกันเรื่องสามีดื่มสุรา และมีผู้หญิงอื่น เมื่อนางพรทราบและถามถึงสามีใช้มีดจะฆ่าไม่ให้นางพรมายุ่งเกี่ยวกับตัว ซึ่งนางพรไม่ได้รู้สึกโกรธแค้นในเรื่องนี้แต่อย่างใด ฯลฯ

“นางคำ” การทบทวนครั้งแรกเกิดขึ้นหลังจากแต่งงานได้ 6 ปี สาเหตุเนื่องมาจากสามีนางคำไปชอบผู้หญิงอื่นแล้วนางคำพูดดักเตือน โดยมีได้หึงหวงหรือแสดงอาการโกรธ ไม่พอใจแต่อย่างใด แต่สามีไม่เข้าใจคิดว่านางคำจับผิดและหาเรื่องสามี จึงทบทวนและห้ามไม่ให้นางคำยุ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้อีก การถูกทำร้ายร่างกายครั้งนี้ไม่มีผู้ใดเห็นเหตุการณ์ ต่อมาสามีทำร้ายร่างกายบุตรคนที่ 2 เนื่องจากโมโหที่ใช้ให้ไปซื้อของแล้วบุตรชายไม่ได้ไปซื้อให้ในทันทีที่บิดาต้องการ นอกจากนี้สามียังเคยทำร้ายร่างกายมารดาของนางคำ เนื่องจากขอเงินแล้วมารดานางคำไม่ให้ ก่อนเกิดเหตุการณ์สามีมาขอเงินนางคำแล้วไม่ได้ จึงเกิดโมโหพยายามจะทำร้ายนางคำ แต่ไม่สามารถทำร้ายได้จึงพยายามจะทำร้ายมารดานางคำ ซึ่งอยู่ใกล้ ๆ กัน เป็นเหตุให้นางคำป้องกันมารดาของตนเอง ด้วยการฆ่าสามี

“นางนิล” การทำร้ายร่างกายเกิดขึ้นครั้งแรกหลังจากแต่งงานได้ประมาณ 3 ปี เนื่องจากนางนิลบ่นว่าที่สามีชอบดื่มสุราเมื่อเมาแล้วชอบทำร้ายตัวของในบ้านเสียหลาย สามีดบปากนางนิลหนึ่งที นางนิลไปอาศัยอยู่กับญาติโดยพาบุตร 2 คน ไปด้วย นางนิลรู้สึกเสียใจที่สามีได้ทำกับตนเช่นนั้น จากเหตุการณ์ครั้งนั้น สามีไม่ได้ขอโทษแต่ได้ไปถามให้นางนิลกลับมาอยู่ด้วยกัน โดยให้สัญญาจะไม่ทำร้ายนางนิลอีก ชอบทำร้ายร่างกายบุตรชาย ดี เศรษฐ ประมาณ 2 ปีก่อนหน้านี้ สามีเคยถือปืนไล่จะฆ่า นางนิลกลับมาอยู่ด้วยใหม่ เนื่องจากนางนิลไม่ยอมให้ทำร่วมหลับนอนด้วย

“นางจุก” การทำร้ายร่างกายครั้งแรกเกิดขึ้นปลายปีที่ 2 ของการแต่งงาน เนื่องจากสามีมีนิสัยเจ้าชู้ไปคิดพันผู้หญิงอื่น นางจุกทราบเรื่องได้พยายามพูดเพื่อให้สามีทราบและเลิกคิดต่อพันผู้หญิงเป็นเหตุให้สามีโมโหทำร้ายร่างกายด้วยการเตะที่ท้องหนึ่งที และนอกจากนั้นสามีมักเนื่องจากเป็นโรคเกี่ยวกับเส้นประสาท วันเกิดเหตุมีการทำร้ายร่างกายกันเอาปืนมาขู่นางจุกเสมอเวลาที่ปากเสียงกัน

“นางเกด” การทบทวนครั้งแรกเกิดขึ้นหลังจากแต่งงานได้ 9 เดือน นางเกดได้ติดอกกับสามีเนื่องจากสามีเมาสุราแล้วมาขอเงินจะนำไปดื่มสุราต่ออีก นางเกดไม่ให้สามีโมโหใช้ไม้หน้า

ตาม ดิจิทัลที่ระดับนางเกดแตก และจะใช้ไม้หน้าสามอันคั้นนั้นทำร้ายร่างกายนางเกดอีก นางเกด บันดาลโทษที่ถูกทำร้ายร่างกายจึงใช้มีดทำครัวยาวประมาณ 1 ฟุต แทงสามมิได้รวมมทะลุปอด ด้านซ้ายตายในเวลาต่อมา

ตารางที่ 22 : แสดงจำนวนและร้อยละ ของการทำร้ายร่างกายภรรยาที่ฆ่าสามมิ
จำแนกตามการทำร้ายร่างกาย

การทำร้ายร่างกาย	ไม่เคย		เคย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทำร้ายร่างกายอย่างรุนแรง	5	50.00	5	50.00	10	100.00
ทำร้ายร่างกาย	3	30.00	7	70.00	10	100.00
ทุบตี คำว่า	5	50.00	5	50.00	10	100.00

ตารางที่ 23 : แสดงจำนวนและร้อยละ ของปฏิกิริยาของภรรยาที่ฆ่าสามมิเมื่อถูกสามมิทำร้ายร่างกาย
ครั้งแรก จำแนกตามความรู้สึกรู้สึก

ปฏิกิริยาของภรรยาที่ฆ่าสามมิเมื่อถูกสามมิทำร้ายร่างกายครั้งแรก	จำนวน	ร้อยละ
หาโอกาสพูดปรับความเข้าใจ	1	10.00
พูดกับสามมิให้รู้เรื่องเดี๋ยวนั้น	1	10.00
นั่งเฉยจนกว่าสามมิจะเป็นฝ่ายเริ่มต้น	1	10.00
นั่งเฉยและพยายามหลบเลี่ยง	2	20.00
ฆ่าสามมิ	1	10.00
ไม่เข้าประเด็นเนื่องจากไม่ถูกทำร้ายร่างกาย	4	40.00
รวม	10	100.00

จากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแล้ว พบว่า ภรรยาที่ฆ่าสามมิ จำนวน 8 ราย เป็นผู้ที่เคยถูกสามมิทำร้ายร่างกายซึ่งการทำร้ายร่างกายนั้น หมายถึง การกระทำทุกรูปแบบตั้งแต่ระดับต่ำสุด ได้แก่ การถ่มน้ำลายใส่ การขโมย การกัด การคบหน้า ขว้างปาสิ่งของไปจนถึงการใช้กำลังขั้นรุนแรง เช่น การบีบคอ การชกต่อยและการทำร้ายด้วยอาวุธ ซึ่งการเริ่มต้นของการที่ภรรยาถูกทำร้ายร่างกาย จะเกิดในช่วงระยะเวลาหลังจากที่สามมิภรรยาผู้ร่วมกันมาระยะหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นตั้งแต่ช่วง 1 ปีแรกหลังจากแต่งงาน เช่น ในราชของ นางปุก และนางเกด ที่อยู่กับสามมิได้เพียง 6 เดือน และ 9 เดือน ก็ถูกทำร้ายร่างกายแล้ว หรือประมาณปีเศษ ในราชของนางนิต นางพร และนางจุก หรืออาจเป็นเวลานานถึง 3 - 6 ปี เช่น ในราชของนางนิต นางคำ ซึ่งจุดเริ่มต้นของกรณีที่ถูกสามมิ

ทำร้ายร่างกายนั้น พบว่า แต่ละครอบครัวจะเริ่มมีปัญหาต่าง ๆ ที่ไม่สามารถแก้ไขได้ ทำให้เกิดความเครียด ต่างฝ่ายต่างมีอาการ กรณีที่สามีดื่มเหล้ามา แล้วมาขอเงินเพื่อ ไปดื่มเหล้า หรือเพื่อไปเล่นการพนันอีก เช่น ในราชของนางนีก นางนิต นางนิต และนางเกด ซึ่งภรรยาเองก็ไม่ได้คาดหมายว่าสามีจะทำร้ายร่างกายตนเอง เพราะเป็นเหตุการณ์ที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน การทำร้ายร่างกายจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วจนภรรยาตั้งตัวไม่ทัน หากเป็นกรณีที่สามีขอเงิน ไปดื่มเหล้าแล้วไม่ได้ เพราะภรรยาไม่ให้ หรือไม่มีเงินให้จะถูกทำร้ายร่างกายด้วยการคบหน้าหรือทุบตี ความร้ายกาจจำนวน 5 ราย ได้แก่ นางนีก นางนิต นางพร นางนิต และนางเกด และหากเป็นกรณีที่มีผู้หญิงอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องกับสามี สามีจะปีคบัง เมื่อภรรยาทราบความจริงแล้วซักถาม สามีจะรู้สึกหงุดหงิดและเริ่มทุบตีทำร้ายร่างกาย เช่น ในราชของ นางคำ นางจุก นางพร จะทำร้ายร่างกายบุตรด้วย ในกรณีของนางนิต และกรณีของนางคานัน สามีดื่มจะไล่ฆ่าฟันนางคาไปรอบบ้านที่เตียว หลังจากเกิดการทำร้ายร่างกายครั้งแรก ความรู้สึกที่เกิดขึ้น คือ ทุกคนรู้สึกตกใจมาก ไม่คาดคิดว่าเหตุการณ์เช่นนี้จะเกิดขึ้นได้นอกจากความตกใจแล้วยังจะรู้สึกเสียใจ น้อยใจที่ถูกสามีทำร้ายร่างกายอีกด้วย และในราชที่มีสาเหตุจากการที่มีผู้หญิงอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องกับ ภรรยา ก็จะรู้สึกเคียดแค้น โกรธ โมโห และรู้สึกขมขื่นไปพร้อม ๆ กัน

ผลจากการที่ภรรยาที่ฆ่าสามีถูกสามีทำร้ายร่างกายครั้งแรกนั้น ปรากฏว่า มีภรรยาที่ฆ่าสามีในทันที 1 ราย คือ นางเกด เกิดบันดาลโทสะที่ถูกสามีตีศีรษะด้วยไม้หน้าสาม ทำให้ศีรษะแตก จึงได้ใช้มีดที่ไว้ทำกับข้าว ฟันตรงส่วนที่เข้าใจว่าเป็นแขนซ้ายโดยมีวัตถุประสงค์จะให้สามีบาดเจ็บและไม่ทำร้ายตนเองต่ออีก แต่เนื่องจากสามีไม่หยุด ครองเข้ามาจะทำร้ายซ้ำอีก ด้วยสติปัญญาการป้องกันตัว จึงใช้มีดแทงถูกบริเวณช่องอกด้านซ้าย 1 ที ถูกอวัยวะที่สำคัญเป็นผลให้สามีของนางเกดตาย ส่วนภรรยาที่ฆ่าสามีอีก 6 ราย ที่เหลือนั้น ไม่มีรายใดแจ้งความต่อสามีในข้อหาทำร้ายร่างกายผู้อื่นเลย และทั้ง 6 รายนี้ จะพบกับกรณีสามีทำร้ายร่างกาย ครั้งที่ 2 - 3 ความมาความถี่ในการถูกทำร้ายจะเพิ่มมากขึ้น และจะทวีความรุนแรงมากขึ้น จนในที่สุดมีภรรยาที่ฆ่าสามีจำนวน 4 ราย ฆ่าสามีด้วยเหตุสะสมของการถูกทำร้ายร่างกาย จนถึงวันที่เกิดเหตุ จำนวน 2 ราย คือ นางนีก และนางจุก และฆ่าสามีเนื่องจากสามีไม่สามารถทำร้ายร่างกายภรรยาได้จึงไปทำร้ายร่างกายมารดาแทน ได้แก่ ในราชของนางคำ สำหรับในราชของนางคา จะมีความรู้สึกไม่พอใจในความปลดปล่อยของตนเอง ทำให้ต้องระมัดระวังตัวอยู่ตลอดเวลา ที่จะไม่ให้เกิดเหตุการณ์ถูกทำร้ายร่างกายอีก และด้วยความเป็นห่วงบุตรสาวเกรงว่า จะได้รับผลกระทบจากปัญหาของบิดามารดาด้วย นางคา จึงเป็นฝ่ายพยายามหลบเลี่ยง ไม่เผชิญหน้ากับสามีในช่วงที่มีปัญหานั้น

ดังนั้น สมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า การที่ภรรยาถูกทำร้ายร่างกายเป็นแรงผลักดันให้ฆ่าสามี ผลการศึกษาพบว่า มีภรรยาที่ฆ่าสามี ฆ่าสามีทันทีที่ถูกทำร้ายร่างกาย 1 ราย ส่วนอีก 3 รายนั้น ไม่ได้ฆ่าในทันทีที่ถูกทำร้ายร่างกายครั้งแรก แต่ได้ฆ่าสามีเนื่องจากถูกสามีทำร้ายร่างกายในโอกาสต่อมา จำนวน 3 ราย ตามที่ได้ตั้งสมมติฐานไว้

สมมติฐานข้อที่ 5 : การที่ภรรยาถูกทำร้ายจิตใจเป็นแรงผลักดันให้ฆ่าสามี

ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 มีกรณีที่ควรพิจารณาประเด็นสำคัญ ๆ เพื่อประกอบการทดสอบสมมติฐาน ดังต่อไปนี้ คือ

1. การทำร้ายจิตใจ ด้วยการใช้วาจา เช่น การขุดคุ้ยความ, การขุดเหยียดหยาม
2. สามีมีพฤติกรรมที่ทำให้ภรรยาเกิดความกลัว ความหวาดระแวง ความกังวล ความรู้สึกที่ตกต่ำ ความไม่สบายใจ ความรู้สึกผิดหรือรู้สึกว่าการขานเป็นต้นเหตุของความผิดทั้งหลาย
3. การใช้ความกดดันทางอารมณ์ ได้แก่ การขู่ว่าจะทำร้าย, จะฆ่าภรรยา, ฆ่าลูก หรือบุคคลอันเป็นที่รัก การใช้คำขุดหยามคาช การควบคุมการใช้ชีวิตประจำวัน
4. การทำร้ายข้าวของ การทำร้ายสัตว์เลี้ยงซึ่งเป็นการกระทำที่ส่งผลโดยตรงต่อจิตใจ เป็นการย้ำให้เห็นถึงการมีอำนาจเหนือกว่า บังคับภรรยาให้อำเกรงในศักยภาพของคน
5. กรณีการเกิดการหึงหวง

ซึ่งจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก กลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 ราย ปรากฏรายละเอียดดังต่อไปนี้

“นางปุก” สืบเนื่องจากการถูกทำร้ายร่างกายซึ่งนางปุกจะถูกสามีทำร้ายร่างกายเสมอ นอกจากนางปุกจะรู้สึกเจ็บปวดจากการถูกทำร้ายร่างกายนั้นแล้วก็จะรู้สึกเสียใจที่ถูกสามีทุบตีทำร้ายร่างกาย นอกจากนั้นแล้วนางปุกรู้สึกเสียใจที่สามีเข้าสู่ออบอวนเงินอาทองไปให้ผู้หญิงอื่น นางปุกและบุตร 3 คนไม่เคยรังเกียจบุตรของสามีที่เกิดจากภรรยาอื่นคนแรก ได้ส่งเสียค่าเล่าเรียนค่าเลี้ยงดูให้ทุกเดือนเหมือนว่าเป็นลูกคนหนึ่งและบุตรของนางปุกก็คิดว่าปุกนั้น้องคนหนึ่งเหมือนกันแต่สามีไม่เคยสนใจยังคงมีผู้หญิงคนอื่น มาโดยตลอด นอกจากนี้ สิ่งที่นางปุก เก็บกดไว้ตลอดเวลา คือความอาช ที่ผู้พบเห็นเหตุการณ์การที่นางปุกถูกสามีทำร้ายและได้แสดงความเวทนาสงสาร ซึ่งแทนที่จะทำให้นางปุกรู้สึกดีขึ้น กลับกลายเป็นว่านางปุกอับอายคนอื่น และรู้สึกคับแค้นใจที่ไม่สามารถเลิกกับสามีได้ ต้องทนอยู่กับสามีมาตลอดเป็นระยะเวลาจนถึง 22 ปี

“นางนิค” พฤติกรรมการทำร้ายจิตใจของสามีต่อนางนิค คือคำพูดสุดท้ายของสามี ก่อนเกิดเหตุการณ์ที่บอกให้นางนิคอยากกินอะไรก็ให้กิน คำพูดนั้นนางนิครู้สึกเป็นคำพูดที่ทำร้ายจิตใจนางนิคมาก เนื่องจากตลอดเวลาสามีไม่เคยใช้หรือเคยพูดในลักษณะเช่นนี้มาก่อน ซึ่งนางนิคเข้าใจว่าสามีหมายถึง การสั่งเสียเป็นครั้งสุดท้ายก่อนที่สามีจะฆ่านางนิค จากคำพูดของสามีในครั้งนั้นเป็นเหตุให้นางนิคคิดฆ่าสามี

“นางภา” สามีนางภาไม่เคยทำร้ายร่างกายนางภานถ พฤติกรรมการกระทำของสามีที่นางภา ถือว่ามีบั่นจิตใจเป็นสิ่งที่ทำร้ายจิตใจก็คือการที่สามีไม่ยอมรับเรื่องถูกว่าเป็นลูกของตัวเอง มาบอกว่า เป็นลูกของเพื่อนซึ่งนางภานเห็นว่า ไม่มีเหตุผลที่จะต้องปิดบังบอกกันได้ นางภาชอบที่จะรับรู้ รับทราบทุก ๆ เรื่อง ที่เกี่ยวข้องกับสามีซึ่งได้ขอสัญญาจากสามีแล้วว่าจะไม่ทำอย่างนี้อีก ในวันเกิดเหตุนางภานถึงผู้หญิงที่ซ่อนทำขมอเคอร์ไรซ์ซึ่งนางภาเชื่อว่าทั้งสองคน ต้องมีความสัมพันธ์กันเกินกว่าความเป็นเพื่อนแน่ เมื่อสามีไม่ยอมรับจึงเกิดความโมโห เกิดความโกรธ ไม่พอใจเสมือนลูก หลอก นางภานไม่ได้และบอกว่า การที่หิบบินมามีเจตนาเพื่อต้องการจะให้สามียอมรับเท่านั้น มิได้มีเจตนาที่จะฆ่าแต่อย่างใด

“นางพร” ในส่วนการทำร้ายจิตใจนางพรเล่าให้ฟังถึงความรู้สึก ที่ถูกทำร้ายจิตใจว่า การที่แม่จัดงานมาอยู่ด้วยช่วยทำมาหากิน เริ่มจากไม่มีอะไรเลย พอมีฐานะขึ้นมา สามีก็ไล่ออกจากบ้านหากหมดเงินทองที่หาไว้ให้ ก็จะมาตามกลับไปนางพรกลับไปครั้งใด ก็ต้องเริ่มต้นจากศูนย์ ใหม่ทุกครั้ง ลงทุนลงแรงไปพอจะมีรายได้กลับมา ก็ไปหาผู้หญิงอื่น ไล่นางพรออกจากบ้านทุกครั้ง และจากการที่สามีพูดกับเพื่อนว่า เคี้ยวอ้านางพรรู้เรื่อง สามีกลับไปหาภรรยาเก่าหรือมีผู้หญิงใหม่ นางพรก็หนีไปเอง ไปตามก็กลับมา ซึ่งนางพรรู้สึกกลัวเสียความรู้สึกกับสามีคนนี้มาก และไม่ใช่ว่าแค่หวาดกลัวไม่เคยคิดว่าจะพูดให้สามีรู้ เพราะคิดว่าไม่มีประโยชน์ ซึ่งการทำร้ายจิตใจถึง 3 ครั้ง นับว่าเป็นเหตุสะสมมานาน กดดันนางพรมาตลอด ระยะเวลา 10 ปี แม้จะไม่ได้อยู่ด้วยกัน ตลอด 10 ปีเต็ม อยู่บ้าง ไม่ได้อยู่ด้วยกันบ้างก็ตาม

“นางจิน” พฤติกรรมการกระทำของสามีที่นางจินรู้สึกว่าเป็นการบั่นทอนทำร้ายจิตใจ คือการที่สามีชอบพูดให้ฟังเสมอ ๆ ว่า ให้นางจินมีผู้ชายคนอื่นได้ หากพบผู้ชายอื่นที่ถูกใจและพอใจ สามีอนุญาตให้ไปอยู่ได้เลย ซึ่งสามีพูดเรื่องนี้เมื่อก่อนเริ่ม ไปมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงคนใหม่ นอกจากนั้นการที่นางจินทราบว่าสามีเริ่มมีผู้หญิงคนใหม่ และสามีบอกกับนางจินว่ารักผู้หญิงคนใหม่และจะแต่งงานด้วย รวมทั้งการได้ฮันการสนทนทางโทรศัพท์ของสามีกับผู้หญิงในลักษณะที่เป็นห่วงเป็นใยซึ่งสามีไม่เคยประพาศิรันกับนางจินเลย แม้ว่าจะอยู่กินกันมาถึง 10 ปี นอกจากนั้นการที่สามีบอกให้นางจินออกจากคอนโดที่พักกลับไปอยู่บ้านของนางจินเอง และการที่สามีบอก

นางจินว่าไม่ได้รักเพียงแต่รู้สึกสงสาร ซึ่งเป็นคำพูดที่บั่นทอนจิตใจนางจินเป็นอย่างมาก ซึ่งการถูกทำร้ายจิตใจในครั้งนี้เป็นเหตุให้นางจินเกิดความหึงหวงและวางแผนฆ่าและฆ่าสามีในเวลาต่อมา

“นางคำ” สามีนางคำมีนิสัยและพฤติกรรมเปลี่ยนไปจากคนที่ขยันทำมาหากินเลี้ยงครอบครัวเป็นอย่างดีกลายเป็นคนติดการพนัน ติดผู้หญิง ติดเหล้า บุหรี่ และทำสิ่งที่สุดขีดโดยนางคำไม่ทราบสาเหตุที่ทำให้สามีเปลี่ยนแปลงไป เป็นสิ่งที่บั่นทอนจิตใจของนางคำเป็นอย่างมาก นอกจากนั้นสามีไม่ให้ความสนใจอบรมเลี้ยงดูบุตรของตนเอง ทั้งไม่ช่วยทำงานหาเงินเพื่อมารักษาบุตรสาวซึ่งป่วยเป็นโรคไตอีกด้วย และสามีมีพฤติกรรมที่ไม่สมควรต่อมารดาของนางคำ ซึ่งนับเป็นสิ่งที่ทำร้ายจิตใจของนางคำเป็นอย่างยิ่ง นางคำไม่สามารถเลิกกับสามีได้เนื่องจากไม่ต้องการให้บุตรขาดบิดา และไม่ต้องการให้ใครรู้ว่า ครอบครัวแตกแยก ซึ่งพฤติกรรมทั้งหมดนี้ สามีปฏิบัติต่อนางคำบ่อย ๆ ระยะเวลาที่สามีเปลี่ยนแปลงไปจนถึงวันที่เกิดเหตุรวมระยะเวลา 15 ปี

“นางนิล” พฤติกรรมของสามีที่กระทำเป็นนิสัยนับแต่วันแรกที่แต่งงานจนถึงวันที่เกิดเหตุการณ์นั้นคือ เวลาที่สามีเมาสุราแล้ว จะต้องด่าว่านางนิลเป็นประจำ ซึ่งเป็นสิ่งที่นางนิลไม่เข้าใจว่าทำไมสามีจึงมีพฤติกรรมเช่นนั้น นางนิลถือว่าเป็นสิ่งที่บั่นทอนจิตใจของผู้เป็นภรรยาเป็นอย่างยิ่ง การทำร้ายจิตใจ ในเวลาต่อมาคือการที่สามีรู้เห็นเป็นใจให้ญาติพี่น้องแสดงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมต่อนางนิล ในลักษณะที่เป็นการดูถูกเหยียดหยาม การทำร้ายจิตใจครั้งต่อมา ซึ่งนางนิลถือว่าเป็นการทำร้ายจิตใจมากที่สุดคือ การที่บิดาของสามีและญาติพี่น้องของสามี มีพฤติกรรมที่จะโกงที่นา ซึ่งเป็นของหมั้นของนางนิล เป็นเหตุให้นางนิลทนไม่ได้ คิดที่จะฆ่า และฆ่าสามีในเวลาต่อมา

“นางดา” พฤติกรรมของสามีที่ถือว่าเป็นการทำร้ายจิตใจนางดา คือ การที่สามีไปมีความสัมพันธ์ฉันท์คู่สาวกับหญิงอื่น และบังคับให้นางดาออกจากบ้านที่เธออยู่อาศัยกับสามีและถูกเพื่อหาภรรยาอื่นมาอยู่ที่บ้าน เป็นการเหยียดหยามและไม่ให้เกียรตินางดาผู้เป็นภรรยา ทำให้นางดาเกิดความคับแค้นใจ และในวันเกิดเหตุเนื่องจากนางดาเห็นสามีพาภรรยาอื่นไปในงานเลี้ยงบ้านผู้ใหญ่บ้าน นางดาเกิดบันดาลโทสะจึงก่อกวนมาอาบที่บ้านจะไปอิงภรรยาอื่น เป็นเวลาเดียวกับที่สามีพาภรรยาอื่นกลับมาก็ที่บ้านและรับประทานอาหารเย็นด้วยกัน นางดาซึ่งแอบอยู่นอกครัวมองเห็นสามีป้อนอาหารให้แก่ภรรยาอื่นทางช่องว่างของกำแพงบ้าน จึงเกิดความหึงหวงในตัวสามีว่า ตลอดเวลาที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมาสามีไม่เคยปฏิบัติต่อนางดาเช่นที่ปฏิบัติต่อภรรยาอื่นเลย จึงบันดาลโทสะขึ้นใช้อาวุธปืนยิงสามีและภรรยาอื่นตาย

“นางจุก” สามีของนางจุกอายุน้อยกว่านางจุก 14 ปี ภายหลังจากแต่งงานอยู่กินกันได้ประมาณ 2 ปี สามีแสดงนิสัยเจ้าชู้ และแสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสมต่อหลานสาวของนางจุก ซึ่ง

นางจุกรับมาอุปการะเลี้ยงดูที่บ้าน ถือเป็นการทำร้ายจิตใจนางจุก นอกจากนี้เมื่อสามีไปติดพันหญิงอื่น ได้มาขอให้นางจุกอนุญาตให้สามีพาผู้หญิงคนที่ติดพันนั้นมาร่วมอาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน ซึ่งนางจุกไม่ยินยอมและไม่พอใจ จึงเกิดการถกเถียงทำให้นางจุกถูกสามีทำร้ายร่างกาย เนื่องจากเกิดเหตุการณ์ชุลมุนระหว่างที่นางจุกพยายามป้องกันตนเองให้พ้นจากการถูกทำร้ายร่างกาย สามีเสียหลักล้มลงถูกมีดที่อยู่ในมือของนางจุกเสียบและถึงแก่ความตายในเวลาต่อมา

“นางเกด” เนื่องจากนางเกดแต่งงานอยู่กับสามีผู้นี้เป็นระยะเวลาเพียง 9 เดือน พฤติกรรมการทำร้ายจิตใจมีเพียงการที่สามีมาสุราแล้วหาเรื่องทะเลาะกับนางเกด เป็นเหตุให้นางเกดรู้สึกเบื่อหน่าย และต้องการหลีกเลี่ยงที่จะไม่ให้เหตุการณ์ร้ายเกิดขึ้น ได้ให้บุตรสาวของสามีมารับตัวสามีกลับไปดูแลตัวเอง แต่เนื่องจากเกิดเหตุการณ์สามีทำร้ายร่างกายนางเกดและนางเกดบันลัดโทษสะ พ่าสามีคายนก่อนที่บุตรสาวจะมารับสามีกลับไป (สามีถึงแก่กรรมขณะมีอายุ 64 ปี)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 รายนั้น ข้อมูลที่ได้ทั้งหมดจะแบ่งประเด็นการพิจารณาการทำร้ายจิตใจ ออกเป็น 2 กรณี คือ

กรณีที่ 1 เป็นพฤติกรรมการกระทำที่เกิดจากสามีเป็นผู้ทำร้ายจิตใจภรรยาโดยตรง ด้วยการใช้อาวุธทุกความ เหยียดหยาม เช่น ในราชของนางปุก และนางคำ ที่สามีจะชอบพูดในลักษณะเหยียดหยามว่า นางปุกและนางคำ เป็นผู้ที่ไม่มีอะไรเลย มาอยู่กับสามีแล้ว มีทุกสิ่งทุกอย่าง สามีจะให้ทำสิ่งใด ๆ ก็ได้ทั้งสิ้น สามีจะไปมีผู้หญิงอื่น โดยที่ไม่ยอมเลิกกับภรรยาที่นำสามีนี้มาก่อนก็ได้ แต่ภรรยาที่นำสามีจะไปมีความสัมพันธ์กับผู้ชายคนอื่นไม่ได้ นอกจากนี้ ยังมีพฤติกรรมที่สามีกระทำแล้ว ทำให้ภรรยาเกิดความกลัว ความหวาดระแวง เช่น ในราชของนางปุก ที่คำพูดสุดท้ายของสามีภายหลังจากทำร้ายร่างกายนางปุกซ้ำแล้วซ้ำอีกว่าจะนำไปฆ่าในวันรุ่งขึ้นนั้น เป็นคำพูดที่ทำให้ร้ายจิตใจของนางปุกมาก และนางปุกเชื่อโดยสนิทใจว่า หากนางปุกไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งไปก่อน จะต้องถูกฆ่าในวันรุ่งขึ้นอย่างแน่นอน หรือการพูดให้เกิดความรู้สึกที่ตกค้างเกิดความรู้สึกผิด เกิดความรู้สึกไม่สบายใจ ในราชของนางเกด ซึ่งสามีมีอายุถึง 64 ปีแล้ว เมื่อตัดสินใจแต่งงานอยู่ด้วยกันนั้น สามีกินเหล้า แล้วมีปากเสียงกันจัดกับลักษณะนิสัยของนางเกดที่ไม่ชอบการทะเลาะ การมีปากเสียงกัน ทำให้เกิดความไม่สบายใจ เกรงญาติพี่น้อง จะมาตำหนิเอาได้ ความรู้สึกที่ภรรยาเป็นต้นเหตุของความผิดทั้งหลาย เช่น ในราชของนางพร ซึ่งสามีไม่เคยยกย่อง ให้เกียรติ ว่าเป็นภรรยาเลย ไม่เคยคำนึงถึงจิตใจ หรือในราชของนางคำที่สามีใช้คำพูดหยาบคาย พูดว่า จะฆ่านางคำ พูดว่าจะทำร้ายมารดาและลูก การที่สามีไม่ทำงานแต่คึกเขินก็มานั่งรอมเวลาที่นางคำกลับมาเพื่อนำเงินไปค้ำสุรา หรือเล่นการพนัน ซึ่งถือได้ว่าเป็นการก่อให้เกิดความกดดันทางอารมณ์ เป็นผลโดยตรงต่อจิตใจของผู้เป็นภรรยา การทำลาชข้าวของที่มีอยู่ภายในบ้าน หรือการทำร้ายสัตว์เลี้ยง ก็เป็นการกระทำของสามีที่ต้องการแสดงออกถึงการมีอำนาจเหนือกว่าภรรยาและบุคคลในครอบครัว ต้องการให้

สมาชิกในครอบครัว ช่างกรงในคักยภาพของคน จะเห็นได้จาก สามีนางนิตนั้น นอกจากจะไม่ช่วยภรรยาทำไร่ ทำนาแล้ว ยังไม่ช่วยทำงานหาเงินมาให้ครอบครัวอีกด้วย พฤติกรรมที่สามีประพฤติสม่าเสมอ คือ เมื่อกลับมาที่บ้านมาตุราแล้ว จะต้องทุบทำลายข้าวของเสมอ นางนิตทำอาหารมือเย็นรอไว้ให้สามีกลับมารับประทาน สามีไม่รับประทาน คร่ำงานชามกับข้าวทิ้งทั้งหมด ด้วย งานชามแตกเสียดองคชื้อมาไว้ใช้ใหม่เสมอ ซึ่งการกระทำของสามีนางนิตจะเห็นได้ว่าเป็นการกระทำที่ส่งผลโดยตรงต่อจิตใจของนางนิตแล้ว

กรณีที่ 2 ในเรื่องการถูกทำร้ายจิตใจนั้นจะพิจารณาถึงความรู้ตี๊กหรืออารมณ์ด้วย กรณีการเกิดการหึงหวงนั้น เป็นมิตติของอารมณ์ที่เกิดขึ้น โดยที่อีกฝ่ายหนึ่งอาจไม่สามารถรับรู้ได้ในขณะนั้น เช่น ในราชของนางภา ที่เห็นสามีจับข้อมคอริไซค์ โดยมีหญิงสาวนั่งซ้อนท้ายไปถึง 2 ครั้ง โดยที่สามีไม่ทราบเลขว่ภรรยา นั้น เห็นคนองกับหญิงอื่น แล้วภรรยาเกิดอารมณ์หึงหวง ในราชของนางจิน ที่พบว่าสามีนำรูปถ่ายคู่กับหญิงอื่น ใส่ไว้ในกระเป๋าตางค์และในราชของนางดา ที่พบเห็นสามีป้อนข้าวให้ภรรยาอื่น เหตุการณ์เป็นสิ่งที่สามีไม่เคยปฏิบัติค่อตนเอง ภรรยาจึงเกิดความหึงหวงขึ้น ซึ่งสามีเองก็ไม่ได้รับรู้ในเวลานั้น

เมื่อพิจารณาถึงผลที่เกิดจากการที่ภรรยาที่นำสามีถูกทำร้ายจิตใจนั้น จากกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 10 ราช พบว่า มีภรรยาที่นำสามีในทันทีที่ถูกทำร้ายจิตใจที่เกิดจากกรณีหึงหวง จำนวน 1 ราช คือ นางดา กระทำการฆ่าโดยไตร่ตรองไว้ก่อน 1 ราช คือ นางจิน และฆ่าโดยไม่ได้คิดล่วงหน้ามาก่อน 1 ราช คือ นางภา

ส่วนผลที่เกิดจากการที่ภรรยาที่นำสามีถูกทำร้ายจิตใจ มาเป็นระยะเวลาานเป็นเหตุสะตมที่ละเอียดละน้อย บ่อยครั้งมากขึ้น จึงเริ่มพอกพูนทีมากขึ้น จนเป็นเหตุให้เกิดความรู้ตี๊กแค้นใจเจ็บใจ และเมื่อความโกรธแค้นถึงที่สุด จึงได้นำสามีไปนั้น มีจำนวน 4 ราชคือ นางพร นางคำ นางนิต และนางนิต

ดังนั้น สมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า การที่ภรรยาถูกทำร้ายจิตใจ เป็นแรงผลักดันให้นำสามีผลจากการศึกษา พบว่า มีภรรยาที่นำสามี นำสามีในทันทีที่ถูกทำร้ายจิตใจ 1 ราช และอีก 6 ราช นำสามี เนื่องมาจากเหตุสะตมจากการที่ถูกทำร้ายจิตใจเป็นระยะเวลาชยาวนาน ทั้งนี้เป็นไปตามที่ได้ตั้งสมมติฐานไว้

กรณีศึกษาข้อที่ 6 : การที่ภรรยาถูกข่มเหงทางเพศเป็นแรงผลักดันให้ฆ่าสามี

ในการพิสูจน์กรณีข้อที่ 6 มีกรณีที่ต้องพิจารณาเพื่อให้ทราบถึงปัจจัยการถูกข่มเหงทางเพศจากปัญหาเพศสัมพันธ์ระหว่างภรรยาที่ฆ่าสามีและสามี จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 ราย ปรากฏรายละเอียดจากการสัมภาษณ์ ดังต่อไปนี้

“นางปุก” ไม่เปิดเผยถึงความสัมพันธ์ทางเพศกับสามี บอกเพียงแต่ว่าเป็นปกติ ไม่มีปัญหาแต่อย่างใด

“นางนิค” ไม่ค่อยได้ร่วมหลับนอนกับสามี เนื่องจากอายุมากขึ้น แต่ความสัมพันธ์ทางเพศเป็นปกติ

“นางภา” ความสัมพันธ์ทางเพศกับสามีเป็นปกติ มีความพึงพอใจทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ ไม่เคยรู้สึกเหมือนถูกบังคับให้ต้องร่วมหลับนอน

“นางพร” นางพรไม่เคยรับประทานยาชนิดใดเป็นประจำ ไม่มีโรคประจำตัว ก่อนเกิดเหตุร่วมหลับนอนกับสามีไม่สม่ำเสมอเหมือนคอนแทกงานใหม่ ๆ หลังคลอดประมาณ 5-6 ครั้งต่อปี นางพรไม่พึงพอใจทุกครั้งที่ยร่วมหลับนอนกับสามี เคยมีความรู้สึกเหมือนถูกบังคับให้ร่วมหลับนอน นางพรไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนอื่นอีกนอกจากสามี ไม่เคยตำหนิใครให้ตัวเอง นางพรอยากให้สามีปฏิบัติต่อคนให้ดีกว่านี้ บ่อยครั้งที่นางพรมีความรู้สึกอึดอัดเหมือนเป็นที่ที่สามีใช้ระบายความใคร่เท่านั้น และหากนางพรตั้งครรถ์เมื่อใด ไม่ว่าจะครั้งแรกหรือครั้งที่สอง สามีจะกลับไปหาภรรยาเก่าหรือจะมีผู้หญิงคนใหม่ทุกครั้ง ซึ่งสามีอาจนำมาเป็นข้ออ้างที่จะมีผู้หญิงอื่นอีกได้

“นางจิน” ความสัมพันธ์ทางเพศกับสามีเป็นปกติ มีความพึงพอใจเกือบทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ เคยรู้สึกเหมือนถูกบังคับให้ต้องร่วมหลับนอนเพียงครั้งเดียว คือ ครั้งที่สามีเห็นนางจินสนิทสนมกับเพื่อนชายที่เขยเรียนหนังสือมาด้วยกัน สามีหึงหวงนางจิน ด้วยความเข้าใจผิดทำให้สามีใช้ความรุนแรงในการมีเพศสัมพันธ์ ในครั้งนั้นเพียงครั้งเดียว

“นางคำ” นางคำปฏิเสธว่าไม่เคยรับประทานยาชนิดใดชนิดหนึ่งเป็นประจำ ไม่มีโรคประจำตัว ในช่วงแรกของการใช้ชีวิตร่วมกับสามี นางคำจะร่วมหลับนอนกับสามีเป็นปกติ สัปดาห์ละ 5-8 ครั้ง ไม่ได้มีความพึงพอใจทุกครั้ง รู้สึกเฉย ๆ คงเป็น เพราะ นางคำไม่ได้รู้สึกรักใคร่ชอบพอนในตัวสามี ส่วนช่วงที่สามีติดการพนัน เหล้าและบุหรี่ นางคำมีความรู้สึกเหมือนถูกบังคับ ให้

ร่วมหลับนอนกับสามี เพราะนางคำจะเหน็ดเหนื่อยกับการทำงานตั้งแต่เช้าจนกระทั่งค่ำมีคเกือบทุกวัน ทั้งงานที่ต้องทำนอกบ้านและงานบ้านที่ต้องกลับมามี โคขที่สามีไม่เคยช่วยเหลือ อาจเป็นเพราะสาเหตุนี้ สามีจึงไปสนิทสนมกับหญิงอื่นอีก สามีไม่เคยร่วมหลับนอนในลักษณะผิดปกติ และนางคำไม่เคยตำหนิหรือความใคร่ให้ตัวเอง และนอกจากสามีแล้ว นางคำ ไม่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้อื่นอีก

“นางนิล” นางนิลไม่ได้รักใคร่ชอบพอกับสามีมาก่อน แต่งงานกับสามีด้วยเหตุผลที่ตนเองเป็นผู้หญิง ไม่สามารถจะบวชทดแทนบุญคุณบิดามารดาได้ จึงตกลงใจแต่งงานกับชายที่บิดาเป็นผู้เลือกให้ เพื่อทดแทนบุญคุณ นางนิลไม่เคยทราบถึงพฤติกรรมทางเพศของสามีมาก่อน ภายหลังจากแต่งงานจึงรู้ว่า สามีนั้นเมื่อคืบสุราเมาแล้ว จะต้องร่วมหลับนอนกับผู้หญิงทุกครั้ง สามีจะคืบสุราและเมากือบทุกวัน ซึ่งในระยะแรกของการอยู่ร่วมกัน นางนิลยังพอมีความสุข ความพึงพอใจจากการร่วมเพศบ้าง แต่เมื่อระยะเวลาผ่านไป การที่ต้องมีเพศสัมพันธ์ที่ผิดฝืนใจ ต้องอดกลั้น เนื่องจากเป็นสามีของนางนิลเอง ตลอดจนความไม่สมดุลในเรื่องความถี่ ความบ่อยครั้ง รวมทั้งขนาดของอวัยวะเพศ และการที่อยู่สภาพเหมือนถูกบังคับให้ต้องมีเพศสัมพันธ์ ทำให้ความอดกลั้นลดน้อยลงไปทุกที จนบ่อยครั้งที่นางนิลขอหย่า แต่สามีก็ไม่ยอมซึ่งพฤติกรรมของสามีในเรื่องเพศนี้ ทำให้นางนิลรู้สึกเบื่อหน่าย รำคาญ พยายามหลบเลี่ยงอยู่เสมอ ๆ

“นางดา” นางดาไม่เคยรับประทานยาชนิดใดเป็นประจำมาก่อน ไม่มีโรคประจำตัว ความสัมพันธ์ทางเพศกับสามีนับตั้งแต่แต่งงานปกติดี แม้ว่าจะไม่พึงพอใจทุกครั้งที่ยร่วมหลับนอน ไม่เคยตำหนิหรือความใคร่ให้ตนเอง ปฏิเสธการร่วมหลับนอนกับสามี ในลักษณะที่ผิดปกติ และนอกจากสามีแล้ว นางดาไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายคนอื่นอีก

“นางจุก” นางจุกไม่มีโรคประจำตัว ไม่เคยรับประทานยาชนิดใดชนิดหนึ่งเป็นประจำ ร่วมหลับนอนกับสามีสัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง ไม่ได้พึงพอใจทุกครั้งที่ยร่วมหลับนอนกับสามี มีบ้างบางครั้งก็รู้สึกเหมือนถูกบังคับให้ร่วมหลับนอนกับสามี แต่ไม่บ่อยนัก นางจุกไม่ถือว่า Oral sex เป็นการร่วมหลับนอนที่ผิดปกติ ไม่เคยตำหนิหรือความใคร่ให้ตัวเอง นอกจากสามีแล้ว ไม่เคยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคนอื่นอีก

“นางเกด” ปฏิเสธที่จะตอบคำถาม บอกแต่เพียงว่า ไม่มีปัญหาในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศกับสามี

ตารางที่ 24 : แสดงจำนวน และร้อยละ ของปัญหาเพศสัมพันธ์ระหว่างภรรยาที่ฆ่าสามี
จำแนกตามพฤติกรรม

ปัญหาเพศสัมพันธ์ระหว่าง ภรรยาที่ฆ่าสามีและสามี	ไม่ตอบ		ตอบ		ไม่ตอบ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความรู้สึกเหมือนถูกบังคับ ให้ร่วมหลับนอนกับสามี	3	30.00	6	60.00	1	10.00	10	100.00
ความคิดปกคิของสามี ในการร่วมหลับนอน	9	90.00	-	-	1	10.00	10	100.00
การตำหนิความใคร่ให้ตนเอง	6	60.00	-	-	4	40.00	10	100.00
เพศสัมพันธ์กับคนอื่น นอกจากสามี	10	100.00	-	-	-	-	10	100.00

ความสัมพันธ์ทางเพศนั้น ถือเป็นองค์ประกอบที่นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อชีวิตสมรส เพราะการปรับตัวทางเพศ และการปรับตัวในชีวิตสมรสเป็นของคู่กัน โดยคู่สมรสที่มีการปรับตัวทางเพศอย่างมีประสิทธิภาพจะมีการปรับตัวในชีวิตสมรสด้านอื่น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพด้วย หากมีความขัดแย้งในด้านอื่น ๆ แล้วจะนำไปสู่ความเคียดแค้นและทำให้ความสัมพันธ์ทางเพศอ่อนแอได้รับผลกระทบกระเทือนไปด้วย ในการศึกษาความสัมพันธ์ทางเพศโดยเฉพาะอย่างยิ่ง กรณีการถูกข่มเหงทางเพศของภรรยาที่ฆ่าสามีนั้น พบว่าเป็นสิ่งที่กระทำได้ยาก โดยเฉพาะการศึกษาจากฝ่ายภรรยา เนื่องจากหญิงไทยโดยมากจะถือว่าเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่ไม่สมควรนำมาเปิดเผย กรณีนี้จึงจำเป็นต้องศึกษาถึงปัจจัยความสัมพันธ์ทางเพศทั่วไปซึ่งจะสามารถนำมาเป็นตัวบ่งชี้ถึงภาวะการถูกข่มเหงได้ เช่น ความพึงพอใจที่ได้รับ หรือการช่วยให้ตนเองได้รับความสุขทางเพศ ความคิดปกคิของสามีในการมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น จากการศึกษากรณีดังกล่าวข้างต้น พบว่า ความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างภรรยาที่ฆ่าสามีกับสามีในเรื่องความคิดปกคิของสามีนั้น ร้อยละ 90.00 ไม่พบความคิดปกคิของสามี ซึ่งในกรณีนี้มีภรรยาที่ฆ่าสามี จำนวน 2 ราย คือ นางนิต และนางจุก ถือว่า การมีความสัมพันธ์ทางเพศโดยการใช้ปาก (Oral Sex) ไม่ถือเป็นความคิดปกคิแต่อย่างใดและจากการศึกษาข้างพบว่า ภรรยาที่ฆ่าสามี จำนวนร้อยละ 60.00 อยู่ในสภาพจำยอมโดยจะรู้สึกเหมือนถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ ซึ่งจากการสัมภาษณ์ทั้ง 6 รายนี้ แบ่งเป็นผู้ที่รู้สึกบ่อยครั้ง จำนวน 2 ราย และนาน ๆ ครั้ง จำนวน 4 ราย และภรรยาที่ฆ่าสามี จำนวนร้อยละ 60.00 ปฏิเสธกรณีการช่วยเหลือ

ตนเองให้ได้รับความสุขทางเพศ โดยการสำเร็จความใคร่ให้ตนเอง (Masturbation) และไม่ตอบคำถามนี้ ร้อยละ 40.00 และทุกรายปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นที่ไม่ใช่สามีโดยสิ้นเชิง

ดังนั้น ในการทิสถุน์สมมติฐานข้อที่ 6 นี้ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 ราย มีภรรยาที่ฆ่าสามี จำนวน 6 ราย ปฏิเสธเรื่องการถูกข่มเหงทางเพศ และภรรยาที่ฆ่าสามี จำนวน 4 ราย ไม่ตอบคำถามแต่ยืนยันว่า ความสัมพันธ์ทางเพศกับสามีเป็นไปในลักษณะปกติ จึงสรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 ราย ไม่ได้ฆ่าสามีจากแรงผลักดัน จากการที่ถูกข่มเหงทางเพศ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 7 : กำนิยม ความเชื่อ เกี่ยวกับสถานภาพและบทบาทที่เป็นใหญ่ของสามีเป็นแรงผลักดันให้ภรรยาฆ่าสามี

ในการทดสอบสมมติฐานข้อ 7 นั้นจะพิจารณาจาก คำนิยม ความเชื่อของภรรยาที่ฆ่าสามีที่เกี่ยวกับสถานภาพ และบทบาทที่เป็นใหญ่ของสามีในสังคมไทย ในเรื่องความเป็นครอบครัวและปฏิสัมพันธ์ในครอบครัว ปรากฏรายละเอียดจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 ราย ดังต่อไปนี้

“นางป๊ิก” ตั้งแต่เริ่มแยกครอบครัวออกมา สามีและนางป๊ิกจะช่วยกันหาเงิน นางป๊ิกเป็นผู้รับผิดชอบจัดการเรื่องค่าใช้จ่ายในบ้าน ต่อมาภายหลังสามีมาขอเงินไปเล่นการพนัน กินเหล้า สูบบุหรี่ และเอาไปให้ผู้หญิงอื่นเงินรายได้ที่มีจึงไม่เหลือพอเก็บหากไม่มีเงิน นางป๊ิกก็จะไปขอมืมจากที่ของนางป๊ิกและส่งคืนทุกครั้ง การตัดสินใจในเรื่องสำคัญ ๆ ก็จะปรึกษากับสามีทั้งนี้ โดยเลือกโอกาสและเวลาที่สามีไม่เมาสุรา หรือเลิกการพนันมา สามีไม่เคย “ทำงานบ้าน” เรื่องกวาดถู ทำความสะอาด ซักผ้า หรือทำกับข้าวเลย และครอบครัวใดก็ตามที่สามีหรือภรรยาไม่เล่นการพนัน ถือได้ว่าเป็นครอบครัวที่มีความสุข ส่วนครอบครัวใดที่สามีหรือภรรยาเล่นการพนัน เป็นครอบครัวที่ประสบความล้มเหลว ภายหลังแต่งงานยังคงมีการติดต่อกับบิดามารดาและญาติพี่น้องของทั้ง 2 ฝ่ายเสมอ สามีไม่เคยมีภรรยามาก่อนและที่สามีมีภรรยาใหม่ เป็นเพราะความเป็นผู้ชายเจ้าชู้ สามีมีบุตรกับภรรยาเมื่อ 1 คน นางป๊ิกเป็นผู้รับอุปการะเลี้ยงดูให้ ภายหลังจากที่ภรรยาเมื่อแต่งงานใหม่ไปแล้วสามีปฏิบัติค่อนางป๊ิก ไม่เหมือนช่วงก่อนสมรส

“นางนิล” สำหรับครอบครัวคนที่รู้จักนางนิลถือว่า ครอบครัวของครู กำนัน ผู้ใหญ่บ้านที่อยู่ใกล้บ้านเดียวกันนั้น เป็นครอบครัวที่น่าชื่นชมยกย่องเขาเป็นแบบอย่าง เพราะผู้เป็นสามี มีความรับผิดชอบทำมาหาเลี้ยงครอบครัว ส่วนผู้เป็นภรรยาเป็นแม่บ้าน เลี้ยงดู ดูแลครอบครัว

ไม่ทะเลาะเบาะแว้งกันในครอบครัว ภายหลังจากแต่งงาน นางนิคยังคงมีการติดต่อกับญาติ ๆ คือ พี่ชายทั้ง 3 คนอยู่ซึ่ง แม้ว่าพี่ชายจะไม่ค่อยชอบสามีเท่าใด และพี่ชายไม่เคยรู้เรื่องที่ว่านิคถูกสามีทุบตี ทำร้ายร่างกายเนื่องจากนางนิคยังไม่ให้ทราบเรื่อง เกรงจะมีปัญหา นางนิคเป็นผู้หารายได้มา จุนเจือครอบครัวด้วยการขายของ ทำสวนยาง จะควบคุมการใช้จ่ายเงินในบ้าน ไม่เคยเป็นหนี้ ไม่ต้องกู้เงิน เก็บเงินจากการขายของ เลี้ยงหมูขาย สามีไม่ค่อยอยู่บ้าน ไม่เคยทำงานบ้านมีเพียงบุตรสาวที่ช่วยทำงานบ้าน ระหว่างที่อยู่ด้วยกันสามีไม่เคยมีภรรยาใหม่อีกเลย และ ไม่มีความสัมพันธ์กับ ภรรยาเดิมทั้งสองคน

“นางภา” เนื่องจากสามีของนางภานเป็นผู้ที่รักครอบครัว มีความรับผิดชอบทั้งในหน้าที่ การงานและปฏิบัติตนเป็นสามีที่ดีมาก ชกช่องให้เกิดจินตนาการเป็นผู้เป็นภรรยา รับผิดชอบในเรื่องการ หารายได้และค่าใช้จ่ายในบ้านรวมตลอด ไปถึงเงินเก็บ การตัดสินใจในเรื่องสำคัญ ๆ ของสมาชิกใน ครอบครัวนอกจากนั้น สามียังช่วยทำงานบ้านโดยไม่ต้องขอให้ช่วย หลังจากแต่งงานอยู่กินกันแล้ว สามีปฏิบัติตนต่อญาติของนางภานเป็นอย่างดี เป็นที่รักใคร่ของญาติพี่น้องของนางภา ก่อนสมรสกับ นางภาสามีเคยมีภรรยาและมีบุตร 1 คน เมื่อสมรสแล้ว สามีไม่มีความสัมพันธ์กับภรรยาเดิมอีก สามี ไม่เคยจดทะเบียนสมรสซ้อนภายหลังสมรสแล้วสามียังคงปฏิบัติตนนางภานสมอดั้นเสมอปลาย เหมือนช่วงก่อนสมรส

“นางพร” ครอบครัวคนที่รู้จักมีครอบครัวของญาติคนหนึ่งซึ่งคิดว่าเป็นครอบครัวที่ น่าชกช่องเป็นแบบอย่าง เพราะสามีเขาเอาใจภรรยาและบุตรดี ไม่เคยเห็นสามีทำร้ายร่างกายภรรยา หรือลูกเลย สามีทำงานหาเลี้ยงครอบครัว มีการกินเหล้าบ้างตามสมควร อยากให้ครอบครัวของคน เป็นเช่นนั้นบ้าง ซึ่งนางพรว่า ครอบครัวของคนเองประสบความล้มเหลว นางพรพยายามที่จะทำดีที่ สุดให้ครอบครัวกลับมาเป็นครอบครัวที่สมบูรณ์ แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จ สานเหตุมาจากสามีไม่มีการปรับเปลี่ยนนิสัยเลย หลังแต่งงานอยู่กินกับสามียังคงมีการติดต่อกับญาติทั้ง 2 ฝ่ายอยู่ สามีเคย ไปพบที่น้องของนางพรตอนที่ไปตามนางพรกลับมาทำนั้น ในส่วนของบิดามารดาของสามี ได้พบ ประอยู่เสมอ เคยฝากบุตรชายให้ช่วยเลี้ยงดู กับบุตรสาวคนเล็ก บิดามารดาต้อนรับดี ให้ทุนไปทำ มาหากินเสมอ ๆ ถ้าสามีไปขอเงินมารดาจะไม่ให้ ถ้านางพรไปขอเงินมารดาสามีจะให้ทุกครั้ง สามี ไม่ให้นางพรคบหาใครเป็นพิเศษ ไม่ว่าผู้หญิงหรือผู้ชาย เพราะกลัวว่าเพื่อนหรือคนอื่นรู้ถึง พฤติกรรมของสามีแล้วจะนำมาบอกให้นางพรรู้ ในครอบครัวทั้งนางพรและสามี ช่วยกันหาเงินแต่ สามีจะใช้เงินมากกว่าซึ่งนางพรต้องพยายามใช้เงินที่หามาได้ให้พอ เพราะสามีจะไม่เคยสนใจไม่ เคยให้เงินลูกเลย ถูกป่วยเป็นโรคไต นางพรต้องหาเงินไปรักษานองตลอด นางพรไม่เคยมีเงินเก็บ เนื่องจากลงแรงทำงานไปครั้งใดถึงเวลาที่จะได้เงินสามีก็จะออกปากได้ ทุกครั้งไป ถ้างินไม่พอ

หรือไม่มีเงินใช้นางพรจะไปขอยืมจากมารดาสามี ซึ่งมารดาสามีจะให้มาทุกครั้ง เพราะทราบดีว่านางพรเอาไปใช้ในสิ่งที่จำเป็นจริง ๆ ไม่ได้เอาไปใช้ในทางที่เสียหายแต่อย่างใด

การตัดสินใจเรื่องสำคัญ ๆ ของสมาชิกในครอบครัว สามีไม่ค่อยปรึกษาจะทำอะไรเอาแต่ใจตนเองและจะสั่งให้นางพรทำ สามีไม่สนใจ ไม่ช่วยเหลือถึงถูก ไม่สนใจช่วยเหลืองานในบ้านให้นางพรทำคนเดียวโดด ๆ ก่อนแต่งงานสามีมีภรรยาอยู่แล้วแต่บอกกับนางพรว่า หย่ากันแล้วไม่ได้อยู่ด้วยกันแล้วหลังจากอยู่กับนางพร นางพรไม่ทราบว่าสามียังคงมีความสัมพันธ์ทางเพศกับภรรยาคนเดิมหรือไม่ แต่สามีให้ภรรยาเก่าเป็นผู้มาเก็บผลประโยชน์จากกามพที่นางพรปลูก นอกจากนางพรแล้วสามียังมีภรรยาอีกสองคน ซึ่งนางพรคิดว่าการที่สามีมีภรรยาใหม่เป็นเพราะความเข้าคู่และเท่าที่ทราบสามีไม่มีบุตรกับภรรยาคนอื่นอีกไม่เคยจดทะเบียนสมรสซ้อน หลังจากแต่งงานแล้วสามีปฏิบัติต่อนางพรไม่เหมือนช่วงก่อนยังไม่แต่งงาน ทั้งในเรื่องการพูดจา และพฤติกรรมการแสดงออก

“นางจิ้น” ภายหลังจากแต่งงานแล้วยังคงมีการติดต่อกับมารดาและญาติพี่น้องบ้างไม่บ่อยนัก เนื่องจากยังไม่ได้ทำพิธีแต่งงานตามขนบธรรมเนียมประเพณีให้ถูกต้อง นางจิ้นต้องการให้สามีค่านินการให้ถูกต้อง นางจิ้นไม่ใคร่จะได้ติดต่อกับเพื่อนเท่าใดนัก ไม่มีเพื่อนสนิทที่จะคอยให้คำปรึกษาหรือปรับทุกข์ ในครอบครัวทั้งนางจิ้นและสามีต่างคนต่างช่วยกันหาเงินเป็นรายได้ของครอบครัว ในส่วนของค่าใช้จ่ายนั้น แบ่งกันใช้จ่ายจะมีเงินเก็บส่วนหนึ่ง สามีช่วยทำงานบ้านในบางครั้ง โดยไม่ต้องร้องขอให้ช่วย การตัดสินใจในเรื่องสำคัญ ๆ จะขอคำปรึกษาหรือความเห็นจากสามีทุกครั้ง สามีเคยมีผู้รักมาก่อนที่จะอยู่กับนางจิ้น การที่สามีมีภรรยาใหม่นางจิ้นคิดว่า เป็นเพราะสามีเข้าคู่ หลังจากอยู่กับนางจิ้นแล้ว สามีปฏิบัติต่อนางจิ้นไม่เหมือนช่วงก่อนการสมรส

“นางคำ” ครอบครัวคนที่รู้จัก นางคำขกของครอบครัวของพี่สาวเป็นครอบครัวที่นำขึ้นนมและเอาเป็นแบบอย่างเนื่องจากพี่เขามีความเป็นผู้นำครอบครัวที่ดี ซึ่งนางคำอยากให้สามีของตนเองประพฤติดีเพียงครั้งหนึ่งของพี่เขยนางคำก็พอใจแล้ว และคิดว่าครอบครัวของนางคำเป็นครอบครัวที่ประสบความสำเร็จแล้ว ซึ่งนางคำยังไม่อาจทราบได้ว่าวันพรุ่งนี้ หรือวันต่อ ๆ ไป บุตรของนางคำจะเป็นอย่างไร เมื่อนางคำต้องมารับโทษ ๗ ปีนี้ หลังการแต่งงานนางคำยังคงมีการติดต่อกับมารดาและญาติพี่น้องคนอื่นอยู่เสมอ แต่สามีของนางคำไม่สามารถเข้ากับญาติพี่น้องได้ เนื่องจากถูกตั้งข้อรังเกียจว่าไม่ทำงานหนักของครอบครัว แต่การพนันและไม่พอใจที่สามีนางคำคอยทำร้ายมารดาของนางคำ หากนางคำต้องการความช่วยเหลือมักจะไปปรึกษาหรือขอความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่บ้านที่เคารพนับถือของนางคำ ผู้ที่เป็นผู้หาเงินอันเป็นรายได้หลักของครอบครัวคือนางคำ สามีทำงานรับจ้างทั่วไป ไม่เคยนำเงินรายได้มาให้นางคำหรือบุตรไว้ใช้จ่าย นางคำเป็นผู้รับ

ภาระค่าใช้จ่ายในบ้านรวมตลอดทั้งค่าเช่า และค่ารักษาพยาบาลของบุตรคนกลางและคนเล็ก อีกทั้งนางคำไม่เป็นที่สนทนากับผู้อื่นนอกจากมารดาหรือที่น้องเท่านั้น การตัดสินใจในเรื่องสำคัญ ๆ ของครอบครัว นางคำจะเป็นผู้ตัดสินใจเองแล้วจึงบอกให้สามีรับทราบเท่านั้น สามีไม่เคยช่วยทำงานบ้านเนื่องจากไม่ค่อขอยู่บ้าน จะกลับมาเวลาอาหารเย็นหรือเวลาดูนอน ระหว่างอยู่กินกันสามีมีผู้หญิงอื่นอยู่บ้าง แต่ไม่ถึงกับได้ชื่อว่าเป็นภรรยาอื่น

“นางนิล” นางนิลยกช่อกิ่งขึ้นชมครอบครัวของบิดามารดาของตนเอง ว่าเป็นครอบครัวที่ควรเอาเป็นแบบอย่าง เนื่องจากนางนิลรักและเคารพบิดามารดามาก บิดามารดาขอให้ความช่วยเหลือนางนิลตลอดเวลา ส่วนครอบครัวที่นางนิลคิดว่าประสบความล้มเหลว คือ ครอบครัวของบิดามารดาสามี เนื่องจากหลังมารดาสามีเสียชีวิตได้ 7 วัน บิดาได้พาภรรยาใหม่เข้ามาอยู่ในบ้านเป็นสมาชิกคนหนึ่งของครอบครัว หลังแต่งงานแล้วนางนิลยังคงติดต่อกับบิดามารดาญาติที่น้องและเพื่อนฝูงตามปกติ สามีมิได้ตำหนิติเตียนแต่อย่างใด และยังคงขอรับความช่วยเหลือจากบิดามารดาอยู่เสมอ นางนิลมักจะไปขอรับคำปรึกษาจากที่ชายคนโตของสามีโดยให้เหตุผลว่า เป็นคนที่มีความเป็นธรรม ไม่เข้าข้างน้องชายเวลาที่น้องชายทำผิดคิด ในส่วนการหารายได้ของครอบครัวนั้น นางนิลจะเป็นผู้หารายได้หลักของครอบครัว รวมตลอดถึงการใช้จ่ายในบ้าน หากรายได้ไม่พอกับรายจ่ายจะไปขอความช่วยเหลือโดยขอืมจากมารดาเสมอ ในเรื่องการตัดสินใจเรื่องสำคัญ ๆ ภายในบ้านมักไม่ใคร่ขอความเห็นจากสามีเท่าใด รวมทั้งสามีไม่ช่วยงานบ้าน เนื่องจากสามีถือว่าเป็นงานของผู้หญิง ภายหลังจากสมรสสามีปฏิบัติค่อนางนิลไม่เหมือนช่วงก่อนการสมรส

“นางตา” ครอบครัวคนรู้จักที่นางตาคิดว่าเป็นครอบครัวที่น่าชื่นชมยกช่อกิ่ง และเอาเป็นแบบอย่าง คือ ครอบครัวของเพื่อนข้างบ้านเนื่องจากเป็นผู้ที่ให้ความช่วยเหลือแก่คนเสมอ ๆ การติดต่อกับญาติที่น้องภายหลังการแต่งงาน มักจะติดต่อกับญาติทางฝ่ายนางตามากกว่าทางสามี หากต้องการความช่วยเหลือนางตาจะไปขอความช่วยเหลือจากเพื่อนข้างบ้าน ในครอบครัวนางตาและสามีจะช่วยกันทำงานหาเงิน เก็บเงิน และนางตาจะเป็นผู้จัดการเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในบ้าน จะปรึกษาหารือกับสามีในการใช้จ่ายเงิน หรือการตัดสินใจในเรื่องสำคัญ ๆ ทุกครั้ง สามีไม่เคยช่วยทำงานบ้านโดยให้เหตุผลว่าเป็นงานของผู้หญิงสามีไม่ต้องทำ การที่สามีมีภรรยาใหม่ เพราะสามีเป็นคนซื่อ เป็นคนมีจิตใจโอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อแก่แม่ มองคนในแง่ดีไม่มองคนในแง่ร้าย ทำให้ไม่เข้าใจถึงความรู้สึกที่แท้จริงที่ผู้หญิงที่สามีไปมีความสัมพันธ์คิดว่าต้องการอะไรจากตัวสามี ภายหลังจากสมรสสามีปฏิบัติค่อนางตาเสมอปลดปล่อย เริ่มปฏิบัติคนไม่เหมือนเดิมในตอนช่วงที่ไปมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงอื่น

“นางจุก” ไม่มีครอบครัวคนรู้จักครอบครัวไหนที่นางจุกคิดว่าจะน่าชื่นชมยกย่องและเอาเป็นแบบอย่างเด็ด ภายหลังจากแต่งงานนางจุกจะติดต่อกับญาติทางสามีและให้ความช่วยเหลือจนเจือครอบครัวของสามีมากกว่าครอบครัวของตนเอง หากมีปัญหาต้องการคำปรึกษาหรือขอความช่วยเหลือจะไปขอความช่วยเหลือจากเจ้าของร้านเสริมสวยที่รู้จักชอบพอกัน นางจุกจะเป็นผู้ทำงานหาเงินที่เป็นรายได้หลักเลี้ยงครอบครัวมาโดยตลอด โดยมีสามีคอยช่วยเหลือ(สามีอาชีพรับราชการ) กรณีมีเงินเหลือเก็บจะนำฝากธนาคารใต้อำนาจของสามี การตัดสินใจในเรื่องสำคัญ ๆ ของครอบครัวมักจะให้สามีเป็นคนพูดตัดสินใจแท้จริง ๆ แล้ว หากนางจุกมีความประสงค์จะให้สามีตัดสินใจอย่างไรจะเป็นผู้ให้ข้อมูลในส่วนนั้น ๆ แก่สามีเพื่อให้สามีตัดสินใจตามที่นางจุกต้องการ สามีช่วยนางจุกทำงานบ้านโดยไม่เกี่ยงว่าเป็นงานของผู้ชายหรืองานของผู้หญิง การที่สามีมีภรรยาใหม่คิดว่าเป็นเพราะความเจ้าชู้ สามีเคยขอให้นางจุกจดทะเบียนสมรสด้วย แต่นางจุกไม่ยินยอม ไปจดทะเบียนสมรส สามีปฏิบัติตนก่อนและหลังการสมรสไม่เหมือนกัน

“นางเกด” ครอบครัวที่นางเกดคิดว่าจะน่าชื่นชมยกย่องและเอาเป็นแบบอย่าง คือ ครอบครัวของญาติทางฝ่ายมารดา เนื่องจากสามีผู้เป็นหัวหน้าครอบครัวเป็นผู้มีความรับผิดชอบ ในการทำมาหาเลี้ยงภรรยาและบุตร ไม่เด่นการพนัน ประพฤติตนเป็นคนดี ภรรยาทำงานบ้าน ดูแลบุตร 2 คน ครอบครัวไม่เป็นหนี้ ไม่ทะเลาะ ไม่มีการทำร้ายซึ่งกันและกัน หลังจากแต่งงานกับสามีแล้ว นางเกดยังคงมีการติดต่อกับญาติพี่น้อง และบุตรของสามีที่เกิดกับภรรยาเก่าของสามี โดยปกติแล้ว นางเกดจะทุ่มเทเวลาให้กับงานมากกว่า การสังสรรค์กับเพื่อนบ้าน ในครอบครัวนางเกดเป็นผู้หาเงินรายได้หลัก เนื่องจากสามีมีอาชีพติดรถสามล้อ รายได้จึงไม่แน่นอน นางเกดพยายามแนะนำให้สามีทำงานมากขึ้นแทนที่จะเอาเวลาไปดื่มสุรากับเพื่อน นางเกดไม่เคยเป็นหนี้ใคร เคยเป็นแค่เจ้าหนี้ ในส่วนการตัดสินใจเรื่องสำคัญ ๆ นางเกดจะเป็นผู้ตัดสินใจเอง สามีไม่ได้ช่วยทำงานบ้านเนื่องจากนางเกดอยู่กับสามีเพียงสองคน บ้านที่อาศัยเป็นบ้านเช่า ต่างฝ่ายต่างไม่เป็นภาระซึ่งกันและกัน นางเกดไม่จดทะเบียนสมรสทั้งกับสามีคนแรกและสามีที่ถูกฆ่า เนื่องจากมีความคิดว่าสามีเป็นคนอื่น ไม่จำเป็นต้องจดทะเบียนสมรส ภายหลังจากที่สมรสกับสามีคนที่สองนี้ สามีปฏิบัติตนนางเกดไม่เหมือนช่วงก่อนสมรส

ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 7 ซึ่งเป็นแนวคิดของภรรยาที่นำสามีที่ใกล้ชิดกับสถานภาพและบทบาทที่เป็นใหญ่ของสามีนั้น ครอบครัว แอมเอเซียซึ่งรวมถึงครอบครัวไทยด้วยนั้น เป็นครอบครัวที่ถือว่าพ่อเป็นใหญ่ สถานภาพของผู้ชายถือเป็นหัวหน้าครอบครัวเป็นสามี เป็นพ่อ บทบาท คือ ในการทำงานหาเงินเพื่อเลี้ยงครอบครัวเป็นหลักสำคัญของครอบครัว ให้การเลี้ยงดูบุตร อบรมสั่งสอน ให้การศึกษา เอาใจใส่บุตรและภรรยา อำนาจการเป็นผู้นำเป็นหน้าที่ของสามี ดังคมได้คาดหวังลักษณะของความเป็นชายว่า ได้แก่ ความบึกบึน เข้มแข็ง อดทนฉลาด กล้าหาญ

และเป็นผู้นำ บทบาทของผู้หญิง คือ เป็นภรรยา เป็นแม่ ซึ่งบทบาทความเป็นสามีภรรยา นั้น ในสังคมปัจจุบันถือว่า สามีภรรยา มีศักดิ์และสิทธิ์เท่าเทียม มีความเสมอภาคกัน แต่สังคมก็ยังคงคาดหวังให้ผู้หญิงมีความเป็นหญิง คือ มีลักษณะอ่อนหวาน บอบบาง รักความสวยงาม เรียบร้อยเชื่อฟัง และเป็นผู้ตามที่ดี เลี้ยงดูลูก ดูแลบ้านและช่วยทำงานหาเลี้ยงครอบครัว พุดติกรรมความประพฤติของผู้เป็นสามีนั้น หากเบี่ยงเบนไป จากที่สังคมกำหนดไว้แล้ว ซ่อมเป็นเหตุให้เกิดความไม่สงบสุข ในครอบครัวอย่างแน่นอน จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างภรรยาที่ฆ่าสามี พบว่า สามีของนางปึก นางพร นางคำ นางนิล นางดา และนางเกด ทำงานรับจ้างทั่วไป เช่น รับจ้างเป็นกรรมกรก่อสร้าง รับจ้างขับรถขนของ มีรายได้น้อยไม่แน่นอนและจำนวนไม่มากนัก มีงานทำบ้าง ไม่มีงานทำบ้าง บางครั้งก็ช่วยทำนา ทำไร่บ้าง สามีจะกินเหล้า สูบบุหรี่และเล่นการพนันเสมอ ๆ เงินที่หามาได้จึงไม่เพียงพอที่จะเลี้ยงดูภรรยาและบุตรได้ ภรรยาที่ฆ่าสามีทั้ง 6 รายจึงต้องขวนขวายที่จะหาเงินมาเลี้ยงตนเองและบุตรและรวมตลอดไปจนถึงสามีอีกด้วย ซึ่งในระยะเวลาต่อมา ปราบกฐผู้หารายได้หลักของครอบครัวกลับกลายเป็นฝ่ายภรรยา ที่จะต้องทำงานหาเงินแทนสามี ซึ่งนอกจากจะไม่ค่อยทำงานหาเงินแล้วยังไม่ช่วยเลี้ยงดูลูกอีกด้วย คงปล่อยให้ภรรยาเลี้ยงดูลูกแต่ผู้เดียว งานบ้านอันได้แก่ การดูแลทำความสะอาดบ้านเรือน การหุงหาอาหารการกิน การดูแลลูก สามีก็ไม่เคยช่วยทำอะไร ทั้ง ๆ ที่ ไม่ได้ออกไปทำงานนอกบ้าน อันเหตุผลว่า งานบ้านเป็นงานของผู้หญิง ไม่ใช่่งานของผู้ชาย เมื่อสามีไม่ค่อยมีงาน ทำให้ไม่ค่อยจะมีเงินใช้ จึงมาขอเงินจากภรรยาไปใช้ ซึ่งสามีของภรรยาที่ฆ่าสามีทั้ง 6 รายนี้ ขอเงินจากภรรยาไปกินเหล้าและ/หรือเล่นการพนัน เมื่อขอเงินแล้วไม่ได้ เพราะภรรยาไม่ให้หรือไม่มี ก็จะทำร้าย ทบตีภรรยา บางครั้งก็จะทำร้ายลูกหรือบิดามารดาของภรรยาอีกด้วย พุดติกรรมเหล่านี้ เป็นสิ่งที่บิบบคั้นจิตใจภรรยาที่ฆ่าสามีมาก ไม่สามารถตอบโต้กลับในลักษณะรุนแรงได้ ด้วยคำนิม ความเชื่อ ที่มีอยู่ว่าเป็นเรื่องในครอบครัว ที่จะต้องมีความอดทน เพื่อมิให้ครอบครัวแตกแยก เพื่อหลีกเลี่ยงความรุนแรงในครอบครัวที่เกิดขึ้น ซึ่งภรรยาที่ฆ่าสามีทั้ง 6 ราย ก็ได้ออดทนมาตลอด ระยะเวลาที่แต่งงานมา นอกจากนั้น สามีของนางปึก นางพร และนางคำ เมื่อทำงานได้เงินมากก็นำเงินที่ได้มา ไปให้ผู้หญิงอื่น และเลี้ยงดูไว้เป็นภรรยาอื่นอีกด้วย ซึ่งทำให้นางปึก นางพร และนางคำ เกิดความรู้สึกว่า สามีได้นำเงินส่วนที่จะนำมาใช้เลี้ยงดูภรรยาและบุตร ไปให้ผู้หญิงอื่น เกิดความรู้สึกโกรธ ไม่พอใจ และน้อยใจ เป็นเหตุที่สะสมพอกพูนมาตลอด การตัดสินใจในเรื่องสำคัญ ๆ ของครอบครัวจึงมักเป็นฝ่ายภรรยาเป็นผู้ตัดสินใจ แต่ทั้งนี้มักจะไม่ขอความเห็นจากสามีอยู่บ้างเหมือนกัน

ในราชของนางจุกนั้น สามีอาชีพรับราชการเป็นข้าราชการชั้นผู้น้อย เงินรายได้ จึงเป็นเงินจำนวนที่คงที่ ซึ่งนางจุกทราบดีก่อนแต่งงานแล้วว่า สถานภาพทางการเงินของสามีเป็นอย่างไร ภายหลังแต่งงาน แม้ว่านางจุกจะเป็นผู้หารายได้หลักของครอบครัว สามียังช่วยนางจุกทำงานเพื่อหารายได้เพิ่มเติมให้แก่ครอบครัวด้วย การตัดสินใจในเรื่องสำคัญ ๆ ของครอบครัวจะปรึกษาหารือกัน

สามีช่วยทำงานบ้านและดูแลบุตรของนางจุกตามสมควร เป็นไปในลักษณะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในราชของนางนิก ตั้งแต่แต่งงานกับสามีมานั้น สามีไม่ได้ทำงานหาเลี้ยงนางนิกและลูกเธอ นางนิก เป็นหัวหน้าครอบครัว ทำงานหาเลี้ยงสามีและบุตรสาวอีก 1 คน สามีกินเหล้า ขอลเงินนางนิกใช้เสมอ หากไม่มีหรือไม่ให้ก็จะถูกทำร้ายร่างกาย จนเกิดเป็นความเคียดชัง สามีช่วยเลี้ยงหมูที่เลี้ยงไว้เพื่อขาย เป็นรายได้เพิ่มเติม ไม่มีภรรยาใหม่ นางนิกมีความเห็นว่าสามีไม่ใช่นายกรัฐมนตรี นางนิกเองที่เป็นผู้นำของครอบครัว

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง 10 ราย ปรากฏว่า มีภรรยาที่นำสามี จำนวน 2 ราย คือ นางภา และนางจิน ที่สามีประพฤติคนเป็นหัวหน้าครอบครัว ทำงานหาเลี้ยงภรรยา เอาใจใส่ช่วยเหลือทำงานบ้าน ไม่เป็นผู้ที่คิดเหี้ยม ดุด่าทอน เป็นหลักสำคัญของครอบครัว ครอบครัวจึงสงบสุขเรียบร้อยดี ไม่ปรากฏว่ามีปัญหาหรือมีความรุนแรงเกิดขึ้นในครอบครัว

ดังนั้น สมมติฐานข้อที่ 7 ที่ว่า ค่านิยม ความเชื่อ ที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพและบทบาทที่เป็นใหญ่ของสามีเป็นแรงผลักดันให้ภรรยานำสามีนั้น ผลการศึกษาพบว่า มีสามีของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 ราย ที่มีสถานภาพการเป็นหัวหน้าครอบครัว เป็นผู้นำครอบครัว แสดงบทบาทความเป็นชาย บทบาทของสามีได้อย่างเหมาะสม ทำให้ครอบครัวสงบสุข เป็นไปตามแนวคิด ค่านิยม และความเชื่อ ของภรรยาที่นำสามีเกี่ยวกับบทบาทความเป็นใหญ่ของสามี จึงไม่เป็นปัจจัยที่เป็นแรงผลักดันให้ภรรยานำสามี และมีสามีของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 7 ราย ที่ไม่มีสถานภาพของการเป็นหัวหน้าครอบครัว และมีได้แสดงบทบาทของการเป็นสามีและการเป็นพ่อ ตามที่สังคมกำหนด จึงไม่เป็นไปตามแนวคิดความเชื่อ ของภรรยาที่นำสามีกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งยังคงยึดมั่นระบบชายเป็นใหญ่ในครอบครัว ที่ผู้ชายควรเป็นผู้นำของครอบครัว และทั้ง 7 ราย มีทัศนคติที่เกี่ยวกับการหารายได้ของครอบครัว ว่าทั้งสามีและภรรยาควรช่วยกันทำงานหาเงิน สามีควรรับผิดชอบดูแล และเป็นผู้นำครอบครัว เมื่อสามีมิได้แสดงบทบาทที่เหมาะสมกับสถานภาพการเป็นผู้นำครอบครัว การหารายได้หลักของครอบครัว รวมตลอดถึงการอบรมเลี้ยงดูบุตร ภรรยา จึงต้องรับภาระแต่เพียงผู้เดียว ด้วยความไม่เต็มใจ ผินใจ เป็นระยะเวลาานาน ๆ เป็นเหตุสะสมประการหนึ่งที่เป็นแรงผลักดันให้ภรรยานำสามี

สมมติฐานข้อที่ 8 : ความผิดหวังในชีวิตสมรส จากที่คาดหวังไว้เป็นแรงผลักดันให้ภรรยาฆ่าสามี

ในการทดสอบสมมติฐานข้อ 8 มีกรณีที่ต้องพิจารณาในรายละเอียดเกี่ยวกับชีวิตสมรส ตั้งแต่เริ่มทำการสมรสจนถึงวันที่เกิดเหตุ ซึ่งปรากฏรายละเอียดจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 ราย ดังต่อไปนี้

“นางป๊ิก” นางป๊ิกคบหากับสามีก่อนตกงานแต่งงานด้วยประมาณ 7 ปี และเหตุผลของการแต่งงานคือ รักสามี ถ้าสามารถตั้งต้นชีวิตสมรสใหม่ได้แล้ว นางป๊ิกจะไม่เลือกสามีคนนี้ เพราะหากรู้ว่า สามีชอบเล่นการพนัน และชอบเอาเงินไปให้ผู้หญิงอื่นใช้ จะไม่เลือกเด็ดขาด แม้ว่าสามีจะรักและช่วยเหลืออุปการะ แต่สิ่งที่ไม่ควรมีในครอบครัวคือ การที่สามีชอบเล่นการพนัน ซึ่งทำให้ครอบครัวไม่เป็นสุข นางป๊ิกคิดว่า การอุปการะเลี้ยงดูครอบครัว ควรเป็นหน้าที่ของสามี สามีควรเป็นผู้นำ หารเลี้ยงครอบครัว ซึ่งสามีนางป๊ิกมิได้เป็นเช่นนั้น และนางป๊ิกให้ความเห็นว่า ภรรยาทำหน้าที่ทำงานบ้าน ดูแลลูกและสามีในเรื่องเสื้อผ้า อาหารการกิน การกินอยู่หลับนอน ดูแลญาติพี่น้อง ภรรยาจำเป็นจะต้องรู้เรื่องสามีทุกเรื่อง ถ้าคนอื่นทำให้โกรธนางป๊ิกจะตอบโต้หรือแสดงให้รู้ว่าโกรธไม่พอใจ แต่ด้านเป็นสามีทำให้โกรธจะเก็บไว้ในใจ ไม่ให้สามีรู้ และเมื่อมีปัญหากับสามีไม่ปรึกษาใครเลย เพราะกลัวเขาจะสมน้ำหน้าเอา

“นางนิต” นางนิตแต่งงานครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี สามีอายุ 36 ปี แต่งงานทั้งหมด 2 ครั้ง และแต่งงานนี้เป็นครั้งที่ 2 ก่อนเกิดเหตุอยู่กินกับสามี มาเป็นระยะเวลา 26 ปี ก่อนแต่งงานใช้เวลาคบหากับสามีประมาณ 2 เดือน จึงตัดสินใจแต่งงาน ด้วยเหตุผลที่บิดามารดาเห็นว่าอายุมากแล้ว อยากให้มีครอบครัวจะได้หมักหมม หากตั้งต้นชีวิตแต่งงานใหม่ได้จะไม่เลือกสามีคนนี้ นางนิตเริ่มต้นชีวิตแต่งงานโดยสามีสัญญาว่า จะเลิกประกอบอาชีพไม่สุจริต บิดามารดาให้ความเห็นในเรื่อง การแต่งงานครั้งที่ 2 โดยให้ นางนิตตัดสินใจเอง แม้ว่าที่ชายจะไม่เห็นด้วย ซึ่งนางนิตไม่เคยพบกับครอบครัวของสามีมาก่อนเลย นางนิตมีภาระต้องอุปการะบุตรของสามีที่เกิดจากภรรยาคนแรกอีก 3 คน สามีไม่ค่อยเอาใจใส่ดูแลบุตรทั้งของตัวเอง และของนางนิต การที่สามีมีภรรยาอื่นนอกจากนางนิต นางนิตคิดว่า เป็นนิสัยของผู้ชายที่เจ้าชู้ คิดว่าการอุปการะเลี้ยงดูครอบครัวควรเป็นหน้าที่ของผู้ชาย สามีควรเป็นผู้นำครอบครัวเป็นผู้หาเลี้ยงครอบครัว ภรรยาเป็นผู้ช่วยเหลือครอบครัวทำงานบ้านดูแลลูก และสามี นางนิตคิดว่า ภรรยาจำเป็นจะต้องรู้เรื่องสามีทุกเรื่อง และสามีควรขอคำปรึกษาจากภรรยาเมื่อมีปัญหา เมื่อถูกขัดใจหรือถูกทำให้โกรธ นางนิตจะอธิบายชี้แจงกับคนที่มีความปัญหาให้เข้าใจกัน แต่ด้านสามีทำให้ไม่พอใจจะนั่งเฉยเก็บไว้ในใจ ไม่ให้รู้ ช่วงก่อนเกิดเหตุการณ์ นางนิตรู้สึกตัวว่าสามีเปลี่ยนแปลงไปไม่เหมือนเดิม ไม่เข้าใจนางนิต นางนิตมีปัญหาเกี่ยวกับบุรุษของสามีผู้เป็นต้นเหตุ ทำให้สามีเปลี่ยนแปลงไป จนเกิดเหตุการณ์ขึ้น หากมีปัญหากับสามีนางนิตเก็บไว้

ไม่เคยปรึกษาใคร เพราะเกิดความอาย เคยกลับไปอยู่บ้านของมารดา สามียังไปตามกลับมา นางนิกไม่
มีเพื่อนชายที่มีความสัมพันธ์เป็นพิเศษนอกจากสามีเพียงคนเดียว

“นางภา” การสมรสครั้งแรกเป็นการสมรสที่มารดาหาให้โดยที่นางภาไม่ได้รับใคร
ชอบพอก่อน เนื่องจากจัดมารดาไม่ได้จึงแต่งงานด้วย ถึงจะมีบุตรด้วยกัน 1 คน และอยู่ร่วมกัน
เป็นเวลา 3 ปี เมื่อเลิกกันไปก็ได้มีความรู้สึกผิดหวังหรือเสียใจแต่อย่างใด และกับสามีคนนี้นาง
ภามีความสุขในชีวิตสมรส หากย้อนกลับไปได้นางภาก็จะยังคงเลือกสามีคนที่นางภาว่าเป็นสามีอีก
และจะไม่ฆ่าสามีเพราะไม่เคยคิดจะฆ่าอยู่แล้ว

“นางพร” นางพรแต่งงานทั้งหมด 3 ครั้ง ครั้งนี้เป็นครั้งที่ 3 นางพรอยู่กับสามีคนนี้อ้า
นับเวลารวมประมาณ 10 ปีเศษ แต่จริง ๆ แล้วจะประมาณ 5-6 ปี เพราะไม่ได้อยู่แบบต่อเนื่อง ระยะเวลา
เวลาที่คบหากันประมาณหนึ่งปีครึ่ง ส่วนการตัดสินใจแต่งงานนั้นนางพรตัดสินใจด้วยตนเอง จาก
เหตุผลเพราะรักสามีที่พูดจาดี หน้าตาดี บุคลิก เข้าใจใช้คำพูดหวานล่อม นางพรเล่าว่า เริ่มต้นชีวิต
แต่งงานจากไม่มีอะไรเลยค่อยสร้าง ค่อยสะสมเพิ่มมาเรื่อย ๆ ไม่มีปัญหาช่วงที่พอมีพอกินสามี
ปัญหาเมื่อมารดาสามีให้มาทำสวนกาแฟซึ่งนางพรทำด้วยความมานะอดทนสามีไม่ช่วยทำสวนเลย
และยังมาตีความรู้สึกเรื่องที่สามีให้ภรรยาเข้ามาอยู่กับกาแฟไปขาย นางพรมีบุตรที่เกิดจากสามีเก่า 4
คน ที่เกิดจากสามีคนที่สามนี้ 2 คน สามีคนนี้ไม่รักและไม่เอาใจใส่เลี้ยงดูบุตรเลย บุตรชายไม่สนิท
กับพ่อ ไม่รู้จักพ่อ เพราะนางพรเอาไปเลี้ยงที่จังหวัดตากตั้งแต่เด็ก ๆ และพากลับมาอยู่ที่บ้านกับสามี
ตอนอายุได้ประมาณ 5 ปีแล้ว นางพรคิดว่าการอุปการะเลี้ยงดูครอบครัวเป็นหน้าที่ของทั้งสามีและ
ภรรยาที่จะต้องช่วยกันทำหากิน ส่วนของสามีคนนี้เขาไม่เสมอต้นเสมอปลายเปลี่ยนอยู่เรื่อย ๆ
ไม่มีการวางแผนครอบครัวใด ๆ เลย คิดว่าภรรยาจำเป็นต้องรู้เรื่องสามีทุกเรื่อง เพราะตัวของนางพร
เองไม่มีอะไรที่ต้องปิดบังสามีรู้เรื่องของนางพรทุกอย่างทุกอย่าง เพราะฉะนั้นนางพรเป็นภรรยาที่
ต้องรู้เรื่องทุกอย่างของสามีเช่นกัน ผลจากการที่สามีปิดบัง ไม่ให้นางพรรู้เรื่องทำให้เสียความรู้สึกที่
มีต่อสามีโดยปกติถ้าถูกขัดใจหรือทำให้โกรธนางพรจะเฉย ๆ ไม่ค่อยตอบโต้กับใคร และยิ่งโดย
เฉย ๆ ถ้าสามีทำให้ไม่พอใจก็จะเก็บเจ็บเฉย ๆ เพราะแสดงออกแล้วไม่เป็นผลดีแก่ตนเองเลย จน
เมื่อสามีพูดกับเพื่อน ๆ ว่าถ้านางพรรู้ว่าสามีมีผู้หญิงใหม่อีกหรือสามีกลับไปหาภรรยาคนนางพรก็
จะหนีไปเอง ซึ่งเป็นคำพูดที่นางพรฟังใจมาก นางพรไม่เคยปรึกษาใครเลยเมื่อเวลาที่มีปัญหาเกี่ยวกับ
สามี นางพรเคยขอหย่ากับสามี 2-3 ครั้ง สามีไม่ยอมหย่านางพร ไม่มีเพื่อนชายที่มีความสัมพันธ์เป็น
พิเศษอีก ถ้าสามารถตั้งต้นชีวิตสมรสใหม่ได้แล้ว นางพรจะไม่เลือกสามีคนนี้อีก

“นางจิน” เนื่องจากนางจินมีความสัมพันธ์ทางเพศกับสามีตั้งแต่อายุ 15 ปี และสามี
อายุ 19 ปี ในขณะนั้นโดยใช้เวลาคบหากับสามีนานประมาณ 1 ปี 6 เดือน และปิดบังไม่ให้ผู้ใหญ่

ทราบเรื่องมาโดยตลอดสามีเป็นผู้ส่งเสียนางจินเรียนหนังสือจนจบประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และเป็นผู้หางานให้นางจินทำ เหตุผลของการตัดสินใจที่มาอยู่กับสามีโดยนางจินไม่ได้สนใจว่าจะถูกต้องตามขนบธรรมเนียมประเพณีหรือถูกต้องตามกฎหมาย เพราะมีความรักในตัวสามีมาก สามีเป็นผู้ที่ให้ความอบอุ่น เป็นที่พึ่งทางใจ เป็นทุกสิ่งทุกอย่างของนางจิน ตลอดเวลาที่อยู่ด้วยกัน สามีไม่เคยพูดถึงการมีบุตรให้ความสนใจกับการทำงาน การอุปการะเลี้ยงดูครอบครัวควรเป็นหน้าที่ของสามีและภรรยาควรช่วยสามีด้วย สามีควรเป็นผู้นำของครอบครัวและควรรู้เรื่องสามีทุกเรื่อง ควรปรึกษามีปัญหาและร่วมกันแก้ไขปัญหาเวลาที่ถูกขัดใจหรือทำให้โกรธ นางจินจะนิ่งเฉยไม่พูดด้วย แต่ถ้าเป็นสามีทำให้ไม่พอใจจะร้องไห้ให้สามีปลอบ ช่วงก่อนเกิดเหตุคนออกจากนางจินจะมีความรู้สึกหึงหวงสามีแล้ว ยังมีความรู้สึกน้อยใจ คับแค้นใจ อึดอัดตันใจที่สามีมีผู้หญิงอื่น และไม่ให้นางจิน อยู่ร่วมกันอีก นางจินไม่สามารถปรึกษาใครได้เนื่องจากไม่สนิทสนมคุ้นเคยกับใครเป็นพิเศษนอกจากสามี อีกทั้งไม่สามารถปรึกษากับมารดาหรือญาติพี่น้องได้ เนื่องจากไม่ต้องการถูกดูถูก ดูหมิ่น ว่าประจบความล้มเหลวในชีวิตสมรส นอกจากสามีแล้ว นางจินไม่คบหาเพื่อนผู้ชายคนใดเป็นพิเศษเลย ถ้าตั้งต้นชีวิตสมรสใหม่ได้ จะไม่เลือกสามีคนนี้อีก เพราะต้องการชีวิตครอบครัวแบบหัวเดียวเมียเดียว ชีวิตครอบครัวจึงจะเป็นสุข

“นางคำ” แต่งงานเมื่ออายุ 17 ปี สามีอายุ 22 ปี เป็นการแต่งงานครั้งแรกและครั้งเดียว รวมระยะเวลาที่แต่งงานจนถึงเวลาที่เกิดเหตุประมาณ 15 ปี คบหากับสามีประมาณ 1 ปี จึงตกใจแต่งงาน โดยคำแนะนำของมารดาไม่ได้รู้สึกรักใคร่ชอบพอนในตัวสามี ถ้าสามารถตั้งต้นชีวิตสมรสใหม่ได้ จะไม่เลือกสามีคนนี้อีก เพราะไม่เป็นผู้นำของครอบครัว สามีเปลี่ยนแปลงไปภายหลังจากแต่งงานแล้วและนางคำไม่สามารถเข้ากับมารดาของสามีได้ นางคำมีบุตร 3 คน สามีไม่เคยแสดงความรักหรือเอาใจใส่เลี้ยงดูบุตรทั้ง 3 คนเลย นางคำรับภาระเลี้ยงดูบุตรทั้ง 3 แต่เพียงผู้เดียว การที่สามีไปมีผู้หญิงอื่นอีก เนื่องจากเป็นปกติวิสัยธรรมดาของผู้ชายที่มักชอบมีผู้หญิงหลายคน และอีกส่วนหนึ่งมาจากการที่นางคำทำงานหนักเพื่อหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว จนละเลยในเรื่องการอยู่ร่วมกัน ฉะนั้นภรรยาควรไปกับสามีบ้าง สามีไม่มีความเป็นผู้นำของครอบครัว สามีควรเป็นผู้ทำงานหาเงินเลี้ยงดูภรรยาและลูก เป็นคนดี เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ลูก ภรรยาควรช่วยกันทำงานหาเงิน ดูแลความเป็นอยู่ของสามีและบุตร รวมตลอดไปถึงญาติ ภรรยาควรจะรู้เรื่องของสามีทุกเรื่อง แม้ว่าบางเรื่องอาจไม่ขอทราบรู้ สามีควรปรึกษาหารือกับภรรยาเสมอ ๆ นางคำเป็นผู้ที่มีอุปนิสัยไม่ค่อยแสดงออกทางอารมณ์ให้เห็นว่าโกรธ หรือถูกขัดใจ และจะหลีกเลี่ยงการทะเลาะเบาะแว้ง การทำร้ายร่างกายหากสามีเป็นผู้ทำให้ไม่พอใจ เคยมีปัญหาขัดแย้งกับญาติของสามี เรื่องความประพฤติของสามีที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม นางคำจะปรึกษาปัญหากับมารดาหรือที่ ๆ ของนางคำจะเป็นผู้ให้คำแนะนำเอง เคยคิดจะเลิกกับสามีแต่เมื่อนึกถึงลูกว่าควรจะมีทั้งพ่อและแม่ จึงไม่ได้ขอหย่าจากสามี ถึงที่นางคำ

อยากให้สามีของคนประพศติปฏิบัติเพียงส่วนหนึ่งเหมือนคังเช่นครอบครัวอื่นประพศติปฏิบัติต่อกัน ก็เพียงพอสำหรับนางคังแล้ว ถ้าสามารถตั้งต้นชีวิตสมรสใหม่ได้ จะไม่เลือกสามีคนนี้อีก

“นางนิล” นางนิลสมรสเมื่ออายุ 15 ปี ในขณะที่สามีอายุ 17 ปี เป็นการสมรสครั้งแรก และครั้งเดียว ระยะเวลาอยู่กินจนถึงวันที่เกิดเหตุประมาณ 25 ปี คบหากับสามีแบบผิวเผินประมาณ 3 ปี เหตุที่ตัดสินใจแต่งงานเนื่องจากบิดามารดาเห็นชอบให้แต่งงานกับสามีคนนี้ นางนิลมิได้รักใคร่ชอบพอ แต่เนื่องจากรักบิดามารดามาก ไม่สามารถจะทศแทนบุญคุณของพ่อแม่ด้วยวิธีการอื่นได้ จึงตัดสินใจแต่งงานตามที่บิดามารดาเห็นสมควร นางนิลเริ่มต้นชีวิตสมรสกับสามีด้วยความรู้สึกที่ว่าคนรักไม่ได้ คนได้ไม่รัก มีความรู้สึกว่าเป็นทาส ไม่มีความรู้สึกว่าเป็นพัวเมียกัน เข้ากับบุคคลในครอบครัวของสามีได้แต่ไม่ค่อยคินัก มีบุตรชาย 3 คน สามีชอบบุตรสาวมากกว่า จึงไม่ค่อยให้การเอาใจใส่รักใคร่และเลี้ยงดูบุตรชายทั้งสามคนเป็นภาระหน้าที่ของนางนิลเนื่องจากสามีมักชอบทำร้ายร่างกายบุตรชาย บุตรทั้ง 3 คน จึงมีปัญหาทางจิตใจ นางนิลไม่ขัดข้องหากสามีมีภรรยาอื่นนอกจากนางนิล แต่ต้องหย่ากันให้เรียบร้อย คิดว่าการอุปการะเลี้ยงดูครอบครัวเป็นหน้าที่ของสามี สามีควรเป็นผู้นำของครอบครัว ควรเป็นผู้หาเลี้ยงดูเลี้ยงดูเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุตรชาย และควรให้เกียรติกับภรรยาด้วย ภรรยาจ้งเป็นคังต้องรู้เรื่องของสามีทุกเรื่อง ควรเป็นการบอกเล่าจากสามีเอง ถ้าถูกขัดใจหรือถูกทำให้โกรธจะไม่พูด ไม่ถาม แต่หากเป็นสามีทำให้ไม่พอใจ นางนิลจะถามและพูดปรับความเข้าใจทุกครั้ง เคยมีปัญหาขัดแย้งกับญาติของสามีกรณีผู้สาว การแก้ปัญหา marital ของนางนิลจะเป็นผู้ให้คำปรึกษาโดยตลอด เคยขอหย่ากับสามีแต่สามีไม่ยอมหย่าด้วย นางนิลมีเพื่อนชายที่ให้ความสนิทสนมเป็นพิเศษคนหนึ่งคน หากคังตั้งต้นชีวิตสมรสใหม่ได้จะเลือกเพื่อนชายคนนี้แทนสามี

“นางดา” นางดาสมรสเมื่ออายุ 17 ปี สามีอายุ 22 ปี ระยะเวลาในการสมรสรวมทั้งหมด 24 ปี ใช้เวลาคบหากับสามีนาน 3 ปี จึงตัดสินใจแต่งงาน โดยรักใคร่ชอบพอกัน ทั้งนี้เป็นการคบหาเป็นเพื่อนกันมาก่อน นางดาเริ่มต้นชีวิตสมรสกับสามีโดยช่วยกันทำมาหาเลี้ยงชีพด้วยความสุจริต ช่วยกันเก็บเงินเพื่อปลูกบ้าน มีบุตรสาว 1 คน บุตรไม่มีปัญหาทางกายหรือทางจิตใจ เนื่องจากทั้งนางดาและสามีเอาใจใส่รักและเลี้ยงดูบุตรดี สามีเป็นคนมีนิสัยซื่อตรง ไม่คดโกง ไม่คิดการพัวไม่เที่ยวเตร่ การอุปการะเลี้ยงดูครอบครัวควรเป็นหน้าที่ของสามี และสามีควรเป็นผู้นำครอบครัว สามีของนางดาเป็นผู้ที่มีความเป็นผู้นำครอบครัวอุปการะเลี้ยงดูครอบครัวเป็นอย่างดี ภรรยาควรทำหน้าที่แม่บ้านแม่เรือนหุงหาอาหารและช่วยทำงานหาเงินด้วย ภรรยาควรคังต้องรู้เรื่องสามีทุกเรื่องและปรึกษาหารือกันเมื่อมีปัญหา นางดาจะไม่แสดงอารมณ์ให้ผู้อื่นเห็นหากถูกขัดใจหรือทำให้โกรธ แต่หากสามีทำให้โกรธหรือไม่พอใจ นางดาจะนอนหันหลังให้ไม่พูดด้วย ระยะเวลาก่อนเกิดเหตุการณ์รู้สึกโกรธแค้นใจ เหมือนใจเหมือนถูกเหยียดหยาม ไม่เคยมีปัญหาขัดแย้งกับญาติของสามี หากมีปัญหาเกี่ยวกับสามีจะปรึกษามารดา เคยขอหย่ากับสามีหนึ่งครั้ง แต่สามีไม่ยินยอม

ห่าคิ้ว ไม่เคยมีเพื่อนชายที่มีความสัมพันธ์เป็นพิเศษ หากสามารถตั้งต้นชีวิตสมรสใหม่ได้ นางดา
ไม่เลือกสามีคนนี้อีก

“นางจุก” แต่งงานทั้งหมดรวม 3 ครั้ง ครั้งแรกอายุ 16 ปี เลิกกับสามีเมื่อ 6 ปีต่อมา มี
บุตร 2 คน ฝากให้มารดาช่วยเหลือ สมรสครั้งที่สองเมื่ออายุ 22 ปี จดทะเบียนหย่ากับสามีคนที่สอง
เมื่อ 6 ปีต่อมา มีบุตร 1 คน สมรสครั้งที่สามเมื่ออายุ 35 ปี สามีอายุอ่อนกว่า 14 ปี ขณะสมรสสามีคน
ที่สามอายุ 21 ปี สามีอาชีพรับราชการ ไม่มีบุตรด้วยกัน ไม่ได้จดทะเบียนสมรส ใช้เวลาคบหากับ
สามีนาน 1 เดือน ก่อนตัดสินใจแต่งงานด้วยเหตุผล เพราะรักและสงสารในตัวสามีซึ่งมีโรคประจำ
ตัวเกี่ยวกับเส้นประสาทของสมอง นางจุกไม่ค่อยสนิทสนมคุ้นเคยกับมารดาของสามีและญาติที่
นั้น เนื่องจากมารดาไม่ชอบที่นางจุกมีอายุแก่กว่าบุตรชายถึง 14 ปี นางจุกเริ่มตั้งต้นชีวิตสมรสด้วย
การช่วยกันทำมาหาเลี้ยงครอบครัว ประทับใจในตัวสามี ในข้อที่สามีไม่รังเกียจบุตรของนางจุกที่
เกิดกับสามีเก่า ให้การอุปการะเลี้ยงดูเหมือนเช่นเป็นบุตรของตนเอง นางจุกเป็นพนักงานมีรายได้
เป็นหลักของครอบครัว มีภาระอุปการะมารดาสามีและน้องสาวของสามีด้วย การที่สามีมีผู้หญิงอื่น
นอกจากนางจุกคิดว่าเป็นเพราะสามีเจ้าชู้ การอุปการะเลี้ยงดูครอบครัวควรเป็นหน้าที่ของสามีแต่ใน
ชีวิตครอบครัวของนางจุก ภรรยาเป็นผู้อุปการะเลี้ยงดู สามีควรเป็นผู้นำของครอบครัว ภรรยาควรมี
หน้าที่ทำงานบ้าน ภรรยาจำเป็นต้องรู้เรื่องสามีทุกเรื่อง ชกเว้นงานในหน้าที่ความรับผิดชอบของ
สามี สามีขอคำปรึกษาจากนางจุกทุกครั้งหากถูกทำให้โกรธนางจุกจะแสดงออกให้ทราบทางสีหน้า
และคำพูด แต่หากสามีทำให้ไม่พอใจจะไม่แสดงอาการใด ๆ รวมทั้งไม่พูดว่าอีกด้วย ระยะเวลาก่อน
เกิดเหตุมีความเชื่อว่า สามีถูกของจะพาไปทำพิธีทางไสยศาสตร์ ตามความเชื่อแต่ยังไม่ทันได้พาไป
เกิดเหตุก่อน เคยขอเลิกกับสามี เมื่อทราบว่าสามีไปติดพันผู้หญิงอื่นแต่สามีไม่ยอม หากมีปัญหา
กับสามีจะปรึกษากับเพื่อน นางจุกไม่มีเพื่อนชายที่มีความสัมพันธ์เป็นพิเศษนอกเหนือจากสามี หาก
สามารถตั้งต้นชีวิตสมรสใหม่ได้ จะเลือกสามีคนนี้ โดยมีเงื่อนไขว่า ต้องไม่เจ้าชู้

“นางเกด” สมรสทั้งหมด 2 ครั้ง ครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี สามีอายุ 22 ปี มีบุตร 4 คน เลิก
กับสามีคนแรกด้วยเหตุผล สามีไม่ทำงาน เล่นการพนัน และติดพันผู้หญิงอื่น ไม่ได้จดทะเบียน
สมรสด้วยกัน บุตร 4 คน ชำและฮาช่วยกันอุปการะเลี้ยงดู แต่งงานครั้งที่ 2 เมื่ออายุ 38 ปี สามีอายุ
64 ปี เคยแต่งงานมาแล้ว 2 ครั้ง มีบุตรรวม 3 คน ไม่ต้องอุปการะเลี้ยงดูเนื่องจากทำงานหาเลี้ยงตัว
เองได้แล้วทุกคน นางเกดแต่งงานครั้งที่สองด้วยความเห็นชอบของมารดาที่เห็นว่า สามีเป็นคนดี
นางเกดไม่จดทะเบียนสมรสกับสามีทั้ง 2 คน เพราะไม่ไว้ใจคิดว่าสามีคือคนอื่น หลังจากอยู่กินเป็น
สามีภรรยาแล้ว สามี มีความประพฤติที่ปลื้มคนแปลกไปไม่เหมือนเดิม มีการทะเลาะเบาะแว้งเกิด
ขึ้น ทำให้นางเกดขอเลิกกับสามี แต่ยังไม่ได้ตกลงให้เป็นที่ยอมรับมาเกิดเหตุการณ์เสียก่อน รวม
ระยะเวลาที่อยู่กับสามีคนนี้ 9 เดือน นางเกดเป็นผู้มีอุปนิสัยโกรธง่ายหาเหตุเร็ว หากถูกขัดใจหรือทำ

ให้ใครจะแสดงออกทางสีหน้า การอยู่ร่วมกัน สามิและภรรยาต่างคนต่างมีความรับผิดชอบในหน้าที่การงานของตนเอง ไม่จำเป็นที่ภรรยาจะต้องรับรู้เรื่องของสามีทุกเรื่อง ไม่เคยปรึกษาหารือปัญหากับผู้ใด แม้ปัญหาด้วยตนเองเสมอ หากคั้งดันชีวิตสมรสใหม่ครั้งนี้ได้ นางเกดไม่เลือกสามีคนนี้อีก

ตารางที่ 25 : แสดงจำนวนและร้อยละ ของเรื่องที่เป็นปัญหาทะเลาะถกเถียงระหว่างภรรยาที่ฆ่าสามีกับสามี จำแนกตามเรื่องที่เป็นปัญหา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

เรื่องที่เป็นปัญหาทะเลาะถกเถียงกับสามี	ไม่ทะเลาะ		ทะเลาะ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เรื่องเงิน	6	60.00	4	40.00	10	100.00
เรื่องญาติพี่น้อง	7	70.00	3	30.00	10	100.00
เรื่องบุตร	7	70.00	3	30.00	10	100.00
สามีเมาสุรา	5	50.00	5	50.00	10	100.00
สามีชอบเที่ยวเตร่	8	80.00	2	20.00	10	100.00
สามีเป็นคนเจ้าชู้	3	30.00	7	70.00	10	100.00
สามีคิดการพนัน	7	70.00	3	30.00	10	100.00
สามีทำร้ายร่างกาย	7	70.00	3	30.00	10	100.00

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 8 ซึ่งเป็นกรณีความผิดหวังในชีวิตสมรสจากที่คาดหวังไว้ เป็นแรงผลักดันให้ภรรยาฆ่าสามีนั้น จะพิจารณาจากข้อมูลที่ได้ จากกลุ่มตัวอย่างภรรยาที่ฆ่าสามี ทั้ง 10 ราย โดยเริ่มตั้งแต่ระยะเวลาการเริ่มคบหากันก่อนสมรส การสมรส จำนวนบุตร การปรับตัวในชีวิตสมรส การแก้ปัญหาในชีวิตสมรส ระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันจนกระทั่งเกิดเหตุการณ์ และสุดท้ายหากคั้งดันชีวิตสมรสใหม่ได้ ภรรยาที่ฆ่าสามีกลุ่มตัวอย่างจะยังคงเลือกสามีคนนี้อีกหรือไม่ ซึ่งการจะพิจารณาว่าภรรยาในกลุ่มตัวอย่างมีความผิดหวังในชีวิตสมรส จากที่คาดหวังหรือไม่ อาจพิจารณาจากมูลเหตุสะสม จากสภาวะกดดันในชีวิตสมรส จากการศึกษาพบว่า ระยะเวลาของการคบหาก่อนตัดสินใจแต่งงานซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการครองชีวิตคู่ ซึ่งอาจถือได้ว่า เป็นช่วงเวลาการปรับตัว ก่อนการสมรสนั้น ปรากฏว่าระยะเวลาานที่สุดคือ 7 ปี จำนวน 1 ราย ได้แก่ นางปิก และน้อยที่สุด คือ 1 เดือน จำนวน 2 ราย ได้แก่ นางนิต และนางจุก คบหากันประมาณ 1 ปี จำนวน 5 ราย ได้แก่ นางภา นางพร นางจิน นางคำ และนางเกด ส่วนที่เหลืออีก 2 ราย คือ นางนิต และนางดา คบหากันอยู่ประมาณ 3 ปี จึงตกลงใจแต่งงานกัน และกลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 รายนี้ จำนวน 9 ราย จะรู้จักสามีมาก่อน ที่จะตกลงใจแต่งงาน มีนางนิตเพียงรายเดียวเท่านั้นที่ไม่เคยรู้จักสามีมาก่อนเมื่อสามีมาพูดถามก็ตอบตกลงใจแต่งงานด้วย ในส่วนเหตุผลการสมรสนั้น พบว่า ภรรยาที่ฆ่าสามีกลุ่ม

ตัวอย่างทำการสมรสด้วยเหตุผลที่รักชอบสามีมากที่สุด จำนวน 6 ราย ได้แก่ นางปึก นางดา นางพร นางจิน นางดา และนางจุก ทำการสมรสโดยความเห็นชอบหรือคำแนะนำของบิดามารดา โดยที่ตนเอง ไม่ได้รักใคร่ชอบพอรจำนวน 4 ราย ได้แก่ นางนิต นางคำ นางนิต และนางเกด จากการสัมภาษณ์พบว่า ภรรยาที่ฆ่าสามีเริ่มต้นชีวิตสมรส โดยทำพิธีแต่งงานจำนวน 5 ราย ได้แก่ นางปึก นางพร นางคำ นางนิต และนางดา อยู่กินกันโดยมิได้ทำพิธีแต่งงานจำนวน 5 ราย ได้แก่ นางนิต นางภา นางจิน นางจุก และนางเกด โดยส่วนใหญ่แล้ว ไม่ค่อยให้ความสนใจกับการจดทะเบียนสมรส ทำพิธีแต่งงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในสังคมชนบทที่ต้องการเพียงให้สังคมยอมรับ โดยไม่ต้องมีการรับรองตามกฎหมาย และภรรยาที่ฆ่าสามี ทั้ง 10 ราย ไม่มีปัญหาการเริ่มต้นชีวิตสมรสจากการที่ไม่มีทะเบียนสมรส กรณีที่มีการจดทะเบียนสมรสในเวลาต่อมานั้น ปรากฏว่า ไม่มีรายใดประสบกับปัญหาการจดทะเบียนสมรสซ้อน ในส่วนสภาพครอบครัวกลุ่มตัวอย่างจำนวน 4 ราย ได้แก่ นางภา นางจิน นางจุก และนางเกด เป็นครอบครัวเดี่ยว ตั้งแต่แรกสมรส ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เหลืออีก 6 ราย ได้แก่ นางปึก นางนิต นางพร นางคำ นางนิต และนางดา ช่วงแรกของการสมรสจะอยู่ในลักษณะครอบครัวขยายทางฝ่ายภรรยา จนเมื่อมีบุตรคนแรกแล้ว หรือเมื่อมีเงินเก็บเพียงพอแล้ว จึงแยกครอบครัวออกมา ปลูกบ้านเรือนอยู่ใหม่ ทำให้ขาดคนกลาง ที่เป็นผู้ใหญ่คอยไกล่เกลี่ย เมื่อครอบครัวมีปัญหาขัดแย้งเกิดขึ้น ในส่วนเรื่องเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตร ซึ่งมีผลให้ฝ่ายชายนอกจากจะมีบทบาทการเป็นสามีแล้ว จะมีบทบาทของการเป็นพ่ออีกด้วย จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 ราย ที่ยังไม่มีบุตร กับสามีคนนี้ ได้แก่ นางนิต นางภา นางจิน นางจุก และนางเกด ซึ่งนอกจากนางจินแล้ว ทั้ง 4 รายจะมีบุตรที่เกิดจากสามีเก่ามาแล้ว แต่บุตรที่เกิดกับสามีเก่า จะเติบโตพอที่จะทำงานหาเลี้ยงตัวเองหรือแยกครอบครัวไปแล้ว จึงไม่มีผลต่อภรรยาที่ฆ่าสามีและสามี ในส่วนที่เหลืออีก 5 ราย มีจำนวน 3 ราย ได้แก่ นางปึก นางนิต และนางดา ที่สามีช่วยเหลือเขาใจใส่เลี้ยงดูบุตร ตามสมควร ส่วนอีก 2 ราย คือ นางพร และนางคำ สามีไม่ค่อยสนใจเลี้ยงดูบุตรเลย คงปล่อยให้ป็นหน้าที่ของภรรยาแต่เพียงผู้เดียว และโดยเฉพาะรายของนางคำนั้น สามียังทำร้ายร่างกายบุตร ในรายของนางพร บุตรคนเล็กป่วยเป็นโรคไต ต้องรับการรักษา สามีไม่ค่อยสนใจ และไม่เคยให้เงินมาเป็นค่ารักษาตัวอีกด้วย

กรณีสำคัญที่ควรพิจารณาต่อมา คือ การมีปัญหาคัดแย้ง กระทั่งกระทั่งของภรรยาที่ฆ่าสามีที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และสามี ซึ่งอาจถือได้ว่า เป็นเรื่องปกติธรรมดาที่จะต้องเกิดขึ้น ซึ่งคู่สามีภรรยาจะต้องพยายามทำความเข้าใจ เพื่อให้ผ่านพ้นปัญหาเหล่านั้น และเพื่อมิให้เกิดความรุนแรงในครอบครัวต่อไป จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 รายแล้ว สามารถแสดงข้อมูลรายละเอียดดังภาพตารางที่ 25 ซึ่งแสดงจำนวนและร้อยละของเรื่องที่เป็นปัญหาทะเลาะถกเถียงกันโดยแยกเป็น เรื่องที่เกี่ยวข้องกับความประพฤติของสามี ได้แก่ สามีเมาสุรา ร้อยละ 50.00 สามีชอบเที่ยวเตร่ ร้อยละ 20.00 สามีเป็นคนเจ้าชู้คิดหันหญิงอื่น ร้อยละ 70.00 สามีติดการพนัน ร้อยละ 30.00 และสามีไม่ให้ความสนใจ

เอาใจใส่ถึงขลุ่ย ร้อยละ 30.00 นอกจากนั้น ยังมีเรื่องอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว ได้แก่ ปัญหาเรื่องเงิน จากการที่สามีไม่ได้ทำงานและ/หรือเป็นหนี้การพนันจึงมาขอเงินภรรยา ทำให้เกิดการทะเลาะถกเถียงกัน ร้อยละ 40.00 และกรณีปัญหาจากญาติพี่น้อง ร้อยละ 30.00 และสามีทำร้ายร่างกาย ร้อยละ 70.00 ในการแก้ปัญหาการทะเลาะถกเถียงที่เกิดขึ้นแต่ละครั้งนั้น พบว่า ภรรยาที่นำสามีที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 ราย ได้แก่ นางปึก นางนิค นางพร นางดา นางจิน และนางเกด เก็บเรื่องไว้ไม่บอกใครหรือปรึกษาผู้ใดเลย เปรียบปัญหาที่เกิดขึ้นหรือหลบเลี่ยงปัญหา โดยเฉพาะนางจิน นอกจากจะไม่ปรึกษาใครแล้ว ยังวางแผนนำสามีอีกเลขด้วย มีกลุ่มตัวอย่างภรรยาที่นำสามีจำนวน 3 ราย ปรึกษากับบิดามารดา หรือญาติพี่น้อง ได้แก่ นางภา นางคำ และนางนิค ส่วนนางจุกนั้น จะปรึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นในครอบครัวกับเพื่อน กรณีที่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 ราย รู้สึกผิดหวังในชีวิตครอบครัว เกิดความรู้สึกท้อแท้ กับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ทั้งที่เป็นความรุนแรงและไม่รุนแรงด้วยการขอหย่าเลิกกับสามี ตลอดจนกลับไปอยู่บ้านของบิดามารดา มีจำนวน 7 ราย ได้แก่ นางปึก นางพร นางคำ นางนิค นางดา นางจุก และนางเกด ส่วนอีก 2 ราย คือ นางนิค และนางภา ไม่เคยขอหย่าจากสามีหรือแก้ปัญหาด้วยการกลับไปอยู่บ้านบิดามารดา ในราชของนางจิน สามีเป็นฝ่ายขอเลิกและให้นางจิน กลับไปอยู่บ้านกับบิดามารดา เนื่องจากสามีต้องการแต่งงานกับผู้หญิงคนใหม่

จากกรณีที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดนั้น จะพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 ราย จะปรากฏความผิดหวังในชีวิตสมรสที่เกิดจากสาเหตุคล้ายคลึงกัน ตลอดจนการแก้ไขปัญหาก็ให้ชีวิตสมรส ราบรื่นขึ้นเท่านั้น กลุ่มตัวอย่างภรรยาที่นำสามีได้ตอบคำถามที่สำคัญมากข้อหนึ่ง ที่แสดงให้เห็นถึงความผิดหวังในชีวิตสมรส ข้อที่ว่า หากกลับไปตั้งต้นชีวิตสมรสใหม่ได้ จะยังเลือกสามีคนนี้เป็นสามีอีกหรือไม่ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจำนวน 7 ราย ปฏิเสธโดยเด็ดขาด ไม่เลือกสามีคนนี้อีก กลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 ราย คือ นางจิน และนางจุก เลือกโดยมีเงื่อนไขว่า สามีจะต้องไม่เจ้าชู้ และนางภายืนยันว่าจะเลือกสามีคนนี้อีกอย่างแน่นอน

ดังนั้น สมมติฐานข้อที่ 8 ที่ว่า ความผิดหวังในชีวิตสมรสจากที่คาดหวังไว้ เป็นแรงผลักดันให้ภรรยานำสามีนั้น ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างภรรยาที่นำสามีมีทัศนคติต่อพฤติกรรมและความประพฤติของสามี ตลอดจนการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น มาโดยตลอดระยะเวลาที่อยู่ร่วมกันนั้นมีภรรยาที่นำสามีจำนวน 7 ราย ที่มีความรู้ดีกว่าผิดหวังในชีวิตสมรสจากที่คาดหวังไว้ จึงไม่คิดที่จะเลือกสามีคนนี้อีก และจำนวน 2 ราย รู้สึกผิดหวังในชีวิตสมรส แต่จะยังคงเลือกสามีคนนี้ โดยมีเงื่อนไขว่า สามีจะต้องเลิกนิสัยเจ้าชู้ก่อนด้วย และจำนวน 1 ราย ที่มีได้มีความรู้ดีกว่าผิดหวังในชีวิตสมรสจึงยังคงเลือกสามีคนนี้อยู่ ถึงแม้ว่าความผิดหวังในชีวิตสมรสจากที่คาดหวังไว้ ไม่อาจแสดงออกมาในรูปแบบที่เป็นรูปธรรมชัดเจน เช่น การถูกทำร้ายร่างกาย หรือการทิ้งหวง แต่ก็ยังเป็นมูลเหตุสะเทือนประการหนึ่ง ที่กลุ่มตัวอย่างภรรยาที่นำสามี ผู้ที่รู้สึกผิดหวังกับชีวิตสมรสของตนเอง นำมาเป็นเหตุผลให้กับตนเอง

ประการหนึ่ง ที่ว่า สามีมีพฤติกรรมความประพฤติที่นำมาซึ่งความผิดหวังและเป็นเหตุนำไปสู่ แรงแผลกดันให้ภรรยาในที่สุด

ตารางที่ 26 : แสดงผลสรุปการพิสูจน์สมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานในการวิจัย	ยอมรับ	ไม่ยอมรับ
1. ปัจจัยด้านรายได้และการะหนีสินของครอบครัว เป็นแรงผลักดันให้ภรรยาฆ่าสามี	✓	
2. การรับรู้ประสบการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่ให้กำเนิด เป็นแรงผลักดันให้ภรรยาฆ่าสามี		✓
3. การรับรู้ประสบการณ์ความรุนแรงในครอบครัวของตนเอง เป็นแรงผลักดันให้ภรรยาฆ่าสามี	✓	
4. การที่ภรรยาถูกทำร้ายร่างกาย เป็นแรงผลักดันให้ภรรยาฆ่าสามี	✓	
5. การที่ภรรยาถูกทำร้ายจิตใจ เป็นแรงผลักดันให้ภรรยาฆ่าสามี	✓	
6. การที่ภรรยาถูกข่มขู่ทางเพศ เป็นแรงผลักดันให้ภรรยาฆ่าสามี		✓
7. ค่านิยม ความเชื่อ เกี่ยวกับสถานภาพและบทบาทที่เป็นใหญ่ของสามีเป็นแรงผลักดันให้ภรรยาฆ่าสามี	✓	
8. ความผิดหวัง ในชีวิตสมรสจากที่คาดหวังไว้ เป็นแรงผลักดันให้ภรรยาฆ่าสามี	✓	

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย